திரு. சு. பாலன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,34,06,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்".

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(இ) கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 14,50,07,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்".

திரு. அ. ரகுமான்கான்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களே, 1986-87 ஆம் ஆண்டுக்கான இந்த தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற மானியக் கோரிக்கையின் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில், 'திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி, தொழிலாளர் நல அமைச்சர்' என்று போடப்பட்டு இருக்கிறது. அவர் இப்போது அமைச்சராக இல்லை. வெறும் சட்டமன்ற உறுப்பினராகத்தான் இருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்தப் புத்தகம் ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு வழங்கப்பட்ட புத்தகம். ஏப்ரல் மாதம் 5 ஆம் தேதி அனுப்பப்பட்ட புத்தகம். ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு அனுப்

பப்பட்டது. மறுபடியும் இவைகளை அச்சடிக்கவேண்டும் என்றால், காலமும் நேரமும் ஆகும். இவைகளை எல்லாம் பெரிய விஷயமாகச் சொல்லவேண்டாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏப்ரல் 9 ஆம் தேதி தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற மானியக் கோரிக்கையை எடுத்துக் கொள்வதாக இருந்தது. அவர்கள் இரண்டாம் தேதி அமைச்சர் பதவியில் இருந்து விலக வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அதற்கு முன்னாலே கொடுக்கப்பட்டது. ஆகவே அவர்களுடைய பெயர் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் சட்டப்படி இருக்க வேண்டும் என்கிறார். ஆகவே, 'திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி' என்ற பெயருக்குப் பதிலாக 'இரா. நெடுஞ்செழியன்' என்ற பெயரைப் போட்டுக்கொள்ளும் படியாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கு. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கைபற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 29 — தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 14,50,07,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்".

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கைபற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 29 — தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 14,50,07,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்".

திரு. சு. பாலன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்கள் தங்களது காப்பீட்டுக் கழகம், ஈ.எஸ்.ஐ. மூலம் தற்போது பெறும் உதவித் தொகையை மேலும் உயர்த்தி தர வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 29 — தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 14,50,07,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்".

திரு. மு. இராசாங்கம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டம் கும்பகோணம் வட்டம் திருநாகேஸ்வரம் மாடர்ன் ரைஸ் மில்லில் பணிபுரியும் மூடை தூக்கும் தொழிலாளர் களுக்கு, கூலியை உயர்த்தி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 29 — தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 14,50,07,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்".

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கையும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின்முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

(முற்பகல் 11-40)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் பற்றிய விளக்கக் குறிப்புகள் @ அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை நான் படித்ததாக குறிப்பேட்டில் ஏற்றிக்கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்கள் வழங்கியதற்குப் பிறகு இறுதியிலே என் பதிலை வழங்குகிறேன் என்று கூறி அமர்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

* திரு. எஸ். பி. மணவாளன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 'தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும்' பற்றிய மானியக் கோரிக்கை எண். 29-ன்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை தங்கள் மூலமாக அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

நிர்வாக வசதிக்காகவும், மக்களின் நலனுக்காகவும், துரித நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவும், பல மாவட்டங்களை 2 அல்லது 3 மாவட்டங்களாகவும் கல்வித்துறை, சுகாதாரத்துறை, வேளாண் மைத்துறை, போக்குவரத்துத்துறை போன்ற பெரிய துறைகளை பல சிறிய துறைகளாகவும் அரசு பிரித்து நல்ல முறையில் நிர்வாகம் செயல்பட்டு வருகிறது.

@ 427—528 பக்கங்களில் இணைப்புகள் I மற்றும் I ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

ஆனால் தொழிலாளர் துறையில் ஒவ்வொன்றுக்கும் சம்பந்த மில்லாத இரு பிரிவுகள் முறையே, தொழிற்சாலைகள் ஆய்வுப் பிரிவு, தொழிலாளர் பிரிவு ஆகியவை இயங்கி வருகின்றன. தொழிற்சாலைகள் ஆய்வுப் பிரிவில் உள்ள அலுவலர்களின் குறைந்தபட்ச கல்வித் தகுதி தொழில் நுட்ப பட்டமாகும். அதனால் இருபிரிவிலும் உள்ள அலுவலர்கள் ஒரு பிரிவிலிருந்து மற்ற பிரிவிற்கு மாற்றப்பட்டோ அல்லது பதவி உயர்வு பெற்றோ செல்வது இல்லை. நிர்வாகத்திலும் இரு பிரிவுகளுக்குமிடையே எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லை. மேலும் தொழிலாளர் ஆய்வாளர்கள் கடை மற்றும் நிறுவனச் சட்டம், உணவகங்கள் சட்டம், எடைகள் மற்றும் அளவைகள் சட்டம் போன்ற சட்டங்களை அமல்படுத்துகிறார்கள். தொழிற்சாலைகள் ஆய்வாளர்கள், தொழிற்சாலைகள் சட்டம் மற்றும் அதனைச் சார்ந்த சட்டங்களையும் அமல்படுத்துகிறார்கள். இச்சட்டங்களை அமல்படுத்துவதிலும், நிர்வாகத்திலும் இரு பிரிவினருக்கும் சம்பந்தமில்லை என்பதை இதன் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் தொழிலாளர்கள் அரசு ஈட்டுறுதிச் சட்டம் (இ.எஸ்.ஐ. சட்டம்), தொழிலாளர் பொது வைப்பு நிதிச் சட்டம் (இ.பி.எஃப். சட்டம்), சுரங்கப் பாதுகாப்புச் சட்டம் போன்ற பல தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களைத் தொழிலாளர் துறை அல்லாத பல தனித்தனி துறைகள் அமல்படுத்துகின்றன. இதனால் தொழிலாளர்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டிய பயன்கள் எதுவும் தடைபடவில்லை. மாறாக இவற்றினால் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல பயன்தான் கிடைத்துள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் மற்ற மாநிலங்களில் தொழிற்சாலைகள் ஆய்வுப் பிரிவு தனித் துறையாக இயங்கிவருகிறது. இதனால் மற்ற மாநிலங்களில் எந்தப் பிரச்சனையும் கிடையாது. தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல பயன்தான் கிடைத்து வருகிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே, சமரசப் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதும், சட்டத்தை அமல்படுத்துவதும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாமல் தனித்தனியாக இயங்க வேண்டுமென்பதும் சமரச பேச்சுக்கு உடன்பட்டவர்கள் தாமாகவே பேச்சுவார்த்தைக்கு வரவேண்டுமென்பதும், பேச்சுவார்த்தைக்கு உட்பட்டவர்களை

சட்டம், அமல்படுத்தும் பிரிவினரைக்காட்டி, பேச்சுவார்த்தைக்கு வரவழைக்கக் கூடாது என்பதும், பன்னாட்டு நிறுவனத்தின் (ஐ.எல்.ஓ.) கொள்கையாகும்.

கடந்த இருபதாண்டுகளாக பல மூத்த நிர்வாக அதிகாரிகளும், ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., போன்றவர்கள் கடந்த ஆண்டு அரசுக்கு சமர்ப்பித்த நான்காவது ஊதியக்குழு அறிக்கையிலே தொழிற்சாலைகள் ஆய்வுப் பிரிவு தொழிலாளர் துறையிலிருந்து பிரித்துத் தனித்தனியாக ஆக்க வேண்டுமென்று மிகவும் வலியுறுத்தியுள்ளனர்.

மேலும் தொழிற்சாலைகள் ஆய்வுப் பிரிவைத் தனித்துறையாக பிரிப்பதால் அரசுக்கு எவ்விதப் பொருளாதாரச் செலவும் ஏற்படாது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எனவே மேற்கூறிய காரணங்களால் தொழிற்சாலைகள் பிரிவிலிருந்து பிரித்து தனித்தனியாக செயல்பட அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல முறையில் பாதுகாப்பும், பயனும் உடனடியாகக் கிடைக்குமே தவிர எவ்விதப் பாதிப்பும் ஏற்படாது என்பதை இதன்மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல 20 ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு மேற்பட்டு இருக்கின்ற வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இராணிப்பேட்டை 'சிப்காட்' தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் கட்டுகின்ற சேமநல நிதியிலிருந்து அவர்களுக்காக ஒரு தொழிலாளர் நல விடுதியும், தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கமும், தொழிலாளர் திருமணக் கூடமும், அவர்களுக்கென விளையாட்டுத் திடலும் அமைத்துக்கொடுக்க அரசு முன்வரவேண்டுமென்று இந்த நல்ல நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இது தவிர, இராணிப்பேட்டையிலுள்ள பாரி நிர்வாகம் 'கம்பல்சரி ரிடையர்மென்ட்' என்ற பெயரால் தற்சமயம் 300 தொழிலாளர்களுக்கு மேலாக அவர்கள் 15 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பணியில் இருந்தும், மேற்கொண்டு அவர்கள் பணிபுரிய இருக்கின்ற காலம் 15 ஆண்டுகள் இருந்தும் அவர்களை வேலை நீக்கம் செய்துள்ளார்கள். இந்தத் தகவல் அரசுக்குத் தெரியுமா? தொழிலாளர் ஆணையாளர் அவர்கள் அறிவார்களா? இதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் ராணிப்பேட்டையில் உள்ள சிப்காட்டில் உள்ள தொழிற்சாலைகள் UPPER INDIA BEARINGS LIMITED, SOLVENT CHEMICALS KAPPOMA AUTOMOBILES. இதுதவிர மேலும் மூன்று தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு இருக்கின்றன. இதிலே பாதிக்கப்பட்ட சுமார் ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் நிதி வசதி இல்லாமல் குடும்பத்தை நடத்துவதற்கு மிகவும் அல்லல் படுகிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலைகளைத் திறக்கவும், அல்லது மாற்று ஏற்பாடுகள் செய்யவும் இந்த அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள், தோல் காலணிகள் செய்யும் தொழிற் சாலைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அதிலே பெண்கள் ஏராள மாகப் பணி புரிகிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பெண்களை கொத்தடி மைகளைப்போல் வைத்து மாதம் ஊதியமாக 100 ரூபாய், 150 ரூபாய் மட்டுமே கொடுத்து அவர்களிடமிருந்து 10 மணி நேரம், 12 மணி நேரம் வேலை வாங்குகிறார்கள். அதுதவிர அந்தப் பெண்களுக்கு காப்பக வசதியும் இல்லை. எல்லாத் தொழிற் சாலையில் பணிபுரியும் பெண்களுக்கும் காப்பக வசதி ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். ஆகவே அவர்களுக்கும் அதை ஏற்படுத்தித் தர அரசு முயலுமா என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோல் அங்கே தோல் தொழிலில் இருந்து அன்னிய செலாவணி பல நூறு கோடி ரூபாய் நமக்குக் கிடைக் கிறது. ஆனால் அந்தத் தொழில் செய்யும் பெண்களுக்கு 100 ரூபாய், 150 ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள். மிகவும் அதிகமாக வேலையை வாங்கிக்கொண்டு குறைந்த ஊதியத்தைக் கொடுக் கிறார்கள். அவர்கள் ஊதியத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பீடித் தொழில்பற்றி சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்பு கிறேன். இந்தியாவிலேயே பீடித் தொழில் அதிகமாக உள்ள மாநிலம் தமிழகம்தான். பீடித் தொழில் குடிசைத் தொழிலாக வும், சிறுவர்களும், பெண்களும் வருவாய் ஈட்டுகின்ற வகையிலும் இந்த தொழில் அமைகிறது. இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வருங் கால வைப்பு நிதி வழங்கப்படவேண்டும் என்று 1977 ஆம் ஆண்டு

மத்திய அரசு ஒரு உத்திரவு போட்டு அந்த உத்தரவின் அடிப் படையில் 23—12—1985-ல் தமிழகத்தில் தொழிலாளர் நலத்துறை தனி ஆணையர் அவர்களுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி 1—1—1986 முதல் அந்தத் திட்டம் அமல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தார்கள். அந்தத் திட்டத்திலே 6 ¼ சதவீதம் பிடித்தம் செய்கிறார்கள். அந்த பிடித்தம் செய்கிற தொகைக்கு எந்தவிதமான ஆதாரமும், ரசீதும் இன்று வரை வழங்கப்படவில்லை.

அதேபோல் ஒவ்வொரு தொழிலாளர்க்கும் புகைப்படத்துடன் கூடிய சர்வீஸ் கார்டு வழங்கவேண்டும் என்று அந்த உடன் பாட்டில் ஏற்பாடு செய்யப்பெற்றது. ஆனால் இன்று வரை அந்த புகைப்படத்துடன் கூடிய சர்வீஸ் கார்டு வழங்கப்பட வில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இது தவிர பிராவிடெண்டு பண்டு சலுகைகள் எல்லாத் தொழி லாளர்களுக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. குறிப்பாக இந்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் 1,313 தொழில் வளாகங்கள் இருக் கின்றன என்றும், சுமார் 10,800 பீடித் தொழிலாளர்கள் பணி யாற்றுகிறார்கள் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுதவிர வீட்டில் தங்கித் தொழில் புரியும் தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கை 2 லட்சம் தொழிலாளர்கள் இந்த வசதிகள் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் பீடி முதலாளிகள் பிராஞ்சு என்ற முறையிலும், காண்ட்ராக்ட் என்ற முறையிலும் இதை அமல் செய்யாமல் நேரடியாகத் தொழிலாளர் களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய சலுகைகளைத் தடுத்து வருகி றார்கள். இதற்கு இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அலுவலர்களும் உடன்படுகிறார்களோ என்ற ஒரு ஐயம் தொழிலாளர்கள் இடத்தில் இருக்கிறது. இந்த ஐயப்பாட்டைப் போக்குகின்ற வகையில் வீட்டில் தங்கித் தொழில் செய்யும் பீடித் தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் இந்த பிராவிடென்ட்டு பண்டு நிதி மற்றும் மற்ற சலுகைகளையும் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நல்ல நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1986 மே 7] [திரு. எஸ். பி. மணவாளன்]

அதேபோல் சென்ற மாதம் மத்திய தொழிலாளர் நல துணை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. பி. ஏ. சங்குமா அவர்கள் அண்மையில் முதன் முறையாக சிவகாசியில் தேசிய குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் மேம்பாடுத் திட்டத்தை ஆரம்பித்தார்கள். இந்தத் திட்டத்தைப் போலவே பீடித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள சிறுவர்களுக்கும் அமல் செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பீடித் தொழிலாளர்கள் பணியில் இருக்கும்போது இறந்துவிட்டால், அவர்களுக்கு ரூ. 10,000 வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில், அவர்களுடைய ஈமச் சடங்கிற்காக ரூ. 2,000 வழங்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

தவிர பீடித் தொழிற்சங்கங்களை அழைத்துப் பேசுகின்ற நேரத்தில், ஒரு சில சங்கங்களை மட்டும் அழைத்துப் பேசுகின்ற குறை இருக்கிறது. பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்துகின்ற நேரத்தில், அனைத்துத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும் அழைத்துப் பேசவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோன்று வடார்க்காடு மாவட்டத்திலே திருப்பத்தூர், ஜோலார்ப்பேட்டை, ராணிப்பேட்டை போன்ற நகரங்களில் 30,000-க்கும் மேற்பட்ட பீடித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் காச நோய் வரக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்துகின்ற வகையில், திருப்பத்தூரில் 50 படுக்கைகளைக் கொண்ட ஒரு மருத்துவமனையை பீடித் தொழிலாளர்களுக்காக ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோன்று சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், ஓய்வு காலப் பணித்திட்டத்தை சர்க்கரை ஆலைகளில் அமல்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல ஆண்டுகளாகக் குறைந்த கூலியை தினக் கூலியாகப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிற தொழிலாளர்களை நிரந்தரம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் வழங்கும் சமயத்தில் உற்பத்தி குறியீட்டு எண் அடிப்படையில் கணக்கிடும் போது, ஆலை பகுதி கரும்பு என்றும், மாற்று ஆலை கரும்பு என்றும் பாகுபாடில்லாமல் அரவை செய்த மொத்தக் கரும்பிற்கு போனஸ் கணக்கிட்டு வழங்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தற்போது அமலில் உள்ள குரூப் இன்ஷூரன்ஸ் போல் குரூப் கிராசுவிடி திட்டம் அமல்படுத்த கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுக்கு நவீன வசதிகளுடன் கூடிய மருத்துவ மனை ஒன்றை சென்னையில் அமைக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்குக் கல்யாணக் கடனாக அதிகபட்ச ரூ. 1,500 கொடுக்கப்படுவதை அதிகமாக உயர்த்தித்தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசுப் போக்குவரத்து அதிகாரிகளுக்கும், ஊழியர்களுக்கும், விடுப்பு வழங்கப்படுவதில் வேற்றுமைகள் இருக்கின்றன. அதை அகற்றி, அதிகாரிகளுக்கு வழங்குவதைப்போல் ஊழியர்களுக்கும் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மின்சார வாரியத்தில் தற்காலிகப் பணியாளர்கள் பல ஆயிரக்கணக்கான அளவில் வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் பல ஆண்டுக்காலமாக வேலை செய்து வந்தும், அவர்கள் இன்னும் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களை நிரந்தரமாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, தொழிலாளர் நலன்பற்றிய மானியக் கோரிக்கையின்மூலம் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

திரு. எம். அண்ணாதாசன் : மாண்புமிகு மன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் தொழிலாளர் நலன் என்ற மானியக் கோரிக்கையின்மீது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில், என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே பேசுவதற்கு வாய்ப்புத் தந்தமைக்காக முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1986 மே 7] [திரு. எம். அண்ணாதாசன்]

நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், தொழிலாளர்களின் மேல் மிகுந்த அக்கறை காட்டவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தோடு, தமிழகத்தினுடைய முதல்வர், நமது இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், 1977-க்குப் பின்னர் அதிகமாக அக்கறை கொண்டார் என்பதற்கு எத்தனையோ சான்றுகளை இங்கே அடுக்கடுக்காக எடுத்துச் சொல்லமுடியும். இருந்தாலும் கால அவகாசங்கள் இடம் தாராத காரணத்தினால், நான் அனைத்தையும் கோடிட்டுக் காண்பிக்க முடியவில்லை. இருந்தாலும் ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் இங்கே கோடிட்டுக் காண்பிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒரு மாநிலம் முன்னேறவேண்டுமென்றால், தொழில் வளர்ச்சி அதிகமாக வளரவேண்டுமென்பது நாம் அறிந்த ஒன்றாகும். அந்த நல்ல நோக்கத்தின் அடிப்படையில்தான் நமது தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், தமிழக அரசு, அதுவும் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னர், பல்வேறு திட்டங்களில் இந்தத் தமிழகத்திலே, தொழிற்கூடங்கள் உருவாக்கப்படவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தோடு, ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கி நல்ல பல திட்டங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை நிச்சயமாக நாம் மறந்துவிடமுடியாது.

அப்படி ஏற்பட்டதனுடைய விளைவாகத்தான் இன்றைக்குப் பல மாவட்டங்களிலேயும் சென்னை, கோயம்புத்தூர், திருச்சி, மதுரை போன்ற பெருநகரங்களிலேயும், தொழிற்கூடங்கள் பெருகி இருக்கின்றன என்பதை இந்தக் கொள்கை விளக்கத்திலே மட்டுமல்லாது, ஆங்காங்கு இருக்கின்ற, இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற சட்டமன்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் நன்றாகவே தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஒருபுறத்திலே தொழிற்கூடங்கள் வளரவேண்டும். மாநிலம் முன்னேறுவதற்குத் தொழிற்சாலைகளைப் பெறவேண்டும். அதற்கு உரிமைக் குரல் கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஆணித்தரமான கோரிக்கையை இந்தச் சட்டமன்றத்திலே வைக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களாகிய நாம் எப்படியோ நூற்றுக்கு இருபதாவது, பத்தாவது மத்திய அரசு நமக்குத் தந்து கொண்டிருக்கிற அந்தத் தொழில் அனுமதிகளை தமிழ்நாட்டிலே பெற்று அமைத்து, அதை

நன்கு செயல்படுத்துவதற்கு நாம் உரிமைக் குரல் கொடுக்கிற நேரத்தில், அந்த உரிமையைப் பாதுகாக்க முதலிலே நாம் ஒத்துழைப்பு நல்கவேண்டும் என்பதை நான் உங்களில் ஒருவராக இருக்கிற காரணத்தில் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அதே நேரத்தில், தொழிற்சாலைகள் அமைத்துவிட்டு, தொழிற் கூடங்களிலே முதலாளிகளே அமர்ந்துவிட்டார்கள் என்றால், அந்தத் தொழில் உரிமையாளர்கள் எதையும் செய்யலாம் என்றும், அவர்கள் இஷ்டத்திற்கு நடக்கவேண்டும் என்றும் நிச்சயமாக இந்த அண்ணதாசன் ஒருநாளும் சொல்ல முன்வரமாட்டான். இந்த அரசும் அதை என்றைக்கும் ஏற்றுக்கொண்டதாகச் சரித்திர வரலாறு கிடையாது. ஆக, இந்த நாடு முன்னேறவேண்டும், தமிழ்நாடு முன்னேறவேண்டும் என்ற நோக்கத்தை வரவேற்கின்ற இந்த அரசு, அதே நேரத்தில் அந்தத் தொழிற்கூடங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய ஒரு நல்ல அறிவுரையையும் எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், தொழிற் சங்கத்திலே அதிக அக்கறை காட்டிக் கொண்டிருக்கிற உறுப் பினர்கள் அதற்கு ஒத்துழைப்பு நல்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் தொழிற்கூடங்கள் அதிகமாக இருக்கின்ற திருச்சி, திருவெறும்பூர் தொகுதியிலிருந்து சட்டமன்ற உறுப்பின ராக இந்த அவையிலே இருக்கிறேன் என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், நானும் ஒரு தொழிலாளியாக இருந்து, தொழிற்சங்கத்திற்குத் தலைவனாக இருந்து, நீதி, நேர்மை தேவை என்று கோரிக்கை வைத்து, நான் குற்றவாளியாக்கப்பட்டு, குற்றவாளியாக்கப்பட்ட தனால், நீதி கேட்டு நின்ற எனக்கு நீதி கிடைக்காமல் வீதியிலே தூக்கி எறியப்பட்டு அதற்குப் பிறகு புரட்சித் தலைவர் இதய தெய்வம் அண்ணன் எம்.ஜி.ஆர்., தூக்கி எறியப்பட்ட இந்தத் தொண்டனை, இந்தத் தொழிற்சங்கத் தலைவனாக இருந்த என்னை, இந்த மாமன்றத்திலே இரண்டு முறை உட்கார வைத்து அழகு பார்த்து, தொழிலாளிகளுக்கு மதிப்புக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறாரே, அந்த அடிப்படையில் உரிமையோடு, பணி வோடு உங்கள் மத்தியிலே நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படு கிறேன். அதற்காகத் தான் அந்தக் கருத்தை முதலிலேயே சொன்னேன்.

1986 மே 7] [திரு. எம். அண்ணாதாசன்]

குறிப்பாக, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்கள் தொழிலாளர்கள் மீது அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு எத்தனையோ சான்றுகள் இருக்கின்றன, செயல்திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும், நான் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்வேன். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கடந்த கால வரலாற்றில், மிகப் பெரிய மாடி வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரராக இருந்து, பெரிய கோடீஸ்வரராக இருந்து இந்த நாட்டிலே திடீரென்று முதலமைச்சராக வரவில்லை. அவர் ஒரு தொழிலாளியாக உழைத்து, அதன் பின்னாலே அவருடைய திறமையால் வளர்ந்து, இன்றைக்கு முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்.

(நண்பகல் 12-00)

அப்பேற்பட்ட அந்த முதலமைச்சர் பொறுப்பிலே இருக்கிற அவர், தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல திட்டங்களை மற்றவர்கள் சொல்லித்தான் தெரியவேண்டும் என்பதில்லை. உதாரணமாகச் சொல்கிறேன். அவர் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற துறையிலே குறிப்பிட்ட ஒரு சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திரைப்பட உலகிலே அவர் ஆற்றிய தொண்டு, அவர் ஆற்றிய தொழில், அரச கட்டளை என்ற படத்திலேயிருந்து ஆரம்பிக்கிறேன். அரசிளங் குமரி, அன்னமிட்ட கை, அலிபாபாவும் நாற்பது திருடர்களும், அடிமைப்பெண், ஆயிரத்தில் ஒருவன், இன்றுபோல் என்றும் வாழ்க, இதய வீணை, இதயக் கனி, உழைக்கும் கரங்கள், உலகம் சுற்றும் வாலிபன், உரிமைக்குரல், ஊருக்கு உழைப்பவன், எங்கள் வீட்டுப் பிள்ளை, என் அண்ணன், ஒருதாய் மக்கள், நாடோடி மன்னன், மன்னாதி மன்னன், குலேபகாவலி, தாயைக் காத்த தனயன், நீதிக்குப் பின் பாசம், கன்னித்தாய், நீரும் நெருப்பும், தாய்ச்சொல்லைத் தட்டாதே, தாய்க்குப் பின் தாரம், தர்மம் தலை காக்கும், மதுரை வீரன், மதுரையை மீட்ட சுந்தரபாண்டியன், மலைக்கள்ளன், பணக்காரக் குடும்பம், மீனவ நண்பன், மாட்டுக் கார வேலன், நினைத்ததை முடிப்பவன், விவசாயி, தொழிலாளி, ரகசியப் போலீஸ், படகோட்டி, சர்வாதிகாரி, சந்திரோதயம், நல்லவன் வாழ்வான், காஞ்சித் தலைவன், சங்கே முழங்கு, குமரிக் கோட்டம், ரிக்ஷாக்காரன், நேற்று இன்று நாளை, நான் என்

பிறந்தேன், கூண்டுக்கிளி, ஒளி விளக்கு, திருடாதே, சிரித்து வாழ வேண்டும் என்று இத்தனை படங்களையும் அவர் தொழிலாகக் கொண்டு, அவரும் ஒரு தொழிலாளியாக இந்த நாட்டிலே உழைத்து முன்னேறி இன்றைக்கு முதலமைச்சராக வந்திருக்கிறார். ஆக, இதை நான் ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுக்கு நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், இது எங்களுடைய உரிமை, சொல்வதற்கு எனக்கு உரிமை இருக்கிறது, சொல்கிறேன். அதற்காக அங்கலாய்ப்பது நியாயம் அல்ல.

இத்தனைக்கும் சொந்தக்காரர்தான் இந்த நாட்டிலே, மக்கள் மத்தியிலே, மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பிறகு, இந்த நாட்டினுடைய முதலமைச்சராக ஒரு முறை அல்ல, இரண்டு முறை அல்ல மூன்று முறை—மூன்றாவது முறையும் மக்களாலே முதலமைச்சராக இங்கே உருவாக்கப்பட்டு இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்படிப்பட்ட அந்தத் தலைவருடைய காலத்தில் தொழிலாள நண்பர்களுக்கு எத்தனையோ நல்ல காரியங்களையெல்லாம் செய்து இருக்கிறார்கள்.

பிணைத் தொழில் வகையில், ஊதிய உயர்வு, அகவிலைப்படி முதலிய பொதுவான கோரிக்கைகள் இந்தத் தமிழகத்திலே உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு 16—7—1985 முதற்கொண்டு வேலை நிறுத்தம் செய்வதாக நிர்வாகிகளுக்கு அறிவிப்பு கொடுத்தார்கள், 85—86 ஆம் ஆண்டு. அதிலே இந்த அரசு உடனே தலையிட்டு, அந்த அரசு அலுவலர்களை உடனடியாக அதற்குத் தீர்வு காண்பதற்கு, தீர்வுகாண வைத்து ஒரு நல்ல முடிவைத் தந்தது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து 1984—85 ஆம் ஆண்டுக்குத் தொழிலாளர் ஊதியக் கொடை என்ற வகைக்கு, போனஸ் என்ற வகைக்கு அவர்கள் நடத்திய போராட்டம் என்ற சூழ்நிலைகளையெல்லாம் மனதிலே கருதி, தொழிலாளர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க அவர்களுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த அரசு, அரசு அதிகாரிகளை உடனடியாகப் பேச்சுவார்த்தைக்கு ஈடுபடுத்தி சுமுகமான நிலையை உருவாக்கி அவர்களுடைய எண்ணங்களை நிறைவேற்றித் தந்தது.

அடுத்து, தமிழ்நாடு பிணைத்தொழில் நிறுவனம், கிருஷ்ணா புரம் விசைத்தறி ஆலை, மதுரை, அங்கே ஏற்பட்ட சூழ்நிலைகள், தொழிற்சங்கத் தலைவர்களாக இருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். நானும் கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலமாக இந்த அவையிலே உறுப்பினராக இருந்தேன். இங்கே நிறைய பேர் பேசினார்கள். அதை இந்த அரசு அணுகி உடனடியாக அது சம்பந்தப்பட்ட ஆணையர் அவர்களையும், துணை ஆணையாளர் அவர்களையும் அனுப்பி அதற்கு நல்ல முடிவை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று—சம்பளமே கொடுக்க முடியாமல் போய் விட்டார்கள் ஆலை அதிபர்கள். அதையெல்லாம் கண்டு அவர் களுக்கு நல்லமுறையில் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று—இந்த அரசு அதிலே ஒரு இணக்கமான பேச்சுவார்த்தை நடத்தி முடித்து அவர்கள் வாழ்வு வளம்பெற 4—11—1985-இல் அவர்கள் வேலைக்குச் செல்லக்கூடிய நல்லதொரு வாய்ப்பை உருவாக்கித் தந்திருந்தது.

அடுத்து, 1985 மார்ச், ஏப்ரல் மாதங்களுக்குரிய மாதச் சம்பளம் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. 1985 முதல் வேலை செயல்படவில்லை. அங்கே புதுக்கோட்டை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அளவிலே—இலட்சுமி, சண்முகா நூற்பாலை—எனது மாவட்டத்திற்கு அடுத்த மாவட்டம்—ரமணசமுத்திரம், புதுக் கோட்டையைச் சேர்ந்தது—சம்பளம் கொடுக்க முடியாமல் அவர்கள் லாக் பண்ணிச் சென்று விட்டார்கள். ஆகவே, நிலை மைகள் மோசமாக இருந்ததை அவர்களுக்குத் தெரிவித்து, தொழிற்சங்கத் தலைவர்களெல்லாம் சொன்னார்கள். இந்த அரசு உடனடியாகத் தலையிட்டு, அவர்களுக்கு நல்ல வாய்ப் பினை உருவாக்கித் தந்திருப்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்த அரசு தொழிலாளர்களின் மேல் அக்கறை காட்டியிருக் கிறது என்பதற்காக நான் இந்தப் புள்ளிவிவரங்களைச் சொல் கிறேன்.

அடுத்து, பொறியியல் துறையிலே, அசோக் லீலண்ட் நிறுவனம் ஒசூரிலே இருக்கிறது. அந்த நிறுவனத்திலே உற்பத்தித் திறன் குறைவின் காரணமாக, தொழிற்சாலை நிறுவனத்தினர் அதை மூடிவிட்டனர். உற்பத்தி அதிகமாக்கப்படவில்லை. அதனாலே அவர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லி, தொழிற் சாலையை மூடிவிட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு.

ஹேமச்சந்திரன் போன்றவர்கள், மாண்புமிகு அண்ணன் ரமணி போன்றவர்கள், திரு. உமாநாத் போன்றவர்கள் இன்னும் தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். அந்த நிலையிலே, புரட்சித் தலைவர் அரசு உடனுக்குடன் தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களை அனுப்பி, பேச்சுவார்த்தை நடத்தச் சொல்லி, பேச்சுவார்த்தையின் முடிவில் 12 (3) செட்டில்மென்ட் முடிந்துவிட்டால் ஓரளவுக்குத் திருப்தியாக இருக்கும் என்ற அளவிற்கு 12 (3) செட்டில்மென்ட் போட்டு, கிட்டத்தட்ட 1,400 தொழிலாளர்கள், ஒவ்வொருவரும் ரூ. 1,000 வருமானம் பெற வழிவகை செய்யப்பட்டது. அதையும் இந்தப் புரட்சித் தலைவர் அரசு தான் செய்து காட்டியிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே கூட்டுறவு தனியார், சர்க்கரை ஆலைகள் எல்லாம் 19—3—1982 ஆம் ஆண்டு உடன்பாடு காணாமல் இருந்தன. அதற்கு முன்னால் செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தம் காலாவதி ஆகிவிட்டதால் தொழில் தகராறு ஏற்பட்டது. இடையிலே, மூன்றாவது ஊதியக் குழு அமைக்கப்படுவதாக மத்திய அரசு அறிவித்தது. இடைக்கால நிவாரணம் கோரினர் தொழிலாளர். அதிலே அரசு தலையிட்டு அதையும் தீர்த்து வைத்தது. இப்படி பல தொழிற் சங்கங்களினுடைய தகராறுகளைத் தொழில் கூட்டுத் தகராறுகளை, உடனுக்குடன் தீர்த்து வைத்த பெருமை தமிழ்நாடு அரசுக்கு, புரட்சித் தலைவர் அரசுக்குச் சேரும். அதற்கு எத்தனையோ ஆதாரங்கள் என்னிடத்திலே இருக்கின்றன. ஆனால், நேரம் போதவில்லை. பட்டியல் போட்டுச் சொல்ல முடியும். அந்த அளவுக்கு இருக்கிறது. புரட்சித் தலைவர் அரசு, தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே அதிகப்படியான அக்கறை காட்டி, அவர்கள் கேட்ட கோரிக்கைகளை எல்லாம் நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறார்கள். பஸ் தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, எந்தத் தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, எல்லோருக்கும் பாதுகாப்புக் கொடுத்திருக்கிற அரசு இந்த அரசு என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, என்னுடைய தொகுதி மிக முக்கியமான தொகுதி. தமிழ்நாட்டின் மையப் பகுதியிலே அமைந்திருக்கிற தொகுதியாகும். இங்கே நான் அடிக்கடிச் சொல்லியிருக்கிறேன்,

1986 மே 7] [திரு. எம். அண்ணாதாசன்]

இந்தியாவிற்கே ஒரு பெருமை சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிற மிகப் பெரிய தொழிற்கூடமாக பாய்லர் தொழிற்கூடம் இருக்கிறது. அங்கே கடந்த ஒரு மாத காலமாக, பொன்மலை நகராட்சியைச் சேர்ந்த பகுதிகளில்—ஸ்டீல் ரோலிங் மில்ஸில் உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு, அங்கே இருக்கிற நிர்வாகத்தினர் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று 30 ஆம் தேதி பேசுவது, 3 ஆம் தேதி பேசுவது என்றெல்லாம் பாதி நாள் அந்தத் தொழிலாளர்களைக் காலம் கடத்தி வந்து, அது முடியாத காரணத்தினால், இன்றைக்கு அங்கே அவர்களுக்கு ஆதரவாக காவேரி இண்டஸ்ட்ரீஸ் பக்கத்திலே இருக்கிற இன்னும் பல தொழிற்சாலைகளின் தொழிலாளர்கள் உதவிகரமாக இருந்து, அவர்கள் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில், நான் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையினால், எனக்கு முழு உரிமை இருக்கிறது என்ற முறையினால், இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக, அரசுக்குத் தெரிவித்து, அங்கேயிருக்கிற அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கையை, அரசுத் தரப்பிலேயிருந்து யாரையாவது அனுப்பி, அவர்கள் மத்தியிலும், தொழிலாளர்கள் மத்தியிலும் வைத்து, நிர்வாகத்தோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தினால், அது சுலபமாகத் தீர்ந்து விடும்.

(பிற்பகல் 12-10)

காரணம் அந்த நிர்வாகத்திலே பணியாற்றக்கூடியவர்கள் ரிடையர் ஆனவர்கள். ரிடையர் ஆனவர்கள் அத்தனை பேரும் டி.எஸ்.பி. யாக இருந்தவர்கள், எஸ்.பி.யாக இருந்தவர்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் தவறு செய்யவில்லை என்று சொல்வதற்கில்லை. அவர்களும் சில தவறுகளைச் செய்யலாம். ஆனால் ஒரு சிறு தவறு செய்தால் அங்குள்ள அந்த அதிகாரிகள் இதற்கு மாறாக பலவித கோணங்களில் குற்றங்களைச் சொல்லி அதை திசை திருப்பி, முதலாளிகளிடத்தில் அதைத் தீர்வு காண விடாமல் பயமுறுத்துகிறார்கள் என்பது எனக்கு நன்றாகவே தெரியும். நானே பல முறை தொலைபேசி மூலமாகச் சொன்னேன். இது நல்லதல்ல. தயவுசெய்து தீர்த்து விடுங்கள். இது வளர வேண்டாம் என்று சொன்னேன். ஏனோ தெரியவில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சொல்வது அவர்கள் காதுகளுக்கு ஏறவில்லையோ

என்னவோ தெரியவில்லை. இன்றைக்கு அது மிகப் பெரியதாக வளர்ந்து தஞ்சை நெடுஞ்சாலையிலே பை-பாஸ் ரோடிலே தினம் தினம் போராட்டம் நடத்துகின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அங்கே உள்ள தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் தாய்மார்கள் பட்டினியாகக் கிடக்கிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தொழிற்சங்கத்தின் தலைவர்களாக இருக்கக் கூடியவர்கள் அவர்கள் காரியத்தை சாதித்துக்கொள்வதற்காக இருக்கலாம். எனவே அரசு தலையிட்டு உடனடியாக தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே காவேரி என்ஜினியரிங் ஸ்ட்ரக்சரல்ஸ். அது ஒரு பெரிய நிறுவனம். அந்த நிறுவனத் தொழிலாளர்கள் 1980-க்கு முன்னாலே அவர்களுடைய உரிமையைக் கேட்டு போராட்டம் நடத்தினார்கள். நான் சொல்வதெல்லாம் ப்ரைவேட் இன்ஸ்டிடியூட்ஸ், அதாவது தனியார் நிறுவனங்கள், கேட்கின்ற உரிமைகளை தட்டிப்பறிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், வேலை நீக்கமும் செய்கிறார்கள். இங்கே வந்திருக்கின்ற உயர் அதிகாரி களுக்கும் இது நன்கு தெரியும். இந்த நேரத்திலே நான் இதிலே தலையிடுவதற்கு காரணம் அது என்னுடைய தொகுதி. தொகுதி மக்கள் கண்ணீர் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழிலா ளர்கள் குடும்பங்களும் அங்கே செத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அங்கே ஆபத்தான நிலை உருவாக்கப்பட்டுவிடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகின்றது. அங்கே அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஏற்படு மானால் அதற்கு நானும் பொறுப்பாளியாக என்னையும் சேர்க் கின்ற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும் என்பதனால் அதை நீங்கள் உடனடியாக கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஸ்டீல் ரோலிங் மில்ஸ், காவேரி ஸ்ட்க்சுரல்ஸ் அந்தத் தொழிற் கூடத்தில் நீண்ட காலமாக கோர்ட்டிலே தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாக நீதி வழங்கப்பட்டும் முதலாளி அதற்கும் தலை வணங்குவதாக இல்லை. ஆகவே நியாயத்திற்கு முரணாக செல்லு கின்ற எவ்வளவு பெரிய தொழில் அதிபராக இருந்தாலும் அவர் களை விட்டு வைக்கக்கூடாது இந்த ஆட்சி என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில் தோல் பதனிடும் தொழிற் கூடங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அந்தத் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் மிகவும் தாழ்த்தப்பட்ட தொழிலாளர்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் படுகின்ற கஷ்டம் எங்களால் சகிக்க முடியவில்லை. எல்லாம் தனியார் கையில் இருக்கின்றன. எந்த வசதியும் இல்லை. சுகாதாரவசதி கிடையாது. குடியிருப்பதற்கு வீடு கிடையாது. லைட் கிடையாது. அந்த இடங்கள் எல்லாம் சர்க்கார் புறம் போக்காக இருந்த இடம். அவர்கள் எல்லாம் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே குடியிருக்கின்ற தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்களுக்கு அதை உரிமையாக்கி, அரசு நிதி வழங்கி வீடு கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுகாதார வசதியும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ்ஸில் வேலை செய்தவர்கள் வேலை இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பாய்லர் தொழிற்சாலையிருந்து வேலைகளை ராணிப்பேட்டைக்கு மாற்றிவிட்டார்கள். இதனால் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரவேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தின் மூலமாக அந்தத் தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தினருக்கும் இங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்கும் தெரிவித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டு வாய்ப்பு தந்தமைக்காக நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

* திரு. ஆ. நடராசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நல மானியத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களை நான் எடுத்து வைக்கிறேன்.

இந்த மானியத்தில் 14½ கோடி ரூபாய் மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 3,275 கோடி ரூபாய் வரவு-செலவு செய்கிற இந்த அரசு உழைக்கிற மக்களுடைய உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்கும், அவர்களுக்குத் தரவேண்டிய சலுகைகளுக்காகவும் 14½ கோடி ரூபாய் மாத்திரமே ஒதுக்கியிருப்பது என்பது வருத்தப்படக் கூடிய காரியம்.

தொழிலாளர்களைப் பற்றி எனக்கு முன்னாலே பேசிய ஆளும் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர் மிகவும் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய பரிதாபகரமான நிலையைப் பற்றியும், தொகுதி மக்களுடைய கண்ணீர், தொழிலாளர்கள் செத்துக்கொண்டிருக்கின்ற நிலைமை ஆகியவற்றைப் பற்றியும் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்ன காரணத்தால் அதிலே நான் அதிகமாகப் போக வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உட்பட எதிர்க்கட்சிகள், தொழிலாளர்கள் உரிமைகளைக் காப்பாற்ற எடுத்துக்கொள்கிற முயற்சியில் ஆளுகிற அரசாங்கம் செய்கிற தவறான காரியங்களைச் சுட்டிக் காட்டும்போது, தொழிலாளர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு தொழிலாளர் நல அமைச்சருக்கு இருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற துர்ப்பாக்கியம் என்னவென்றால் தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் தன்னையே காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பதவியிலே இருந்த ஒன்றரை ஆண்டுக்காலமாக தொழிலாளர்களுக்காகச் செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் செய்யத் தவறி, திறக்கவேண்டிய பஞ்சாலைகளைத் திறக்க அவரால் முடியாமல் போய்விட்டது. கடைசியில் மீனம்பாக்கத்தில் இருக்கிற பின்னி இன்ஜினியரிங் தொழிற்சாலை நிர்வாகம் அரசின் கட்டளையை மீறி கதவு அடைப்பு செய்தது. அந்தப் பிரச்சினையை மத்தியஸ்தத்திற்கு விட்டு அரசு உத்தரவிட்ட நிலைமையில் நிர்வாகம் கதவடைப்பு செய்துள்ளது. ஆனால் அந்த முதலாளிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் கதவடைப்பு செய்யக்கூடாது என்று சொன்ன அமைச்சர் மீது இன்றையதினம் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவருடைய பதவிக் காலத்தில் அவர் செய்த ஒரே துணிச்சலான காரியம் அதுதான்.

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நடராசன் அவர்கள் தொடர்ந்து தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. கே. ஏ. கே. அவர்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது தொழிலாளர் நலத்துறை மானியம் தானே

தவிர, தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சராக இருந்தவர் பற்றிய மானியக் கோரிக்கை அல்ல. இதனை அவர்களுக்கு நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆ. நடராசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரைப் பற்றி நான் பேசிக்கொண்டிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த ஒன்றரை ஆண்டுக்காலம் அவர்தான் தொழிலாளர்களுக்கு நலம் செய்வதற்கான அமைச்சராக இருந்தவர் என்பதை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கேயிருந்து போனால் அவர்களைப் பாராட்டுவது என்ற முறையை மேற்கொண்டிருக்கிறீர்கள்போல் தெரிகிறது. ஆனால் இது மானியக் கோரிக்கைக்குச் சம்பந்தம் இல்லை என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன்.

திரு. ஆ. நடராசன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிலைமைகளை எடுத்துக்காட்டி இந்த அரசினுடைய தவறான போக்குகளை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 100-வது மே தின விழா நடைபெறுகிற இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தொழிலாளர்களுடைய உரிமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் ஆலை முதலாளிகள் கதவடைப்பு செய்கிற காட்சியைப் பார்க்கிறோம். உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தத்தைப் போலீசாரை வைத்துக்கொண்டு தகர்க்கிற முறைகளையும் நாம் அன்றாடம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நிரந்தரத் தொழிலாளர்களுக்கு லே ஆஃப் கொடுத்துவிட்டு டிரெயினீஸ் என்ற பயிற்சியாளர்களையும், ஐ.டி.ஐ. பயிற்சியாளர்களையும் வேலைக்கு வைத்துக்கொண்டு இருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். ஆட்குறைப்பு செய்துவிட்டு வாரக்கூலி, தினக்கூலி, என்ற வகையில் ஆட்களை வைத்துக்கொள்கிற நிலைமை இருக்கிறது, பார்க்கிறோம். எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இதுபற்றி பல சந்தர்ப்பங்களிலே இங்கே நாங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அங்கே 8 ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள பவானி மில் கடந்த 7 மாத காலமாக

மூடப்பட்டு இருக்கிறது. அங்கே 700 தொழிலாளர்கள் பணி யாற்றுகிறார்கள். இங்கே கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் வந்தபோது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் அங்கே ஆலை மூடப்படவில்லை, கதவடைப்புதான் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று. கதவடைப்பு செய்தாலும், மூடப்பட்டாலும் 700 குடும்பங்கள் இன்றையதினம் நடு வீதியில் நிற்கிற பரிதாபகரமான நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அங்கே இலங்கை அகதிகள் 100 பேர் பணியாற்றுகிறார்கள். இலங்கை அகதிகளைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு தொழிலாளிக்கு 25 ஆயிரம் ரூபாய் என்ற வகையில் 25 இலட்சம் ரூபாய் பணத்தை அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்று இன்றையதினம் அந்த இலங்கைத் தமிழர்கள் இலங்கையில் பட்ட துன்பம் போதாது என்று சொல்லி இங்கேயும் துன்பப்படுகிற நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட தொகையைக் கொள்ளை அடித்துக்கொண்டு அவர்கள் 7 மாத காலமாக பஞ்சத்தோடும் பசியோடும், இருந்து வருகிற நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு பி.எஃப். கடன் வேண்டும் என்று சொன்னால் அரசாங்கம் அந்தத் தொழிற்சாலை மூடப்படவில்லை என்று சொல்லுகின்றது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலே இருந்தபோது மூடப்பட்டிருந்த 13 பஞ்சாலைகளை தமிழ்நாடு டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பொரேஷன் என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி உடனடியாகத் திறந்தது. ஆனால் இன்றையதினம் என்ன நிலைமை? ஒவ்வொரு ஆண்டிலேயும் நாங்கள் தொழி லாளர் மானியத்திலே பேசுகிறபோதும், பல பிரச்னைகளை எடுத்துச் சொல்கிறபோதும், மூடப்பட்டிருக்கிற ஆலைகள், ஆண்டுக்கணக்காகத் திறக்கப்படாமல் மூடப்பட்ட நிலைமையி லேயே இருந்து வருகின்றன என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 12-20)

கோவை மாவட்டத்திலே ராமகிருஷ்ணா இண்டஸ்ட்ரீஸ் மூடப் பட்டு 1 வருடம் 7 மாத காலமாகிவிட்டது. அங்கே 11 தொழி லாளர்கள் கூட இறந்து விட்டார்கள். ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவ வசதி கூட அங்கே தரப்படுவதில்லை. ஈ.எஸ்.ஐ.-க்காக தொழிலாளர் களின் ஊதியத்திலிருந்து வசூல் செய்யப்படுகின்ற தொகையை

அந்த நிறுவனத்தினர் கட்டாத காரணத்தால், மருத்துவ வசதி கூட பெற முடியவில்லை. அதைப்போல நம்முடைய முன்னாள் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் 12—3—1986-லே அங்கே இருக்கின்ற 400 தொழிலாளர்களுக்கும் ரூ. 200 உதவித் தொகையை நாங்கள் வழங்குகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இது வரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை, அங்கே பணமும் தரப்படவில்லை, என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கிற எவரஸ்ட் தொழிற் சாலையில் ஏறக்குறைய ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த 3 மாத காலமாக அங்கே சம்பளம தரப்படவில்லை. வங்கிகளிலே சில கட்டுப்பாடுகளை வைத்திருக்கிற காரணத்தால், தொழிற்சாலையையே நடத்த முடியவில்லை என்று நிர்வாகிகள் சொல்லுகிறார்கள். மூன்று மாத காலமாக ஒரு தொழிற்சாலையில் சம்பளம் தரப் படாமல் இருக்கிறது. தொழிற்சங்கங்கள் நடவடிக்கைகள் எடுக்கின்றன. ஆனால் எந்தவிதமான பயனும் ஏற்படாத நிலையில் இருந்து வருகிறது. எனவே உடனடியாக அந்தக் கம்பெனியை சிக் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்று அறிவித்து அதனை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போலவே கோவையிலே ஸ்ரீஹரி மில்ஸ் கடந்த 2 வருடம் 1 மாத காலமாக பூட்டப்பட்டிருக்கிறது.

1,500 தொழிலாளர்களுக்கு மேல் பணியாற்றக்கூடிய வசந்தா மில்ஸ் என்னும் நிறுவனம் கடந்த 1½ ஆண்டுக் காலமாக மூடப் பட்டிருக்கிறது. ஜனார்த்தனா மில்ஸ் கடந்த 2¾ ஆண்டுக் காலமாக பூட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆலைகளை எல்லாம் திறப்பதாக அரசாங்கம் அறிவித்தது. ஆனால் என்ன நிலைமை? கடந்த ஒருமாத காலமாகவே ரிப்போர்ட் தயாரிக்கப்படுகிறது, தயார் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லி வருகி றார்கள். நான் பேரவைத் துணைத் தலைவர் மூலமாக அரசாங் கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கடந்த 2½ ஆண்டுக் காலமாக ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கிற நிலைமையில் நீங்கள் வேறு என்ன காரியங்களை முக்கியமாக செய்து கொண்டிருக் கிறீர்கள் என்பதுதான் எனக்குப் புரியாத புதிராக இருக்கிறது.

[திரு. ஆ. நடராசன்] [1986 மே 7

அதைப்போலவே மேட்டூர் டெக்ஸ்டைல்ஸ் 2,500 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றக் கூடிய ஒரு மில், கடந்த 10 மாத காலமாக பேச்சுவார்த்தை இன்றி, மூடப்பட்டு, அங்கேயிருக்கின்ற 2,500 தொழிலாளர்களும் துன்பத்திலே இருந்து வருகிறார்கள். திருப்பூரிலே 5 ஆண்டுக் காலமாக தமிழ்நாடு ஸ்பின்னிங் மில்ஸ் மூடப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே உழைக்கும் கரம், உரிமைக் குரல் என்றெல்லாம் பட்டியல் போட்டு காட்டுகிறார்களே, இந்த ஆட்சியிலே 5 ஆண்டுக் காலமாக ஒரு ஆலையைக்கூட திறக்க முடியாத நிலை மிகவும் கேவலமாக இருந்து வருகிறது.

ஸ்ரீ பத்மா மில்ஸ் காளப்பட்டியிலே இருக்கக்கூடிய மில். 5 ஆண்டு 8 மாத காலமாக பூட்டு திறக்கவேபடாமல் இருக்கிறது. சமீபத்திலே அஷயா டெக்ஸ்டைல்ஸ் என்கிற மில்லில் ஏறக்குறைய 560 தொழிலாளர்கள் பணிபுரிகிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் பொது வேலை நிறுத்தத்தின்போது வேலைநிறுத்தம் செய்தார்கள். வேலைநிறுத்தம் முடிந்தபோது நிர்வாகம் அந்த ஆலையில் 200 தொழிலாளர்களைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதற்காக எந்தவிதமான அனுமதியும் இல்லாமல் அந்த ஆலை மூடப்பட்டிருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அதையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். அங்கே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் கூட்டுறவு பண்டக சாலைக்காக 10 லட்சம் ரூபாயை ஊதியத்தில் பிடித்தம் செய்து, அந்த பத்து லட்சம் ரூபாயை அந்த நிர்வாகம், கூட்டுறவு பண்டக சாலைக்குச் செலுத்தாமல் இருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலே இருந்தபோது பஞ்சாலை தொழிலாளர்கள் போனஸுக்காகப் போராடினார்கள். அந்த நேரத்திலே எங்களுடைய தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தார். அந்தத் தொழிலாளர்களின் பிரச்னையை ஒரே ஒரு நாள் பேச்சுவார்த்தையிலேயே முடித்துத் தந்த காட்சியைப் பார்த்தோம். ஆனால் இன்றையதினம் போனஸ் பிரச்னை என்றாலே அரசாங்கம் பேசி முடிக்க இயலாது என்று சொல்லி கோர்ட்டிற்கு விடுகிற காட்சியைத்தான் பார்க்கிறோம். அந்த நிலைமைகளை மாற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாதவரம் சதர்ன் அலாய் பஃவுண்டரீஸ்லே பணி ஆற்றிய 270 தொழிலாளர்கள் அந்த நிறுவனம் மூடப்பட்டிருப்பதால் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். தொழிலாளர்களைப் பழி வாங்கும் நோக்கத் துடன் அது மூடப்பட்டிருக்கிறது. பேச்சு வார்த்தையின்போது சங்கம் காரணத்தினை சரியாக நிரூபிக்கவில்லை என்று சொல்லி வழக்கு மன்றத்திற்கு அனுப்பவில்லை. அந்த நிர்வா கம் வேறு ஒரு நிர்வாகத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அங்கே எங்கள் சங்கத்தினுடைய பொதுச் செயலாளராக இருக்கிற திரு. சண்முகம் அவர்களைப் பழி வாங்கும் நிலைமை இருக்கிறது. அதனைக் கோர்ட்டிற்கு விடக்கூட அரசாங்கம் தயாராக இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இந்த நிலைமைகளை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிம்சன் தொழிலாளர் போராட்டத்தில் மத்திய சங்கங்கள் 15 வேலையிழந்த தொழிலாளர்களைத் திரும்பவும் வேலைக்கு எடுக்கிற முடிவை முதலமைச்சரிடம் விட்டார்கள். ஆனால் 3 ஆண்டுக் காலம் ஆகிவிட்டது. முதலமைச்சர் முடிவை அறிவிக்க வில்லை. இதே சிம்சன் பிரச்னையில் எங்களுடைய தலைவர் கலைஞர் முதலமைச்சராக இருந்தபோது காட்டூர் கோபால் அவர்கள் சங்கத்தின் தலைவர் பொறுப்பிலிருந்து விலகவேண்டு மென்று எதிர்க் கட்சிகள் சொன்னபோது, அதையும் ஏற்றுக் கொண்டு, கொலை வழக்கிலே சம்பந்தப்பட்டவர்கள் உட்பட 400 பேர்கள் சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்ட நிலைமைகளை மாற்றி, அவர் களையெல்லாம் வேலைக்கு எடுத்த சம்பவத்தை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

மாதவரம் பால் பண்ணைத் தொழிலாளர்கள் ஒரே ஒரு நாள் அடையாள வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அதற்கு இன்றைய தினம் அவர்களுடைய குடும்பம் நடுத்தெருவில் நிற்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அரசாங்கம் தலையிட்டு அந்தத் தொழிலாளர் களுக்கு வேலை வாய்ப்பைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

பல்லடத்தில் விசைத்தறி தொழிலாளர்கள் போராடினார்கள். கலெக்டர் ஆதிமூலம் அவர்கள் ஒரு உடன்பாடு ஏற்படுத்தி கடந்த இரண்டு ஆண்டுகாலமாக 200 தொழிலாளர்கள் மீது வழக்கு

போடப்பட்டு, வாய்தாவிற்குச் சென்று கொண்டிருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அந்த உடன்பாட்டிலே வழக்குகளைத் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்ற சரத்து இருக்கிறது. ஆனாலும் அதனை நிறைவேற்றாத நிலைமையை பார்க்கிறோம். 480 நாட்கள் பணியாற்றிய தொழிலாளர்களை நிரந்தரம் செய்கிறோம். அரசாங்கத்தின் புரட்சிகரமான திட்டமென்று மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். என்ன நிலைமை? மாடல் எம்ப்ளாயர் என்று இருக்கவேண்டிய அரசாங்கத்தில் இன்றையதினம் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் நிரந்தரமற்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். 480 நாட்கள் அல்ல, 10 ஆண்டுகள், 15 ஆண்டுகள் பணியாற்றியவர்கள் பல்வேறு துறைகளில் இன்றையதினம் நிரந்தரம் செய்யப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் 480 நாட்கள் பணியாற்றிய தொழிலாளர்களை நிரந்தரப்படுத்துங்கள் என்று தனிப்பட்ட கம்பெனிகளை நிர்ப்பந்தப்படுத்துகிற தகுதியை இழந்திருக்கிறீர்கள். அரசாங்கத்தின் அத்தனை துறைகளிலும் 5 ஆண்டுகள், 10 ஆண்டுகள், 15 ஆண்டுகள் என்று பணியாற்றி இருக்கிற தொழிலாளர்களை நிரந்தரப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். போடுகிற சட்டத்தை நிறைவேற்றக்கூடிய நிலைமை இல்லை. ஆயிரக்கணக்கான சத்துணவு அமைப்பாளர்கள் 30 ரூபாய், 60 ரூபாய், 175 ரூபாய் என்கிற சம்பள விகிதத்தில் இன்றையதினம் நாடு முழுவதும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சென்னை கோட்டையை நோக்கி ஊர்வலம் வந்தபோது அவர்களின் மனுக்களை பெறுகிற நிலைமையில் கூட அமைச்சர்கள் இல்லையென்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம். 4,100 கிராம நியாயவிலைக் கடைகளை உடனடியாக ஒரே உத்தரவு போட்டு கடந்த ஜூலை மாதத்தில், அவர்களையெல்லாம் கொண்டு போய் கிராமக் கூட்டுறவு விவசாய சங்கங்களில் ஒப்படைத்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கடந்த எட்டு ஆண்டுக்காலமாக பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பயிற்சி எழுத்தர் என்ற பெயரில் எட்டு ஆண்டுக்காலமாக பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் துறையில் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கொண்டுபோய் 150 ரூபாய் சம்பளத்தில் கிராம

1986 மே 7] [திரு. ஆ. நடராசன்]

விவசாயக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் வைத்திருக்கிறீர்கள். நான் உங்களைப் பார்த்து கேட்கிறேன். குறைந்தபட்ச கூலி 210 ரூபாய் என்று நிர்ணயம் செய்துவிட்டு, 150 ரூபாய்க்கு அந்த ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்குப் பயிற்சி என்று சொல்லி எட்டு ஆண்டுக்காலம் அவர்கள் உழைப்பை உறிஞ்சிவிட்டு இன்றைய தினம் கிராம விவசாய கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் நிரந்தரமற்ற தொழிலாளர்களாக வைத்திருக்கிறீர்கள். ராக்கெட்டில் செல்ல ராகேஷ் சர்மா கூட ஒரு ஆண்டுக்காலம்தான் பயிற்சி பெற்றார். ஆனால் இந்தத் தொழிலாளர்கள் எட்டு ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேல் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். இரண்டு ஆண்டுகளில் நிரந்தரம் செய்கிறோம் என்று சொன்னீர்கள். அந்த நிலைமை இல்லாததை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்தத் துறையில் பணியாற்றிய இரண்டு தொழிலாளர்கள். தஞ்சைக்கு மாற்றப்பட்ட பில் கிளார்க் கனகசபாபதி என்பவர் 1979-ம் ஆண்டு முதல் காணவில்லை. அதைப்போல தென்னாற் காடு மாவட்டத்தில் நியாயவிலைக் கடைகளை கண்காணிக்கச் சென்ற கோவிந்தசாமி என்பவர் 5—7—1984 முதல் காணவில்லை. அவர்களைக் கண்டுபிடித்து கொடுத்து அவர்களுடைய குடும் பத்தை காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வீட்டு வாடகைப்படிக்காக நீண்டகாலமாக சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. கொண்டு வருகிறோம் என்று கொள்கைக் குறிப்பில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. உடன டியாக அதனைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர் நலத்துறையின் பல அலுவலகங்கள் இன்றையதினம் மூலை முடுக்குகளில் இருக்கின்றன. சங்கங்களிலிருந்து சென்று எளிதாக பேசுகிற நிலைமை இல்லாமல் இருக்கிறது. அவற்றை எல்லாம் ஒரே இடத்திற்கு கொண்டு வர வேண்டும். இப்போது இணை ஆணையர் அலுவலகம் துவங்கப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே புதியதாக சொந்தக் கட்டிடத்தைக் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவமனையைத் துவங்கு வதற்கு மதுக்கரையிலேயும், ஒத்தைக்கால் மண்டபத்திலேயும்,

குனியமுத்தூரிலேயும், சுந்தராபுரத்திலேயும், 1980 ஆம் ஆண்டிலே இருந்து இடத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிற நிலைமை இருக்கிறதே தவிர, அவை இன்னும் துவங்கப்படவில்லை. எனவே அதையும் உடனடியாக துவங்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

லேபர் வெல்பேர் போர்டிலே, கட்சி, சங்கம் வேறுபாடு பார்த்து, இன்றையதினம் அதற்குப் பிரதிநிதித்துவம் தரப்படுகிறது. தமிழகத்திலே இருக்கிற தொழிற்சங்க இயக்கத்திலே பெரும் பங்கு வகிக்கின்ற தொழிலாளர் முன்னேற்றச் சங்கப் பேரவைக்கு இந்தக் குழுவிலே அங்கம் அளிக்கிற வகையிலே, அதற்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போல பல குழுக்களிலே இன்னும் உறுப்பினர்களை நியமிக்காத நிலைமை இருக்கிறது. அதற்கும் நீங்கள் உடனடியாக உறுப்பினர்களை நியமித்து தொழிலாளர்களுடைய நலத்தைக் காக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள ஆனூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே இருக்கக்கூடிய ஆரோ ஃபுட் தொழிற்சாலையில் இன்றைக்கு 1,250 தொழிலாளர்கள் உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த நிர்வாகம் அங்கே உள்ள காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்களை வைத்து, அந்தப் போராட்டத்தை உடைக்க முற்படுகிறது. இது அவ்வளவு நியாயமான காரியம் இல்லை. அரசாங்கம் இதற்கு ஆதரவாக இருக்கக்கூடாது. அந்தச் சங்கத்தினுடைய பொதுச் செயலாளராக இருக்கிற எஸ். அண்ணாதுரை என்பவரை போலீசை வைத்து கொலை மிரட்டல் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்க உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கோயம்புத்தூரிலே உள்ள பெரியநாய்க்கன் பாளையத்திலே உள்ள லட்சுமி டெக்ஸ்டைல்ஸ் என்ஜினியரிங் கம்பெனியிலே பணியாற்றக்கூடிய 600 தொழிலாளர்கள் படிப்படியாக ரிட்ரென்ச்மென்ட் செய்யக்கூடிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதேபோன்று மதராஸ் போர்ஜிங் கம்பெனியிலும், 350 தொழிலா

1986 மே 7] [திரு. ஆ. நடராசன்]

ளர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். அங்கேயும் இந்த ஆண்டு 50 பேர்களை ரிட்ரென்ச்மென்ட் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருந்து வருகிறது. எனவே இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் உன்னிப்பாக கவனித்து, காரியமாற்றவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மலைத் தோட்டத்திலே பணியாற்றக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்குக் கட்டப்படுகிற 4 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ள வீடுகளை அவர்களுக்கே உரிமையாக்கித் தரவேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். வால்பாறையிலும், நீலகிரியிலும் பணியாற்றுகிற தேயிலை மற்றும் காப்பி தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவ வசதியையும், வீட்டு வசதியையும் செய்து தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சின்கோனா தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் கொய்னா பேக்டரி 6 மாத காலமாக மூடப்பட்டு இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் இல்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் 40 அதிகாரிகளுக்கு வேலையில்லாமல் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. சின்கோனா துறைக்கு உள்ள 10 ஆயிரம் ஏக்கரிலே 3,500 ஏக்கர்தான் பயிரிடப்படுகிறது. எனவே இந்த நிலைமையை மாற்றி, 6,500 ஏக்கர் நிலத்திலே தேயிலை மற்றும் காப்பி போன்ற பயிர்களை நடவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே, அங்கே 5 ஆயிரம் பேர்கள் நிரந்தரத் தொழிலாளர்களாக இருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் 1,500 பேர்கள்தான் தொழிலாளர்களாக இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

அடுத்து ஐ.டி.ஐ. தொழிற் பயிற்சி படிப்பதைப் பொறுத்தவரையில் 700 பேர்களுக்கு மட்டுமே பயிற்சி அளிக்கக்கூடிய அளவிற்கு உள்ள அலுவலர்களை வைத்துக்கொண்டு, 2 ஆயிரம் பேர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதையும் மாற்ற வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் தஞ்சையிலே இருக்கின்ற டான்சி தொழிற்சாலையிலே உள்ள 71 தொழிலாளர்களிலே 47 பேர்களை வேலையிலேயிருந்து விலகிக் கொள்ளவும், மீதி இருக்கிற தொழிலாளர்கள்

விலகிக் கொள்வதற்குக் கூட அனுமதி தர முடியாத ஒரு அரசாங்கமாக இந்த அரசாங்கம் இருந்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்து, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கும் அரசு உதவ வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இந்த மானியக் கோரிக்கையில் கூடுதலான அளவில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் விவாதத்தில் கலந்து கொள்ள தங்களுடைய பெயர்களைக் கொடுத்திருப்பதால், இன்று பேரவை 4 மணிக்கு கூடும்.

திரு. ஏ. தங்கராசு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும், தொழிற்சாலைகளும் என்ற மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று, என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு தொழிலாளர்களுடைய நலத்தில் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் பல்வேறு சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்களுடைய மத்தியில், தோட்டத் தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் அல்லது விவசாய தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் அல்லது கைத்தறி நெசவாளத் தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும், கட்டடத் தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் அல்லது தேயிலைத் தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் இப்படி பல்வேறு தொழிலாளர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் பல்வேறு திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே அடிப்படையில்தான் மோட்டார் தொழிலாளர்கள் சட்டம் என்றும், தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சட்டம் என்றும், ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களை முறைப்படுத்தும் சட்டம் என்றும் தொழில் நிறுவனங்களின் நிலை ஆணைகள் சட்டம் என்றும், அந்தஸ்து வழங்கக்கூடிய சட்டம் என்றும், வீட்டு வாடகைப்படி

வழங்கும் புதிய சட்டம் என்றும், தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கைப் படி சட்டங்கள் என்றும் பல்வேறு சட்டங்களை இந்த அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே அடிப்படையில்தான், தமிழகத்தில் 1—1—1985 க்குள் பதிவு செய்யப்பட்ட தொழிற்சங்கங்களுடைய எண்ணிக்கை 4,104 ஆகும். சென்ற ஆண்டு மட்டும் 1,032 புதிய சங்கங்களைப் பதிவு செய்து இருக்கிறார்கள். ஆக, மொத்தத்திலே பார்க்கிறபோது, தமிழகத்திலுள்ள சங்கங்களின் எண்ணிக்கை 4,329. இச்சங்கங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சங்கடங்களைப் போக்கு வதற்கும், வாதாடுவதற்கும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்குப் பின்னாலே, தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுக்கு, இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகு தான், தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் சென்னையிலே தங்கி தொழி லாளர்களுக்காக வாதாடுவதற்கும் இந்த அரசாங்கம் 10 லட்சம் ரூபாய் செலவில் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களுக்கு ஓய்வு இல்லங் களை அமைத்து, அந்த வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித்தந்த பெருமை பரட்சித் தலைவருடைய அரசாங்கத்திற்கு உண்டு என்பதையும் நான் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதற்குப் பின்னாலே இந்த ஆண்டு தொழிற்சங்கத் தகராறுகள் ஏற்பட்டதில், 9,369 தொழிற் தகராறுகளில் 7,404 தொழிற் தகராறுகள் தீர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இங்கே கோடிட்டு காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்குப் பின்னாலே, சென்ற ஆண்டு மட்டும் வேலை நிறுத்தங்களும், 212 கதவடைப்புகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் இங்கே கொள்கைக் குறிப்பில் கோடிட்டு காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதிலிருந்து இந்த அரசாங்கம் தொழிற்சங்கத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் எவ்வளவு பொறுப்போடும் அக்கறையோடும் பணியாற் றிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்பு கிறேன். சென்ற ஆண்டு மாத்திரம் 212 கதவடைப்புகள் நடை பெற்றிருக்கின்றன என்பதையும் இங்கே கோடிட்டுக் காட்டியிருக் கிறார்கள். ஆனால் 212 என்று இருந்தாலும் தொழிலாளர்களும்

தொழில் அதிபர்களும் பேசித் தீர்த்துக்கொண்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை 141 என்றும் ஆக தாங்களாகவே முன்வந்து தீர்த்தது போக நிலுவையில் இருக்கின்ற தகராறுகள் 20 தான் என்றும் இங்கே கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதிலிருந்து தொழிற்சங்கங்களுடைய நிலைமையை எப்படிக் கண்காணித்து வருகிறது என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய முதல்வருடைய நிவாரண நிதியிலிருந்து பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு அரை சம்பளமும், வேலை இழந்தவர்களுக்கு முழு சம்பளமும் வழங்க வேண்டுமென்று ஒரு ஆணையைப் பிறப்பித்த அரசாங்கம், நம்முடைய புரட்சித் தலைவருடைய, தமிழக முதல்வருடைய அரசாங்கம்தான் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு கோயம்புத்தூராக இருந்தாலும், சென்னையாக இருந்தாலும், பல்வேறு பகுதிகளில், திருச்சியாக இருந்தாலும் 2,978 தொழிலாளர்களுக்கு இடைக்கால ஊதியம் முதலமைச்சருடைய நிவாரண நிதியிலிருந்து வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறபோது இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் எவ்வளவு அன்பைக் காட்டுகிறது என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் பீடி தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு 150 வீடுகளைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னால், இந்த ஆண்டு ஈரோட்டில் 150 வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இந்தத் திட்டத்தைத் தொழிலாளர்கள் பகுதிகளில் விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்பதை என்னுடைய கருத்தாகச் சொல்லவிரும்புகிறேன். தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதியை, உடனடியாக பல்வேறு பகுதிகளில், தொழில் நிறுவனங்கள் அமைந்திருக்கின்ற பகுதிகளில் செய்துதர வேண்டுமென்பதை இங்கே நான் கோடிட்டு காட்ட விரும்புகிறேன்.

1986 மே 7] [திரு. ஏ. தங்கராசு]

அதற்குப் பின்னால் சுகாதார நிலையம். 50 படுக்கைகள் கொண்டு சுகாதார நிலையம் ஏற்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த 50 படுக்கைகள் கொண்ட சுகாதார நிலையத்தை உடனடியாக விரிவு செய்து இன்னும் மற்ற பகுதி களுக்கும் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

அதற்குப் பின்னர் என்னுடைய தொகுதிக்கு வருகிறேன். வடலூரில் உள்ள சேசசாயி தொழிற்சாலை, நெய்வேலியில் உள்ள செராமிக்ஸ் தொழிற்சாலைகளில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு என்று அங்கே இ.எஸ்.ஐ. மருத்துவ மனை ஒரு தனியார் கட்டி டத்தில் இருப்பதால் அதை உடனடியாக காலி செய்யவேண்டும் என்று அடிக்கடி வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். நம்முடைய அரசு பல்வேறு நேரங்களிலே அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் புதிய இ.எஸ்.ஐ. மருத்துவ மனை கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து இருக் கிறார்கள். ஆனால் அது இப்போது எந்த நிலையில் இருக் கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே வருகின்ற இந்த ஆண்டிலாவது உடனயாக வடலூர் சேசசாயி தொழிற்சாலையில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கும், நெய்வேலி தொழிற்சாலையில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கும், அதன் அருகில் உள்ள கங்கப்பா பேப்பர் மில் தொழிலாளர்களுக்கும் வடலூரில் உடனடியாக இ.எஸ்.ஐ. மருத்துவ மனையைப் புதிதாக அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பின்னால் என்னுடைய நெய்வேலி பகுதியில் மத்திய அரசால் நிறுவப்பட்ட ஒரு பொது நிறுவனம் இருக்கிறது. அதில் சுமார் 18 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். ஆனால், என்ன நிலைமை என்றால், 18 ஆயிரம் தொழி லாளர்கள் நிரந்தர தொழிலாளர்களாக பணியாற்றுகிறார்கள். 18 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் நிரந்தரம் இல்லாத தொழிலாளர்களாக பணியாற்றுகிறார்கள். ஆகவே இந்த அரசு வந்த பிறகுதான் நம்முடைய அரசு 450 நாட்கள் வேலை செய்தால் அந்தத் தொழி லாளர்களை நிரந்தரம் செய்ய வேண்டும் என்ற ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம். அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில், நெய்வே

லியில் உள்ள பொது நிறுவனத்தில் உள்ள தொழிலாளர்கள் 5 ஆண்டுக்கு மேல் 12 ஆண்டுகள் வரை ஒவ்வொரு பகுதியிலும் பணியாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். உர ஆலைப் பகுதியில் சுமார் 500 பேர், அனல் மின் நிலையத்தில் 500 பேர், சுரங்கப் பகுதியில் 1,500 பேர், கரிக்கட்டி ஆலையில் 250 பேர், இதர பகுதியில் 250 பேர் என்று சுமார் 3 ஆயிரம் பேர் 5 ஆண்டுக்கு மேல் நிரந்தரம் இல்லாமல் வேலை செய்கிறார்கள். அப்படி வேலை செய்தாலும் அவர்கள் பாண்டட் லேபர் என்ற அடிப்படை யில் வேலை செய்கிறார்கள். ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு 20 ரூபாய், 18 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த தொழிலா ளர்கள் வாங்குகிற சம்பளம் எவ்வளவு தெரியுமா? 8 ரூபாய், 9 ரூபாய், 10 ரூபாய் தான். இந்த நிலைமையில் 3 ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு அந்த அநீதி ஏற்படுகிறது. ஒரு பொது நிறுவனத்தில் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் போது நான் வருத்தப்படுகிறேன். ஆகவே இந்த நிலையைப் போக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் நம்மு டைய அரசு உடனடியாக அதில் தலையிட்டு நெய்வேலியில் உள்ள ஒவ்வொரு பகுதியையும் விசாரணை செய்து அந்த நிரந் தரம் இல்லாத தொழிலாளர்களை விசாரணை செய்து அத்தனை தொழிலாளர்களையும் நிரந்தரம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த கொள்கைக் குறிப்பில் ஒரு விஷயம் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது the grievances redressed and the employers have the freedom to plan and work for the development of the industry'

அதாவது முதலாளிகளுடைய சர்வ சுதந்திரமான அந்த எண்ணங்களுக்கு உட்பட்டுத்தான் தொழிலாளர்களுடைய உரிமை பாதுகாக்கப்படும். தொழிலாளர்களுக்கு Legitimate right கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னால் நாட்டிலே இயற்றப்பட்டு இருக்கக்கூடிய சட்டப்படி என்ன உரிமை உண்டோ அது உண்டு. அந்த முதலாளிகளுக்கு தொழில்

1986 மே 7] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

நடத்துவதற்குள்ள சர்வ சுதந்திரமான அந்த ஏற்பாட்டுக்கு உட்பட்டு தான் அந்த பின்னணியில் தான் இந்த அரசினுடைய தொழிலாளர் கொள்கையை நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால் நான் ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தியாவில் ஜனாதிபதியாக இருந்த வி. வி. கிரி அவர்கள் கூட அவர்கள் எழுதிய மிகப் பெரிய நூலான "Collective Bargaining" -இல் என்ன வலியுறுத்தி இருக்கிறார் என்றால் "collective bargaining" என்பது இந்தத் துறையில் அதிகமாக வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

இந்த பாலிசி நோட்டில் "Textile Mills Workers" வேலைநிறுத்தம் பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் அதன் விவரங்களுக்குள் போகவில்லை. அதில் ஒன்றை மட்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். Collective Bargaining" என்ற அந்த கொள்கைக்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட முறையில் அரசு நடந்து கொண்டது என்பது தான் எங்களுடைய கருத்து. Textile Worker's Strike அன்று நடந்து கொண்டு இருந்தது. அந்த 'Militant Struggle' ஐ பயன்படுத்தி அந்த பஞ்சாலைத் தொழிலில் இருந்த அந்த 'Collective Bargaining' என்று அங்கே இருந்த வழக்கத்திற்கு மாறுபட்ட முறையில் அரசு நடந்து கொண்டது. அந்த தொழிலாளர்களுடைய அந்த (Militory Struggle) ஐ பயன்படுத்தி 'Labour Minister, Bonus Act படி அந்த தொழிலாளர்களுடைய உரிமைகளை பாதுகாத்து கொள்வதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு பதிலாக, 10-பி உத்தரவு போட்டு நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பி, இன்றைக்கு நீதிமன்றத்தில் அந்தப் பிரச்சினை சீர்குலைந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் நான் அரசை குறை சொல்வதற்காக வேண்டி சொல்லவில்லை. அரசு பின்னாலே குறிப்பிட்டிருக்கின்ற 1984 ஆம் வருடத்திலே உள்ள போனஸ் விஷயத்தில் அரசு நல்ல நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். அங்கு அந்த முதலாளிகளை லேபர் மினிஸ்டர் கூப்பிட்டு வைத்து, இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமாக போனஸ் — அரசே இன்று தரவில்லை — அரசினுடைய பல நிறுவனங்களில் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில்

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1986 மே 7

நீங்கள் கொடுப்பதற்கு மறுப்பது சரியல்ல, நீங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டதன் விளைவாக, அன்றைக்கு அந்த போனஸ் கிடைக்கப் பெற்றது.

அதே நேரத்தில் இந்தப் பிரச்சினையைக் கூட சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அரசே 32 சதவீதம் — பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் போராடிப் பெற்ற உரிமையை — முதன் முதலாக தமிழக வரலாற்றிலே எந்தத் தொழில் தகராறை 10-பி உத்தரவு போட்டு, நீதிமன்றத்திற்குவிட்டது என்றால், இந்தத் தொழிலாளிகளுடைய போனஸ் தகராறு. நீதிமன்றம் என்ன தீர்ப்பைக் கொடுத்திருக்கிறது? தொழிலாளர்களுக்கு சட்டப்பூர்வமான போனசிற்கு உரிமையுண்டு. ஆகவே எதற்காக நான் இதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன் என்று சொன்னால், அரசே தொழிலாளர்களோடு இந்தக் கலெக்டிவ் பார்கெயினிங் ஸ்ட்ரெங்த்தைப் பயன்படுத்தி, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்து கொடுப்பதற்கு முடியும். ஆனால் பல நேரங்களில் அரசு அந்த நடவடிக்கைக்குச் செல்லவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பனியன் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு டி.ஏ. முதன் முதலாக இன்ட்ரொட்யூஸ் செய்யப்பட்டதை நான் வரவேற்கிறேன். அது அரசினுடைய நடவடிக்கை. ஆனால் நீதிமன்றத்திற்கு விடப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு இரண்டு ஆண்டு காலம் ஆனதற்குப் பிறகும் கூட, இன்றைக்கு எந்தவிதமான பிரயோசனமும் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கப் பெறாத நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையைச் சொல்கின்ற நேரத்தில், ஒரு அரசினுடைய தொழிலாளர் கொள்கையை எதிலிருந்து பார்க்க வேண்டுமென்றால், அரசினுடைய நிறுவனங்களிலே எப்படி இன்றைக்குத் தொழிலாளர்கள் நடத்தப்படுகிறார்கள் என்பதில் தான். தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் அமல்படுத்தப்படுகிற முறையைப் பார்க்கக் கூடிய நோக்கில், அடிப்படை கோரிக்கைகளாக உரிமையைக் கூட இன்றைக்கு அரசு முதலாளிகளாக இருக்கக் கூடிய நிறுவனங்களில் மறுக்கக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மிக வேதனையோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1986 மே 7] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

குறிப்பாக மின்சார இலாக்காவில், ஆல் இந்தியா மின்சாரத் தொழிலாளர்கள் ஃபெடரேஷனின் ஒரு வேண்டுகோளுக்கிணங்க ஒரு நாள் சத்தியாக்கிரகம் இருந்ததற்கு அந்தத் தொழிலாளர் களுடைய இன்கிரிமென்ட் கட் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. பல பேர்களுக்கு பனிஷ்மெண்ட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதேபோன்று அவர்களுடைய மாநாட்டையொட்டி ஒரு சோவினீர் பப்ளிஷ் பண்ணியதற்கு இன்றைக்கு 63 தொழிலா ளர்கள் டிஸ்மிஸ் பண்ணப்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் இதை எதற் காகச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்றால், இன்றைக்கு மே தின விழா வன்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக தொழிலாளர்கள் முன்வரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

ஆனால் இன்று அவர்களுடைய தலைமையில் உள்ள ஒரு தொழிற்சங்கம் அவர்களுடைய ஆண்டு விழாவின்போது, ஒரு சோவினீரை வெளியிட்டு—தொழிலாளர்கள் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினையை இதன் மூலம் தான் பரிசீலிக்க முடியும். இப்படிப் பட்ட கட்டுரைகளை எழுதி அதன் மூலம் வெளியிடமுடியும்— அதன் காரணமாக அதை வெளியிட்டவர்கள்மீது எலக்ட்ரிசிடி போர்டு நிர்வாகம் அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக் கிறது.

அந்த எலக்ட்ரிசிடி போர்டு சேர்மனைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு வேண்டிய சங்கங்களை மட்டும் கூப்பிட்டுப் பேசுகி றார்கள். மற்ற சங்கங்களை கூப்பிட்டுப் பேசுவதற்கு மறுக் கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு விருந்து வைக்கக் கூடிய சங்கங்களுக்கு மட்டும் ஒரு சில சலுகைகளைச் செய்கிறார்கள். இது அரசினுடைய கொள்கையாக இருக்கக்கூடாது என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து TWAD -யைப் பொறுத்தவரையில் அங்கேகூட தொழிற் சங்கத்தை அமைக்க வேண்டுமென்ற அந்த உரிமையை நிலைநாட்டுவதற்குக் கூட, தொழிலாளி உயர்நீதிமன்றம் சென்று, அந்த உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்பின் அடிப்படையில்தான் இன்றைக்கு

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1986 மே 7

அந்தச் சங்கம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சங்கத்தில் கூட, பேசுவதற்கோ, அல்லது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கோ, அந்த நிர்வாகம் தகாராறு பண்ணுகிறது, மறுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்து போக்குவரத்துத் துறை என்ன வேலைசெய்கிறது? திருவள்ளுவர் டிரான்ஸ்போர்ட் கார்ப்பொரேஷன் போட்டிருக்கக் கூடிய ஆணை Memo. No. 16429/TTC/1985, dated 24th February 1985.

அதிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், The persons whose names are indicated in the annexure to this order were initially engaged for one year as apprentice conductors. It has since been decided to extend their training by three more years from the date following the date of their completing the first year of training. நான் ஏன் இதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன் என்று சொன்னால், அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் இந்தப் போக்குவரத்துக்கழகம் இப்படிப்பட்ட ஒரு உத்தரவைப் போட்டிருக்கிறது.

இன்று ஒரு Apprentice Act ஆனாலும் சரி, அல்லது Conferment of Permanency Act ஆனாலும் சரி, இரண்டு வருடத்திற்கு மேலே ஒரு தொழிலாளியை அப்ரான்டிசாக வைத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆனால் என்னதான் நிலைமை என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

(பிற்பகல் 12-50)

இன்னொரு விஷயத்தையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். "கவர்ன்மென்ட் ரப்பர் பிளேன்டேஷன்" என்று சொல்லி நமக்கு ஒரு கழகம் இருக்கிறது. அங்கே மானேஜிங் டைரக்டர் அவர்கள் பிப்ரவரி மாதம் 2 ஆம் தேதி தொழிற்சங்கங்களுக்கு ஒரு உத்தரவு கடிதம் அனுப்பியிருக்கிறார். அதில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்றால்,

"In accordance with Section 9-A of the Industrial Disputes Act, 1947 we hereby give notice to all concerned that it is our intention to effect the changes specified in the annexure with effect from 1986 in the conditions of service applicable to workmen".

1986 மே 7] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

அதாவது தனியார் முதலாளி என்ற பிரச்சினை இன்றைக்கு நீதிமன்றத்திற்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முதலாளிகளுக்கு ஆதரவாக லாக்-லோடை இன்கிரீஸ் பண்ணி ஒருதலைப் பட்சமாக இன்றைக்கு உத்தரவை அமல்படுத்துவதற்கு முயற்சிக்கிறார் என்பது மட்டும் அல்ல. அதைத் தொழிலாளிகள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்ற காரணத்தினால் மார்ச் மாதம் 15 ஆம் தேதி ஆரம்பிக்க வேண்டிய அந்த வேலையை இன்னும் ஆரம்பிக்காமல் இருந்து கொண்டிருக்கிற நிலை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் நிச்சயமாக அரசினுடைய தொழிலாளர் கொள்கையாக அமையக்கூடாது என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தை நான் சொல்ல விரும்புவது இன்றைக்கு பல தொழில் நிறுவனங்களிலே, அரசு முதலாளியாக இருக்கக் கூடிய நிறுவனங்களிலே என்ன பார்க்கிறோம் என்றால், இன்று அங்கே சட்டங்களை அமல்படுத்தாத நிலையைக் காண்கிறோம். 'பிளான்டேஷன் லேபர் ஆக்ட்', 'ஃபேக்டரி ஆக்ட்' போன்ற பல சட்டங்கள் இன்றைக்கு இம்பிளிமென்ட் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே, இந்த நிலை நிச்சயமாக மாற்றப்படவேண்டும்.

இன்னொன்று, இந்த அவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு சட்டம். அதாவது, தொழிலாளிக்கு நேரடியாக நீதிமன்றத் திற்குப் போவதற்கான உரிமை வழங்கும் சட்டம். அது இன்றைக்கு மத்திய அரசிடம் சிக்கி அங்கே படுத்துக்கொண்டிருக் கிறது. அந்தச் சட்டத்தை இன்றைக்கு நிறைவேற்ற, அரசு 'கன்சன்ட்' கொடுக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது? அதற்குப் பதிலாக, இன்றைக்கு 'ரெபரன்ஸ்' வாங்கவேண்டும் என்றால் கூட, என்ன நிலைமை என்றால், நீதிமன்றத்திற்கு சென்றுதான் அதை வாங்கமுடியும் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக் கிறது.

டி.வி.எஸ். தொழிலாளிகள் ரிட் அப்பீல் நம்பர் 3144/1985 என்ற அந்த கேஸிலே இந்தியாவின் உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய சீஃப் ஜஸ்டிஸ் என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்றால் That is, if such a ground.... அதாவது, அவர்களுக்கு 'ரெஃபரன்ஸ்' மறுக்கப்படுகிறது. அதில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

என்றால், The Management has conducted a fair domestic enquiry அதற்குத் தான் சீஃப் ஜஸ்டிஸ் என்ன சொல்கிறார் என்றால்,

'The management has simply to show that it has held a proper enquiry after complying with the requisite procedure and that would be enough to defeat the workers' claim for adjudication.."

தலைமை நீதிபதி மீண்டும் சொல்கிறார்,

In fact the State Government by refusing to make reference on such ground would be appropriating to itself the function of the industrial tribunal or the labour court because when an industrial dispute arises, it is really for the industrial tribunal or the labour court to decide whether a proper enquiry in accordance with the principles of natural justice was held by the management and whether the punishment imposed by the management on the workmen was disproportionate or not.."

ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக, என்ன பார்க்கிறோம் என்றால். சிம்பிளாக, 'டொமஸ்டிக் என்குயரி' கண்டக்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்ற காரணத்தைச் சொல்லி 'ரெஃபரன்ஸ்' இன்றைக்கு மறுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, மாதவரம் பால் பண்ணைத் தொழிலாளிகள் கூட, 'ரெஃபரன்ஸ்' வாங்குவதற்கு உயர்நீதிமன்றத்திற்குப் போய்த் தான் அவர்கள் அதை வாங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. தொழிலாளிகளுடைய உரிமைகளைப் பற்றிப் பேசுவதற்குக் கூட, இன்றைக்கு பல நிறுவனங்கள் தயாராக இல்லை. அங்கீகாரம் பெற்ற சங்கங்கள் என்று சொல்லி, அவர்களுக்கு வேண்டிய சங்கங்களோடு பேசுகிறார்கள். 'சீக்ரட் பேலட்' (Secret Ballot) படி நீங்கள் சங்கங்களை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினால் அது இன்றைக்கு அமல்படுத்தப்படவில்லை.

அதே போல், 'மினிமம் வேஜஸ்' பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு என்ன பார்க்கிறோம் என்றால், பல தொழில்களிலே மினிமம் வேஜஸ் இன்றைக்கு ரிவைஸ் செய்யப்படவில்லை. பல இடங்களிலே ரிவைஸ் செய்யப்பட்டது இன்றைக்குக் கொடுக்கப்படாமல் உள்ளது.

1984-லே, 'பிரைவேட் மோட்டார் டிரான்ஸ்போர்ட் இண்டஸ்டிரி' சம்பந்தமாக 'மினிமம் வேஜஸ்' ரிவைஸ் பண்ண வேண்டியது, 84 ஆம் வருடம் போய் 2 வருடம் ஆகியும் கூட, இன்னும் ரிவைஸ் செய்யப்படவில்லை. அதுமட்டுமல்ல equal wages for equal work என்ற பிரின்ஸிபிளை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதுகூட, இன்றைக்கு மோட்டார் தொழிலிலே, மற்றும் உள்ள பல தொழில்களிலே இம்பிளிமெண்ட் பண்ணப்படவில்லை. இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய குறைந்தபட்சக் கூலியைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். ஆனால் என்ன பார்க்கிறோம் என்றால், இங்கே விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு அந்தக் கூலி இன்றைக்கு சரியாகக் கொடுக்கப்படவில்லை. இன்றைக்குப் பல போராட்டங்கள்—என்.ஜி.ஓ.க்களோ அல்லது தொழிலாளர்களோ போராடக்கூடிய நேரத்தில் அரசு என்ன சொல்கிறது இன்று? விவசாயத் தொழிலாளர்களினுடைய நலன்களை பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு போராடினால் அன்ஆர்கனைஸ்டு தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்கிறது. ஆகவே நடைமுறை விவகாரம் என்னவென்றால், அங்கே அதை மறுக்கின்ற நேரத்தில், காவல் துறை, மறுப்பவர்களுக்கு ஆதரவாகச் செல்கிறது.

இன்னொரு விஷயத்தையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த அவையிலே சொன்னார்கள். சப்சிஸ்டன்ஸ் அலவன்ஸ் கிடைப்பதற்கான அந்த வேஜ் லிமிட் உயர்த்தப்படும் என்று. அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

அதைப்போன்று கிராஜுவட்டி ஆக்டைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு அந்த கிராஜுவட்டி கிடைப்பதற்கு, டிஸ்ப்யூட் வந்தால் அதை செட்டில்மெண்ட் பண்ணுவதற்கு அதிகமாகக் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது.

காண்ட்ராக்ட் லேபரரைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஒரு விஷயத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மின்சார இலாக்காவிலேகூட 15,000-க்கும் அதிகமான தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு அந்த முறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் டிரான்ஸ்போர்ட்டிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் இந்த விஷயத்திலே உடனடியாக மாற்றம் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1986 மே 7

நான் என்ன சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன் என்றால், சமீபத்திலே சுப்ரீம் கோர்ட் ஒரு தீர்ப்பைக் கொடுத்தார்கள். அதாவது, சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட் இன்ஸ்டிடியூஷன்களைப் பொறுத்தவரையில்கூட கான்ட்ராக்ட் லேபர் ஆக்டை இம்ப்ளிமெண்ட் பண்ணுவதற்கு மாநில அரசுக்கு உரிமை உண்டு என்று. அது வந்தவுடனே சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட் அதைத் திருத்தி, மாநில அரசுக்கு உள்ள உரிமை பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. துரதிருஷ்டவசமாக தமிழக அரசு அது சம்பந்தமாக என்ன கருத்து சொல்லியது என்பது தெரியவில்லை. எனக்குத் தெரிந்த வரையில் தமிழக அரசு சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட் மாநில அரசுகளினுடைய அதிகாரத்தைப் பறித்ததை இன்றைக்குத் தடுக்கவில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள லேபரைப் பொறுத்தவரையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று, பான்டெட் லேபரைப் பொறுத்தவரையில் உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். இன்னும் ஒரு விஷயத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னவென்றால், இன்றைக்கு லேபர் இலாக்காவைப் பொறுத்த வரையில் தொழில்கள் வளர்ந்திருக்கின்றன, அதற்குத் தகுந்தாற்போல டிபார்ட்மெண்டிலுள்ள அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை உயர்த்தப்பட வேண்டும். இதிலே கூட வேகன்சீஸ் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு லேபர் கோர்ட் டிரைப்யூனல் கோர்ட்டிலே ஒரு வருஷ காலத்திற்கு ஜட்ஜ் இல்லாத நிலை ஏற்பட்டது. நாம் நீதிமன்றத்திற்குக் கேஸ்களைக் கொண்டு விட்டுவிட்டால், அங்கே நீதிபதிகள் இல்லை என்றால் என்ன ஆவது? நமது சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய சீப் ஜஸ்டிஸ் அவர்கள் சமீபத்திலே சுட்டிக்காட்டியதைப்போல, இப்படி லேபர் கோர்ட்டில் இந்த நீதிபதிகளைப் போடாமல் இருப்பது தொழிலாளர்களுக்கு நீதியை மறுப்பதற்குச் சமம் ஆகும்.

1986 மே 7] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

அதைப்போன்று கமிட்டிகளைப் பொறுத்தவரையில், டிரை பாட்டைட் கமிட்டியைப் பொறுத்தவரையில் பல கமிட்டிகள் இன்றைக்கு பங்க்ஷன் செய்யவில்லை. உதாரணமாக, இம்பிளி மெண்டேஷன் கமிட்டி. எவால்யூவேஷன் கமிட்டி, ஈக்குவல் ரெம்யூனரேஷன் கமிட்டி என்று இருக்கின்றன.

அதைப்போன்று இன்றைக்கு சமீபத்திலே லெதர் சம்பந்தமாக போடப்பட்டிருக்கின்ற கமிட்டியில் சில சிபாரிசுகள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. அதை இம்ப்ளிமெண்ட் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

லெதர் பேக்டரிகளையெல்லாம் இன்றைக்கு பேக்டரி ஆக்டிலே ரெஜிஸ்தர் பண்ணுவதில்லை. அதை ரெஜிஸ்தர் பண்ண வைக்க வேண்டும். தொழிற் சங்கங்களை இம்ப்ளிமெண்ட் பண்ண வைக்க வேண்டும். அதுபோன்று போனசைப் பொறுத்த அளவிலே இன்றைக்கு மேனுபேக்சரிங் யூனிட்டிலே கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, அன்டர் பேமெண்ட். இராணிப்பேட்டையில் உள்ள முஸ்லீம் பெண்களுக்கு 4 ரூபாய், 5 ரூபாய் என்று ஊதியம் கொடுத்து வேலை வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதைப்போன்று எக்ஸ்போர்ட்டைப் பொறுத்தவரையில் லெதரை, ரா லெதராக எக்ஸ்போர்ட் செய்வதற்குப் பதிலாக, பினிஷ்ட் குட்ஸாக அனுப்ப வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

இன்னுமொரு கருத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் பின்னி இன்ஜினியரிங் தொழிற்சாலை சம்பந்தமாக ஒரு அறிவிப்பு கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அமல் படுத்தப்பட வில்லை. பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு அதைத் தொடர்ந்து நடத்தப்படவும் இல்லை. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய ஊதியம் கொடுக்கப்படவில்லை. அந்தப் பிரச்சினை யிலே தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள்கூட இன்றைக்கு விலக வேண்டிய துரதிருஷ்டமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது

என்றால் இந்த நாட்டினுடைய தொழிலாளர் கொள்கை எங்கே செல்கிறது என்பதைப்பற்றி நமக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது, வேதனை தரக்கூடியதாக இருக்கிறது.

நான் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். அதாவது, எம்ப்ளாய்மெண்ட் அண்ட் டிரெயினிங் என்று ஒரு துறை இதோடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த எம்ப்ளாய் மெண்ட் அன்ட் டிரெயினிங் சம்பந்தமாக சென்ட்ரல் கவர்ன் மெண்ட் ஐந்து முதல் பத்து ஐ.டி.ஐ. இன்றைக்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய அரசு என்ஜினியரிங் கல்லூரிகளைப் பெருக்கிக்கொண்டு போகிறதே தவிர, இதைச் செய்யவில்லை.

உதாரணமாக, சென்னை நகரத்திலே, டி. நகர் பகுதியிலே, மாணவிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய ஒரேயொரு ஐ.டி.ஐ. 1943-லே ஏற்படுத்தப்பட்ட ஐ.டி.ஐ. தான் அந்த ஐ.டி.ஐ. இப்பொழுது அங்கிருந்து செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலே எங்கோ மாற்றப்படு கிறது. அதன் காரணமாக சென்னையிலே உள்ள மாணவி களுக்குப் படிப்பதற்கான வாய்ப்பு கெட்டுப் போகிறது. அதிலே அந்த இடத்தைப் பொறுத்தவரையில் அக்குயர் செய்து ஐ.டி.ஐ. கன்டினியூ பண்ணுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும். ஆனால், ஆளுங்கட்சிக்கு வேண்டியவர்கள் யாரிடமோ அந்த நிலம் சம்பந்தமான பிரச்சினை இருப்பதாகக் கேள்விப்படு கிறேன். அது சரியல்ல. சென்னை நகரத்திலே ஒரு ஐ.டி.ஐ. ஏற்படுத்தவேண்டும்.

(பிற்பகல் 1-00)

கோவையைப் பொறுத்தவரையிலே, இன்றைக்கு எவ்வளவு பெரிய வளர்ந்த தொழில் நகரம். அங்கே ஒரு ஐ.டி.ஐ. தான் இருக்கிறது. அதிகமான ஐ.டி.ஐ.-க்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். நாகர்கோவிலைப் பொறுத்தவரையிலும், பிஷர்மென் மெக்கா னிக்கல் டிரெயினிங் கொடுக்க ஒரு ஐ.டி.ஐ. ஏற்படுத்த வேண்டும். அதேபோன்று அங்கே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற தொழிலாளர் களுடைய கோரிக்கைகளைப் பொறுத்தவரையிலும் அமைச்சர் அவர்களே அதிலே நேரிலே தலையிட்டு, அதற்கு முடிவு ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

1986, மே 7] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

இன்றைக்குக் கல்வித் துறையில் இருப்பதைப் போல், ஐ.டி.ஐ. ஆசிரியர்களுக்கும் நல்லாசிரியர் விருது கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். அதே போன்று, உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு, கல்வித் துறையில் கொடுப்பதைப் போல், ஒரே ஊதியம் கொடுக்கவேண்டும். நாஷனல் டிரெயினிங் எடுத்தவர்களுக்கு, நாஷனல் லெவல் பே கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதே போன்று, ஸ்டூடன்ஸ் டீச்சர் ரேஷியோ பிக்ஸ் பண்ணப்பட வேண்டும்.

ப்ரொவிஷனல் சர்டிபிகேட் இருந்தால் இன்றைக்கு அப்ரென்டிசுக்கு அனுப்ப முடியாது என்று எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்சேஞ்ச் ஆட்கள் தகராறு பண்ணுகிறார்கள். சில நேரங்களில் ஒரிஜினல் சர்ட்டிபிகேட் கிடைப்பதற்குக் காலதாமதம் ஏற்பட்டால்கூட, ப்ரொவிஷனல் சர்ட்டிபிகேட் வைத்துக் கொண்டு, அவர்கள் அப்ரன்டிஸ் தேர்வுக்கு அப்பியர் ஆக வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, விடை பெறுகிறேன்.

திரு. த. பழனி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தொழிலாளர் நலனும், தொழிற்சாலைகளும் குறித்து மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேசுகின்ற அரிய வாய்ப்பை எனக்குத் தந்த மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவருக்கு நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

இங்கே, 1947 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட தொழில் தகராறுகள் சட்டம் குறித்து கடந்த ஆண்டு ஏறக்குறைய 9,369 தீர்க்கப்பட வேண்டிய இனங்கள் வந்தன. அதிலே, ஏறக்குறைய 7,404 தொழில் தாவாக்கள் தீர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1985 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட 212 வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் ஆகியவற்றின் காரணமாக, வீணான உழைப்பு நாட்கள் 35,05,226 ஆகும் என்ற புள்ளி விவரங்களை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தந்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே பிரச்சனைகளுக்கு நிரந்தரமான தீர்வுகாண வேண்டுமென்

பதற்காக, அந்தத் தொழிலாளர் துறையைப் பொறுத்து இருக்கிற தொழிலாளர் ஆய்வாளர்களைத் தனித் துறையின்கீழ் கொண்டு வருகின்ற நிலையை உருவாக்கித் தந்திட வேண்டுமென்று இங்கே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கே தமிழ்நாட்டில் ஏறக் குறைய 50,000 சிறிய தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அந்தச் சிறிய தொழிற்சாலைகளில் இருக்கின்ற தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கின்ற சூழ்நிலை அங்கே இல்லாமல், இருக்கிற வாய்ப் புகள் நிறையவே இருக்கின்றன என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அங்கேயிருக்கிற தொழிலாளர் தோழர்கள் அனாதைகளாக இருக்கிறார்கள். அனாதைகள் என்று சொன் னால், அங்கே தொழில் தகராறுகள் ஏற்பட்டால், முதலாளிகள் தலையிட்டு அந்தத் தொழிற் சங்கங்களைக் கலைக்கின்ற அரிய பெரிய சூழ்நிலை பல்வேறு நிறுவனங்களிலே இருக்கின்றது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். நான் இங்கே சொல்வதற்கான அடிப்படையான காரணம் அந்தத் தொழிலாளர் களுக்கு உண்மையான உரிமைகள் கிடைக்கவில்லை. மற்றைய தொழிற்சாலைகளிலே இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் அனுபவிக்கின்ற விடுப்பு நாட்கள் இவர்களுக்கும் வழங்குகின்ற நிலைமையை மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அரசு ஏற்படுத்தித் தந்திட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பண்டிகை நாட்கள் விடுமுறை நாட்களாக்கப்படவேண்டு மென்ற கோரிக்கையினை வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அரசு பதவி யேற்றுக் கொண்டவுடன் என்னென்ன பணிகளை தொழிலாளர் களுக்காக நியாயமான முறையில் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். 1965 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட தொழில் தகராறுகள் இன்று வரை தீர்க்கப்படாமல், தொழிலாளர் களுக்கு நியாயம் வழங்கப்படாத நிலை இருக்கிறது என்பதையும், ஜஸ்டிஸ் டிலேய்ட் இஸ் ஜஸ்டிஸ் டினெய்ட் என்று சொல்வார்களே, அது போல், 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இருக்கிற தொழில் தகரா றுகள் தீர்க்கப்படாமல் இருப்பதால், தொழிலாளர்களுக்கும் அரசுக்கும் இருக்கிற சுமுக உறவுகள் பாதிக்கப்படுமோ என்ற சூழ்நிலையில், அதனைத் தீர்த்து, ஐயப்பாடுகள் ஏற்படக்கூடிய

சூழ்நிலையைப் போக்கி, அவர்கள் வாழ்வில் வளம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுபோன்று இங்கே படிப் படியாக தொழிலாளர்களின் வேலைப் பளுவைக் குறைக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத் தவரை 1985-ம் ஆண்டு ஏறத்தாழ 849 விபத்துக்கள் இருந்தன. அந்த விபத்துக்கள் இல்லாமலேயே தொழிற்சாலைகள் நடந்திட வேண்டும் என்பதற்காக என்னென்ன பணிகளை நாம் உருவாக் கித்தந்திட முடியுமோ அந்தப் பணிகளை புரட்சித் தலைவர் அரசு உருவாக்கிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த 849 விபத்துக்களில் ஏறக்குறைய 399 விபத்துக்கள் மத்திய அரசின் சதர்ன் இரயில்வே என்ஜினியரிங் வொர்க்ஷாப்பிலே ஏற்பட்ட விபத்துக்கள் ஆகும். இப்படிப்பட்ட விபத்தே இல்லாமல் மிகச் சிறந்த துறையாக நமது துறை விளங்கிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுபோன்று இங்குள்ள தொழிற் சாலைகள் வாயிலாக மணலியிலே ஏற்பட்ட குளோரின் வாயு கசிவு, டில்லியிலே ஏற்பட்ட ஒலியம் கசிவு இவைகள் எல்லாம் நமக்கு எழுப்பப்பட்டிருக்கின்ற சவால்கள் ஆகும். எங்கள் பகுதி டி.சி.சி. நிறுவனம் தமிழ்நாடு குரோமிக் கெமிக்கல்ஸ் நிறு வனம் கசிவு நச்சுத் தன்மைகள் பாலாற்றிலே கலக்கின்ற சூழ் நிலை இருக்கிறது. அந்த தொழிற்சாலையிலிருந்து வரக்கூடிய கழிவு நீர்கள் பாலாற்றிலே கலக்கின்றதால் அங்குள்ள பொதுமக் களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருப் பதை அரசு உணர்ந்தாக வேண்டும். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அங்குள்ள அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வாழ்வு அளிக்க வேண்டும். அங்கிருந்து வரக்கூடிய கழிவு நீர்கள் அந்த டி.சி.சி.யின் கழிவு நீர்கள் பாலாற்றில் கலப்பதால் ஏழை எளிய மக்கள் குடிக்கின்ற நீரில் கலப்பதால் அவர்கள் பாதிக் கிறார்கள். பயிரிடுகின்ற விளை நிலங்களும் பாதிக்கப்படு கின்றன.

அதுபோன்று மாவட்டங்களைத் தனித்தனியாகப் பிரிப்பதன் வாயிலாக இங்கே ஏற்பட்டிருக்கின்ற பல்வேறு நன்மைகளை நான் சுட்டிக்காட்டியாக வேண்டும். அப்படிப் பிரிப்பதன் வாயி லாக அந்தப் பகுதிகளில் என்ன என்ன பணிகளை அரசு ஆற்றி யிருக்கிறது என்பதை நாம் கடந்த காலங்களோடு ஒப்பிட்டுப்

பார்க்க வேண்டும். மக்களுடைய நன்மையைக் கருதித்தான் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மாவட்டங்களைப் பிரித்திருக்கிறார்கள். அதுபோன்று இலாக்காக்களைப் பிரிப்பதன் வாயிலாக பல நன்மைகள் ஏற்படும். இங்குள்ள தொழிலாளர் நல இலாக்காவைத் தனியாகப் பிரிப்பதன் வாயிலாக பல நன்மைகளை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டுவர முடியும். பல்வேறு நலத் திட்டங்களை தொழிற்சாலைகள் நன்றாக இயங்குவதற்குண்டான ஆய்வு செய்யக்கூடிய பிரிவுகளை உருவாக்கித் தருவதன் மூலமாக நல்ல நிலையை தமிழகத்தில் ஏற்படுத்த முடியும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

காலத்திற்கேற்றாற்போல் தமிழ்நாட்டிலே தற்போதைய பதிவு பெற்ற தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை 13,100, பதிவு பெறாத சிறிய தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை 50,000. ஆக மொத்தம் ஆய்வாளர் எண்ணிக்கை 115. தொழிற்சாலைகள் ஆய்வுப் பிரிவின் மூலமாக அரசுக்கு ஆண்டு வருமானம் 1.1 கோடி. ஆண்டொன்றுக்கு புதியதாக பதிவு செய்யப்படும் தொழிற்சாலை எண்ணிக்கை 1,200. வரப்போகின்ற இந்த நிதியாண்டிலே வருமானம் 1.25 கோடியாக இருக்கும் என்று இங்கே எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தமிழகத்தின் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு கொண்டு வந்திருக்கின்ற தொழிற்சாலையினுடைய ஆய்வுப் பிரிவு என்ற நிலையிலே பொறியியல் பட்டதாரிகள் அரசுப் பணியிலே சேர்ந்து 20 ஆண்டுகள் கழித்து பதவி உயர்வு கேட்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. பொறியியல் பட்டப்படிப்பு தகுதிபெற்ற தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்கள் தங்களுக்கு கீழுள்ள குமாஸ்தாக்களாக வேலை பார்த்தவர்கள் பதவி உயர்வு பெற்ற பின்புகூட அங்கே ஆய்வாளர்களாக பதவி உயர்வு பெற்ற அவர்களுக்கு கீழே பணியாற்ற வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே அரசு உடனே இலாக்காவைப் பிரித்து அதற்குரிய தலைவர் பொறுப்பை அந்த சம்பந்தப்பட்ட இலாக்காவினுடைய பொறியாளர்களுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிற்சாலைகள் நல்ல முறையிலே நடந்திட வேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்புக்களை ஏற்படுத்த வேண்டும், நல்ல சட்ட திட்டங்களைக் கொண்டுவந்து தொழிற்சாலைகளில் இருக்கின்ற

தாவாக்களைத் தீர்க்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கு இந்த மன்றத்தின் வாயிலாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

1969 ஆம் ஆண்டு அந்த இலாக்காவைப் பிரிக்கவேண்டுமென்று வல்லுநர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1981 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் திரு. கந்தசாமி, ஐ.ஏ.எஸ். அவர்கள் ஒரு கருத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசின் மூன்றாவது ஊதியக் குழு மற்றும் திரு. பி. வி. ஆர். பணிக்கர் தலைமையில் ஏற்படுத்தப் பட்ட குழு ஆகியவை எல்லாம் இதற்கு ஒப்புதல் அளித்திருக் கின்றன. இப்படி படிப்படியாக அந்தத் துறையைப் பிரிக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பல்வேறு காலகட்டங்களில் ஏற் படுத்தப்பட்ட குழுக்கள் எல்லாம் பரிந்துரை அளித்திருக் கின்றன.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைைமை)

பல்வேறு சீரமைப்புக்களை எல்லாம் மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் அறிவித்திருக் கிறார்கள். அவருடைய காலத்தில்தான் புதிய மாவட்டங்கள் தோன்றி இருக்கின்றன. புதிய விவசாயத் துறை தோன்றி இருக்கிறது. மோட்டார் வாகன பராமரிப்புத்துறை தோன்றி இருக்கிறது. எண்ணெய் வித்துக்கள் துறை இயக்ககம் தோன்றி இருக்கிறது. விதைச் சான்றளிப்புத்துறை தோன்றி இருக்கிறது. நெடுஞ்சாலை இயக்ககம் தோன்றி இருக்கிறது. மின் ஆய்வுத் துறை தோன்றி இருக்கிறது. கொதிகலன் ஆய்வுத் துறை தோன்றி இருக்கிறது. ஆரம்பக்கல்வித் துறை தோன்றி இருக்கிறது. இப்படி பல்வேறு துறைகளைப் பிரித்ததன் வாயிலாக நிர்வாகம் செம்மைப்படுத்தப்பட்டு பல்வேறு நிலைமைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி மாண்புமிகு இதயதெய்வம் டாக்டர் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் பல இலாக்காக்களைப் பிரிப்பதன் வாயிலாக செம்மைப்படுத்து வதன் வாயிலாக நீண்ட பாரம்பரியத்தை உருவாக்கி இருக்கிறார் கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஃபோர்த் பே கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலே சொல்லப்பட்டிருக்கும் ஒன்றை இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்

FOURTH PAY COMMISSION REPORT—LABOUR INCLUDING FACTORIES WING AND INSTITUTE OF LABOUR STUDIES.

The staff of the Factories wing have represented for the bifurcation of the two wings, Labour and Factories designating the Chief of the two wings, Labour and Factories designating the Chief Inspector of Factories as independent Head of the Department of Factories. It is seen that at present the two wings function independent of each other at all levels. The lines of command are separate. It is also seen that the Junior Inspector of Factories recruited directly from among Graduate Engineers have to spend longer years compared to those on the Labour wing leading to delicate situation of persons with longer service and educationally better qualified in the factories wing functioning under less qualified Juniors in the Labour Wing.

The need for bifurcating this Department has been considered at various times. It is seen that in a special report (1969) of Thiru N. S. Mani, I.C.S. the re-organisation of the Labour Department, separation of the Factories Wing from non-technical side had been recommended to ensure efficient administration of the Technical Department. It has been considered that the present arrangement is conducive neither to the organisational efficiency of the Labour Department on the non-technical side under the Commissioner of Labour nor to the overall efficiency of the Factories Inspectorate. On the other hand, it is noticed that over the years, there has been a steady deterioration in the morale of the officers of the Factories Wing. It is also seen that in many States this wing has been made into an independent department. Taking all these factors into consideration, we feel that this sound recommendation made at various levels should be accepted for implementation without any further delay. Therefore we recommend that the Chief Inspector of Factories may be made an independent Head of the Department of Factories Wing with the scale in Grade I. The Joint Chief Inspector of Factories may be placed in Grade III on par with Superintending Engineer.

The ministerial association of the Labour Department has represented against the bifurcation of the two wings apprehensive perhaps of the deterioration of promotional avenues. While recently creating independent department like Horticulture, Oil Seeds, etc., out of the Agricultural Department, Government have allowed the ministerial category to remain as a single unit. This practice could also be

1986 மே 7] [திரு. த. பழனி]

adopted in the present case also so that the bifurcation of the Department does not adversely affect the ministerial category

என்று நான்காவது ஊதியக்குழுவின் தலைவர் ஜஸ்டிஸ் என். எஸ் ராமசாமி, திருமதி அஞ்சனிதயானந்த், ஐ.ஏ.எஸ்., மெம்பர் மற்றும் திரு. சிவ சங்கர், ஐ.ஏ.எஸ்., மெம்பர் செக்ரட்டரி ஆகியோர் அந்த அறிக்கையின் 138 மற்றும் 141-வது பக்கங்களில் அதாவது வால்யூம் ஒன்று, பிரிவு 5-ல் கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். கோரிக்கையை வைத்து விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம். பிரித்து செயலாக்கவேண்டுமென்று நான் என்னுடைய தொழிலாளர்களின் நலனைக் காக்கின்ற வகையில் அதைப் இருக்கிற தொழிற்சாலைகளை சரியாகச் சீர் செய்கிற வகையில் எனவே மாண்புமிகு இதயதெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தத் துறையை சீர்செய்கின்ற வகையில், இங்கே

திரு. வி. பி. சிந்தன்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஆங்கிலத்திலே படித்தது தமிழிலும் டைப் செய்யப்பட்டு இந்த மன்றத்திலே பலருக்கு வினியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் என்ன குறிப்பிடு கிறீர்கள் என்று புரியவில்லை. யார் கொடுத்தார்கள் ?

திரு. வி. பி. சிந்தன்: இப்போது பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆங்கிலத்திலே ஆற்றிய பகுதிகள், தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் டைப் செய்யப்பட்டு அனைவருக்கும் வினியோகம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. உறுப்பினர்கள் அனைவரும் படிக்க வேண்டும் என்று அதை அந்த பேக்டரி இன்ஸ்பெக்டரே இலாகாவேதான் செய்துள்ளது என்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் வெளியிலே யாரிட மிருந்தாவது வாங்கிக் கொண்டு வந்திருந்தால் அதற்கு நான் பொறுப்பில்லை. ஆனால் இந்த அவைக்குள் என் அனுமதி இல்லாமல் எந்த பேப்பரும் நுழைய முடியாது, விநியோகிக்கப்பட முடியாது.

* **திரு. கு. சுப்பராயன்:** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டில் தொழிலாளர்கள் நிலைமை என்பது பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பின் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக நான் ஒரு சில கருத்துக்களை முன் வைக்கிறேன்.

[திரு. கு. சுப்பராயன்] [1986 மே 7

ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர் முதல்வர் அவர்கள் நடித்த பல்வேறு படங்களைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். நான் தமிழ்நாட்டில், தமிழக அரசு நடத்தி வருகின்ற தொழிலாளர் நலக் கொள்கையிலே ஏற்பட்டிருக்கிற பலவீனங்கள் குறைபாடுகளையெல்லாம் பாடங்கள் என்ற வகையில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இங்கே எனக்கு முன்னால் பேசிய ஆளும் கட்சி நண்பர்களும் சரி, எதிர்க்கட்சி நண்பர்களும் சரி, பல்வேறு குறைபாடுகளை அவரவர்களின் நிலைமையிலே இருந்து எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் இங்கே நேரிடையாக விஷயத்திற்கு வருவது பொருத்தம் என்று கருதுகிறேன். இந்த மாநில அரசாங்கம் தொழிற் தகராறுகளில் சட்டரீதியாக தீர்வு காணுவதற்கு சட்ட ரீதியான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுவது தவறு என்பது போல, தொழிலாளர்களுக்கு பாடம் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் என்னால் உணர முடிகிறது.

அப்படிப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான வழக்குகளை நூற்றுக் கணக்கான பிரச்னைகளைப் பற்றி பட்டியல் போட்டு சொல்ல முடியும். அதற்குரிய கால வாய்ப்பு எனக்கு இல்லை. உதாரணத்திற்கு குறிப்பிட வேண்டும் என்றால் மாதவரம் பால் பண்ணையைப் பற்றிச் சொல்லலாம். எனக்கு முன்னால் பேசிய பல நண்பர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரே ஒரு நாள் வேலை நிறுத்தம் செய்த காரணத்தால் 1,500 தொழிலாளர்கள் கடந்த 6 வருட காலமாக தெருவிலே நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். 56 பேர்கள் இதுவரை மரணமடைந்துள்ளனர். 3 பேர்கள் தற்கொலை கூட புரிந்து கொண்டார்கள். கல்நெஞ்சு படைத்தவர்களின் மனம் கூட இளக ஆரம்பித்து விடும். ஆனால், இந்த மாநில அரசாங்கம் ஏனோ இளகியதாகத் தெரியவில்லை. என்ன காரணம் என்று கேட்கவிரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் ஒரு தொழிலாளி, ஒரு நாள் வேலை நிறுத்தம் செய்யக்கூடாதா? வேலை நிறுத்தம் செய்த அந்தத் தொழிலாளர்கள் எந்தவித சட்டப்பூர்வமான முகாந்திரமும் இல்லாமல் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அது நியாயம் தானா? இதன் மீது பலமுறை முறையீட்டு மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏன் இதுவரையில் பரிசீலிக்கப்படவில்லை. இதிலே கொடுமையிலும் கொடுமை

என்ன வென்று சொன்னால், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய மூலவர் என்கிற அண்ணா அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய உரிமையைப் பெறுவதற்காக வேண்டி கோர்ட்டிற்குப் போகக் கூடிய உரிமையைப் பறிக்கிற அதிகாரம் அரசுக்கு இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஏனென்றால் ஒருபோதும் தமிழக அரசு நீதிபதியாகிவிட முடியாது. நியாயம் பெறுவதற்காக நீதிமன்றத் துறைக்குச் செல்கிற உரிமையைத் தடுக்க இந்த அரசாங்கத்திற்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன்? உரிமை இல்லை. ஆனால் நடைமுறையில் நீங்கள் அதைப் பறிக்கிறீர்கள் என்கிற குற்றச்சாட்டை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பொறுப்பு உள்ள ஒரு மாநில அரசாக நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாதவரம் பால் பண்ணை வழக்கு நடந்து, பேக் வேஜஸோடு, அந்த 1,500 தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்புத் தர வேண்டும் என்று நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்பு சொன்னால் மாதவரம் பால் பண்ணையை விற்றுத்தான் பேக் வேஜஸ் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் நேரும்.

ஆகவே தயவுசெய்து நிலைமையைக் காலத்தில் உணர்ந்து தொழிற்சங்கத் தலைவர்களோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தி சுமுகமான தீர்வு காண்பதற்கு இந்த அரசு முன் வரவேண்டும் என்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அதுபற்றிய மகஜர் கூட என்னிடம் இருக்கிறது. பின்னர் வேண்டுமானால் கூட தொழிலாளர் நல அமைச்சருக்கு கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தியா போர்ஜ் நிறுவனம். ஆளும் கட்சி நண்பர்கள் கூட சில நேரங்களிலே தங்களைப் பற்றி தங்களைத் தாங்களே புகழ்ந்து கொள்கிறார்கள். அரசு நடைமுறைகளைப் பற்றி புகழ்ந்து பேசுகிறார்கள். ஆனால் இந்தியா போர்ஜ் என்ற நிறுவனம் மூடப்பட்டு எத்தனை நாட்கள் ஆயின? 28 மாதங்களுக்கு மேலாக அது மூடப்பட்டிருக்கிறது. 10 தொழிலாளர்கள் இதுவரை மடிந்திருக்கிறார்கள். மூடப்படுவதற்கு யார் காரணம்? தொழிலாளர்கள் காரணமா? தொழிலாளர்களுடைய வேலைநிறுத்தம் காரணமா? இல்லை. முதலாளிகள் தானடித்த மூப்பாக இந்த சமுதாயத்திலேயிருந்து கொள்ளை அடித்த பணத்தை பங்கு போட்டுக் கொள்வதிலே, எப்படி பங்கு போட்டுக் கொள்வது என்பதிலே முதலாளிகளுக்கிடையே ஏற்பட்ட தகராறுகளின் காரணமாக தொழிற்சாலை

(பிற்பகல் 1-20)

இன்றைக்கு அந்தத் தொழிலாளர்கள் நிர்கதியாக தெருவில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன நடவடிக்கை? மூலத் தொழிற்சாலையை மூடிவிட்டு ஆங்காங்கு கிளைகளைத் திறந்து வருடத்திற்கு 5 கோடி ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் பட்டினி கிடக்கிறார்கள். முதலாளிகள் பாது காப்போடு வியாபாரம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த மாநில அரசு உடனடியாக இந்தியா போர்ஜ் கம்பெனியை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அதேபோல கடந்த 29-ம் தேதி மாதவரம் பால் பண்ணை யிலும், அம்பத்தூரிலும் உள்ள தொழிலாளர்கள் அரை நிர்வாண ஆர்ப்பாட்டத்தை, போராட்டத்தை நடத்தியிருக்கிறார்கள். எதற்குத் தெரியுமா? தங்களுக்கு சீருடை வழங்க வேண்டு மென்றும், தங்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுத் தான். அதற்கு சட்டம் இருக்கிறது. இதே மாநில அரசு சட்டம் போட்டிருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன், இந்த மாநில அரசு ஒரு வேளை பாவனை செய்கிறதா? அரசு தான் போடுகிற சட்டங் களை கவுரவிக்கவேண்டுமென்று உண்மையில் விரும்புகிறதா? ஒரு அரசு போடுகிற சட்டத்தை மக்கள் கவுரவிக்க கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எந்த அரசு மக்களை கவுரவிக்க வேண்டுமென்று சட்டம் போடுகிறதோ அதை அந்த அரசாங்கமே நிறைவேற்றவில்லை என்றால் அது நியாயம் தானா? தொழி லாளர்கள் 480 நாட்கள் வேலை செய்தால் நிரந்தரமாக்க வேண்டு மென்று, ஊருக்கு உத்திரவிட்டு விட்டு, அரசாங்கம் தன்னுடைய துறையில் 480 நாட்கள் வேலை செய்த தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்காமல் இருக்கிறார்களே, அவர்களை நிரந்தரமாக்கத் தயாரா? இதனை சவால் விட்டுக் கேட்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இறுதியில் பதில் அளிக்கிற போது நாங்கள் போட்ட சட்டத்தை நாங்கள் கவுரவிக்கத் தயார் 480 நாட்கள் வேலை செய்த அரசுத் துறைத் தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்கு வோம் என்ற வாக்குறுதியை அந்தரங்க சுத்தியோடு தரத் தயாரா என்பதை அவருடைய சிந்தனைக்கே விட்டு விடுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல இத்தகைய போராட்டங்கள் நடக்கிறபோது நீங்கள் போடுகிற சட்டங்களை நீங்கள் நிறைவேற்ற மாட்டீர்கள் என்றால், ஏன் அதை நிறைவேற்றவில்லை என்று கேட்பதற்குள்ள

தார்மீக உரிமை மக்களுக்கு உண்டா? இல்லை. ஆகவே முதலில் அதை நிறைவேற்றக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல தனியார் பஸ் கம்பெனிகளில் நடக்கிற அட்டூழியங்கள் போல வேறு எந்தத் துறையிலும் இல்லை யென்றே சொல்லலாம். தனியார் பஸ் கம்பெனித் தொழிலா ளர்கள் என்ன கொத்தடிமைகளா? அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு உரிமைகளை அனுபவிக்கிற வாய்ப்பு இல்லையா? மோட்டார் தொழிலாளர்கள சட்டம் இருக்கிறது. தொழிலாளர் நல அதிகாரிகளைக் கேட்டால் சொல்வார்கள். சட்டம் இயற்றப் பட்டு அழகாக அலமாரிகளில் அடுக்கி வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அந்தச் சட்டம் தொழிலாளர் வாழ்க்கையில் பயன்படக் கூடாதா? தொழிலாளர் தங்கள் வாழ்க்கையில் அதன் பலன்களை உணர, நுகர பயன்படுகிறதா? இல்லை. நீங்கள் போடுகிற சட்டங்கள் நிறைவேறுகிறதா என்று கண்காணிக்க கண்காணிப்பு அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளைக் கண்காணிக்க அரசு இருக்கிறது. அரசும் தூங்குகிறது, அதிகார துறையும் தூங்குகிறது. ஆகவே எங்கேயும் இது நிறைவேற்றப் படவில்லை. கொடுமையிலும் கொடுமை. அத்துக்கூலிகளாக தொழிலாளர்கள் நடத்தப்படுகிறார்கள். அதுபற்றிய நூற்றுக் கணக்கான புகார்கள் என்னிடத்திலே இருக்கின்றன. தனியார் பஸ் கம்பெனிகளைப் பொறுத்தவரையிலும் எப்போது அவர் களுக்கு சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்பட்டது? 1979 ஆம் ஆண்டு. இப் போது 1986 ஆம் ஆண்டு நடக்கிறது. ஆறு ஆண்டுக்காலமாக சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. அந்த தொழிலாளர்கள் எப்படித்தான் வாழ்வார்கள்? அடிவயிறு பற்றி பசியால் காய்ந் தால் ஈரத் துணியைப் போட்டு குப்புறப் படுத்துக்கொள்வதா? பசிக்கிற வயிற்றுக்கு உணவு ஊட்டுவதற்கு வேலை செய்கிற இடத்தில் கூலி கேட்க தொழிலாளர்களுக்கு உரிமை உண்டா, இல்லையா? உழைப்பை அவன் விற்கிறான். அப்படி விற்கிற தன்னுடைய உழைப்பால் குடும்பத்தை நடத்த ஊதியத்தைப் பெறுகிற பண்டமெண்டல் ரைட் அவனுக்கு உண்டா, இல்லையா? வாழும் உரிமையை அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் போகிறீர்களா, இல்லையா? கொடுக்க வேண்டும். அப்படியானால் நீங்கள் போட்ட சட்டத்தை நிறைவேற்றாத அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுங்கள். அல்லது நிறைவேற்றக் கூடாது என்பதற்காக சட்டம் போட்டிருக்கிறீர்களா என்பதை தெரிவியுங்கள்.

அதிலே ஒன்று, உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பு இருக்கிறது. சட்டப்படி ஒரே தொழிலுக்கு ஊதியத்தில் எந்தவிதமான வேறுபாடும் இருக்கக்கூடாது. அரசு கழகங்களில் பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்கள் செய்கிற தொழிலைத்தான் தனியார் துறையில் இருக்கிற கண்டர்க்டர், டிரைவர்களும் செய்கிறார்கள். அரசாங்கத் துறையில் இருக்கும் பணியாளர்கள் பெறுகிற ஊதியத்தை இவர்களும் பெற வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் தொழில் நடத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று உத்திரவு போட வேண்டாமா? தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்காமல் தொழில் நடத்துவது அவசியம்தானா? தொழிலாளர்களை பட்டினி போட்டு விட்டு தொழில் நடத்துவது அவசியம்தானா? கூடாது. அரசுக் கழகங்களில் வழங்குகிற ஊதியத்தை, ஓர்கிங் கண்டிஷனை தனியார் துறையிலும் அமல் நடத்த வேண்டும். அமல் நடத்தவில்லையென்றால் அவர்களுடைய உரிமம் ரத்து செய்யப்படும் என்று சொல்லி அவர்கள் மீது நிர்பந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதுபற்றி பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றன. இந்த அரசு எப்படி நீதி வழங்குகிறது? உரிமைகளைப் புத்தகத்தில் அழகாக எழுதி, அச்சிட்டுவிட்டுத் தொழிலாளர்கள் பட்டினியால் தற்கொலை செய்ய நிர்ப்பந்தித்துள்ளது என்பதற்கு தான் அடையாளங்கள் இருக்கின்றன. தவிர நீங்கள் நீதி வழங்கியதற்கு அடையாளங்கள் கிடையாது. அதற்குரிய அடிப்படை கிடையாது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1979 ஆம் ஆண்டு அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்ட குறைந்த பட்ச ஊதியம் சரியல்ல. அது போதாது. ஆகவே நியாயமான சம்பள உயர்வையும், விலைவாசிக்கேற்ப ஏறிவருகிற வேரியபிள் டி.ஏ. யையும் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தத் தொழிலாளர்கள் படுகிற வேதனையில் இன்னொன்று. கம்பெனியின் நேம் டிரான்ஸ்பர் செய்யப்படுகிறபோது, தொழிலாளர்கள் சர்வீஸ் பிரேக் செய்யப்படும். அவன் தெருவுக்குப் போய்விடுவான். அந்த முதலாளிகள் தொழில் நடத்திக் கொண்டு இருப்பார்கள். நேம் டிரான்ஸ்பர் ஆகிவிடும். அந்தத் தொழிலாளி திடீரென்று அந்தக் கம்பெனியிலிருந்து இந்தக் கம்பெனிக்கு வர முடியாது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளுக்கு மாற்று வழி கண்டு பிடிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1986 மே 7] [திரு. கு. சுப்பராயன்]

அடுத்தது திருவொற்றியூரில் உள்ள ஈஸ்வரன் ஜெனரல் இன்ஜினியரிங் ஒர்க்ஸ். அங்கே 8 மாத காலமாக சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. சம்பளப் பட்டுவாடா சட்டம் இருப்பதாக இந்தப் புத்தகத்திலே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை நிர்வகிப்பதற்கு என்று துறை ஒன்று இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனாலும் 8 மாத காலமாக அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த ஈஸ்வரன் இன்ஜினியரிங் ஒர்க்ஸ் லாக் அவுட்டா? குளோசரா? ஸ்ட்ரைக்கா? என்ன நடக்கிறது அங்கே இந்த அரசு அதுபற்றி ஏதாவது கவலை கொண்டு இருக்கிறதா? இல்லை. முதலாளிகளின் குடுமிபிடிச் சண்டையால் லாபகரமான மார்க்கட் வாய்ப்புள்ள தொழில் மூடப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே இதில் அரசு தலையிடவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மதுரையில் உள்ள விசாலாட்சி மில்ஸ், 10 தொழிலாளர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். அந்த 10 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்ன அந்த ஸ்பெசல் டி.சி.எல். தண்டிக்கப்படுகிற முறையில் டிரான்ஸ்பெர் செய்யப்பட்டார். எவ்வளவு அற்புதமான முறையில் விரைவாக நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் பாருங்கள். நிறுத்தப்பட்ட தொழிலாளர்களை வேலைக்கு சேர்த்துக்கொள்ள முதலாளியிடம் சொல்ல, இந்த ஸ்பெசல் டி.சி.எல். யார்? என்று கேட்டு அவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டார்கள். ஆகவே இந்த மாநிலத்தை ஆளுவது முதலாளிகளுக்கு சாதகமாக உள்ள ஆட்சியா? அல்லது தொழிலாளர்கள் வர்க்கத்தின்மீது கனிவைப் பொழிகிற ஆட்சியா என்பதை நான் கேட்கிறேன். இதுதான் உங்கள் மாடல் கனிவா?

அதைப்போல ஜே.கே.கே. மில். 700 தொழிலாளர்கள் தெருவிலே நிறுத்தப்பட்டார்கள். அந்த பவானி கரையில் உள்ள அந்த கந்தசாமி ஸ்பின்னிங் மில்ஸ், இன்றைக்கு வரையிலும் ரெபான்ஸ் உண்டா? உங்களிடம் நீதி பெறவேண்டும் என்றால், ஒன்று அண்ணா தி.மு.க. சங்கம் திறக்க வேண்டும். அல்லது ஹைகோர்ட்டிலே போய் ரிட் போடவேண்டும். இது நியாயம் தானா? ரிட் போடாமல் உங்களிடமிருந்து நிச்சயமாக நியாயத்தைப் பெற

முடியாது என்பதைத் தான் இதிலே காண முடிகிறது. ஆகவே தொழிலாளர் துறை என்கிற நவாப் நாற்காலியில் புதிதாக அமர்ந்து உள்ள நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தயவுசெய்து நீங்கள் கந்தசாமி மில்ஸ் பற்றிய ரெபரன்ஸ் கிடைக்க உறுதி அளிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தது டூரிசம். இந்த டூரிசத்திலே ஒரே ஒரு யூனியன்தான் இருக்கிறது. 'Evaluation and Implementation Committee' பரிந்துரை செய்தது என்ன தெரியுமா? இந்தத் துறையில் உள்ள யூனியனை ரெகக்னைஸ் பண்ணவேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு வரையிலும் ரெகக்னைஸ் செய்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அரசாங்கத்தின் துறை டூரிசம். இந்த டூரிசத்தில் உள்ள தொழிற் சங்கத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று அரசால் நியமிக்கப்பட்ட 'Evaluation and Implementation Committee' ரெக்கமன்ட் செய்தும் கூட நீங்கள் இன்றைக்கு வரையிலும் ஏன் அவற்றை அங்கீகரிக்கவில்லை என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். அண்ணாதாசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அண்ணா தி.மு.க. யூனியன் இருந்தால்தான் அரசு அதற்குள்ள சலுகைகளை அளிக்கும் நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். நான் ஒன்றை அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். திருச்சி காவிரி என்ஜினியரிங் ஸ்ட்ரக்சுரல்ஸ் என்ற அந்த தொழிலகத்தில் அண்ணா தி.மு.க. யூனியன் கிடையாது. ஆனால் அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கையை அரசு முறையாகப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, நிர்வாகம் ஒத்துக் கொள்ளாதபோது, அதை நீதிமன்றத்திற்கு அனுமதித்து, அவர்களுக்கு உள்ள உதவிகளை, — இங்கே குறிப்பிட்டு இருக்கிறதே தொழிலாளர்களுக்கு உதவி அளிப்பது என்பது அதையும் செய்து கொடுத்து இருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல. இப்போது நடந்து கொண்டு இருக்கிற, நான் குறிப்பிட்டேனே அந்த ஸ்மால் ரோலிங் மில்ஸ், அங்கே அண்ணா தி.மு.க. யூனியன் இல்லை. அதற்கும் நியாயம் வழங்க வேண்டும் என்று ஆளும் கட்சியிலே உள்ள நான் தான் கேட்டுள்ளேன் என்பதையும் நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

1986 மே 7]

திரு. கு. சுப்பராயன்: தலைவர் அவர்களே, எல்லோருக்கும் போலவே அவர் சொன்னது என்ன என்று எனக்கும் புரியவில்லை. அடுத்து ஹோசூரைப் பொறுத்தவரையில்.

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, புரிந்து கொள்ளாதது போல் நடிப்பது சரியல்ல. அண்ணா தி.மு.க. தொழிற்சங்கம் தொடங்கினால்தான் அதற்கு ஆதரவு கிடைக்கிறது. அரசு கவனிக்கிறது என்று சொன்னதற்கு, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணாதாசன் அவர்கள் விளக்கம் சொன்னார்கள். அண்ணா தி.மு.க. தொழிற்சங்கம் இல்லாத அமைப்பிலேகூட நாங்கள் உரிய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றி இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, அண்ணா தி.மு.க. தொழிற்சங்கம் அமைப்பது பஞ்சமா பாதகங்களில் ஒன்றைப் போலப் பேசுகிறார்களே, அந்த தொழிற்சங்கத்தில் இருப்பவர்கள் தொழிலாளர்கள் இல்லையா? அவர்கள் எல்லாம் முதலாளிகளா?

திரு. கு. சுப்பராயன்: தலைவர் அவர்களே, வருகிறேன், அவசரப்படாதீர்கள். அதற்குரிய பட்டியல்களும் இருக்கின்றன. நான் இங்கே அடுத்து குறிப்பிட விரும்புவது, ஹோசூர் பிரச்சனைதான். அண்ணா தி.மு.க. வினுடைய நேர்மையை முழுமையாக சந்தேகிப்பது அல்ல. எங்களுடைய பணி தொழிலாளர் வர்க்கம் போராட்டங்களில் ஈடுபடுகிறபோது, அதை உடைப்பதற்கு அண்ணா தி.மு.க. தொழிற்சங்கம் எப்படி கருவியாகப் பயன்படுகிறது என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் (பேரவைத் துணைத் தலைவர்): பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிற்சங்கத்திற்கு சலுகைகள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் போன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பராயன் குறிப்பிடுகிறார்கள். தொழில்களெல்லாம் முழுமையாக இந்த மாநிலத்திலே போக்க வேண்டுமென்றுதான் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கொள்கையைச் சொன்னார்கள். எந்தத் தொழிற் சங்கமாக இருந்தாலும், 12(3) அக்ரிமென்ட் போடுவதாக இருந்தாலும் அந்தத் தொழிற்சாலையினுடைய 60 சதவீத தொழிலாளர்கள் ஆதரவு தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

அதுபற்றி இரண்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சிகளினுடைய நிலை என்ன? அதை ஆதரிக்கிறார்களா? பெரும்பான்மையான தொழிலாளர்களுடைய கருத்தை ஆதரிக்கிறீர்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது. உங்களுக்கும் சேர்த்துத் தான்.

திரு. கு. சுப்பராயன்: தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி. தலைவர் அவர்களே, துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஒரு வினாவைத் தொடுத்தார்கள். அதற்கு நான் ஒரு வினாவைத் தொடுக்கிறேன். 12(3) ஒப்பந்தம் போடுவதற்குரிய 'ரைட்' ஒரு தொழிற் சங்கத்திற்கு இருக்கிறது. நான் கேட்கவிரும்புவது ஒரு தொழிற் சங்கத்தை அங்கீகரிப்பதற்கு 'சீக்ரெட் பேலட்' நடத்த வேண்டுமென்பதை ஏ.ஐ.டி.யூ.சி. வலியுறுத்துகிறது. இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி வலியுறுத்துகிறது. அதை ஒப்புக் கொண்டு தமிழ்நாட்டில் அனைத்து இடங்களிலேயும், 'சீக்ரெட் பேலட்' வைத்து ஒப்பந்தம் போடுகிற 'ரைட்' உள்ள தொழிசங்கத்தை தேர்வு செய்துகொள்ள தொழிலாளர்களுக்கு உரிமைதர அண்ணா தி.மு.க. தயாரா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் மூலம் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: (பேரவைத்துணைத் தலைவர்): மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், 200 தொழிலாளர்கள் ஒரு தொழிற்சங்கத்தை அங்கீகரித்திருந்தால் அவர்கள் போராடலாம். அவர்கள் பார்த்து 12 (3) அக்ரிமெண்டை, 800 தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாகப் போடலாம் என்கிற நிலையில் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் சொல்கிற கருத்து அதுதான். ஒரு தொழிற்சங்கம், ஆயிரம் பேர் பணியாற்றுகின்ற தொழிற்சாலையில் 200 பேர் இருக்கின்ற தொழிற்சங்கத்தில் அந்தத் தொழிற்சாலை நடைபெறுகின்ற போது, நீங்களாக 12(3) அக்ரிமெண்டை போடலாம் என்கிறீர்கள். ஆனால் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அது தொழிலாளர்களுக்கு அநீதி வழங்குவது என்றும், அந்தத் தொழிற்சாலையிலே பணியாற்றுகிற ஒட்டுமொத்த தொழிலாளர்களில் 60 சதவீதம்பேர் ஒத்துக்கொண்டால்தான் 12(3) அக்ரிமென்ட்

1986 மே 7] [திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

போடவேண்டுமென்று, ஒரு தொழிலாளருக்கான, உண்மையான சமூக நீதிக்காக ஒரு தத்துவத்தைச் சொல்கிறார்கள். பலமுறை இந்தமன்றத்திலே சொல்லியும்கூட 2 கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆதரிக்கவில்லை. இனிமேலாவது அந்த நியாயத்தை ஏற்றுக்கொள்வீர்களா என்பதைத்தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. வி. பி. சிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, துணைச் சபாநாயகர் அவர்கள் இந்தக் கேள்வியை எழுப்பியதற்கு நன்றி. அவை முன்னவர் பதில் சொல்லும்போது இந்தக் கேள்வியையும் சேர்த்து பதில் சொல்ல வேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். ஒரு தொழிற்சாலையிலே வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகள், பெரும்பான்மையான தொழிலாளிகள் 'சீக்ரெட் பேலட்' மூலமாக தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய சங்கத்திற்குத்தான் அங்கீகாரம் வழங்க வேண்டுமென்ற நிலையை அது 60 சதவீதம் இல்லாவிட்டாலும் 59 ஆனாலும், அல்லது 51 ஆனாலும் நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அந்தச் சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் வழங்குகிற ஒரு நிலையை தமிழக அரசு எடுக்குமா என்று நான் சவாலாகச் சொல்லவில்லை: ஆனால் அரசு இதுவரை எடுக்கவில்லை; எடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். எடுப்பீர்களா என்பதை முன்னவர் அவர்கள் குறிப்பிட வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கு. சுப்பராயன் : தலைவர் அவர்களே, ஓசூரில் எக்ஸெல் பவுண்டரியில் சட்டபூர்வமாக நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தத்தை சட்டவிரோதமான நிலையில் உடைத்து இருக்கிறார்கள். அது இப்போது ஜெ.சி.எல். முன்னால் பெண்டிங்காக இருக்கிறது. வழக்கு பெண்டிங்காக இருக்கிற அதே நேரத்தில் சீஃப் இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் பேக்டரீஸ், சேலம், அங்கே கான்டிராக்ட் ஒழிப்பு சட்டத்தின்கீழ் புதிய லைசன்ஸ் கொடுத்து சட்டபூர்வமாக நடைபெற்றிருக்கிற வேலை நிறுத்தத்தை உடைத்து சட்ட விரோதமாக வேலையை நடத்த அனுமதித்து இருக்கிறார். இன்னும் ஒரு கொடுமை என்ன தெரியுமா? இது சர்வதேச ஐ.எல்.ஓ. வினுடைய மரபுகளுக்கே விரோதமானது. ஒரு வேலை நிறுத்தம் நடைபெறுகிற இடத்தில், அந்த வேலை நிறுத்தத்தை உடைப்பதற்காக, இன்னொரு கருங்காலி சங்கத்திற்கு அனுமதி கொடுத்து, அவர்களை வேலை செய்ய அனுமதித்து இருக்கிற ஒரு கொடுமை தமிழ்நாட்டில் நடை-

பெற்றிருக்கிறது. இதிலே போலீசாரும், தொழிலாளர்கள் துறை அதிகாரிகளும்கூட மூகம் சுளிக்கின்ற அளவுக்கு அதிகார துஷ்பிரயோகம் அங்கே கொடி கட்டிப் பறநதிருககிறது என்பதைக் குற்றச்சாட்டாக வைக்க விரும்புகிறேன். அங்கே 40 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்றைக்கு வரையிலும் நியாயம் கிடைக்கவில்லை என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட்டு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, அம்பத்தூரிலே 'சிப்காட்' தொழிற்பேட்டையிலே வில்சன் கம்பெனி. அங்கே கடந்த 29-ஆம் தேதியிலிருந்து 'லாக் அவுட்'. எந்தவிதமான முன் அனுமதியும் பெறாமல் 'லாக் அவுட்' செய்து விட்டார்கள். இந்த அரசாங்கம் கண்டு கொண்டதா? அல்லது கண்டும் காணாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறதா என்பது நமக்குப் புரியவில்லை.

அடுத்து, தேனி—தேனிக்கு அருகிலே ரேணுகா டெக்ஸ்டைலில் ஒரு ஸ்டிரைக் 10 நாட்களாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தொழிலாளர்கள் என்ன கேட்கிறார்கள் தெரியுமா? அத்துக் கூலிகளாக இருப்பவர்களுக்கு மற்ற தொழிலாளிக்கு இருப்பதுபோன்று 'ஒர்க்கிங் கண்டிஷனும்' சம்பளமும் வேண்டுமென்ற ஒரே கோரிக்கையை வைத்ததற்காக அந்தத் தொழிலாளிகள் தெருவிலே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே அதை எதிர்த்து வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதுபற்றிய ரேணுகா டெக்ஸ்டைல்ஸ் பற்றியும் இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, திரைப்படத் தொழிலாளிகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறேன். பல திரைப்படங்களைப் பட்டியல்போட்டுச் சொன்னார்கள், நன்றி. கேட்க மகிழ்ச்சியாக இருந்தது இவ்வளவு தூரம் பட்டியல் போட்டதற்கு. ஆளும்தரப்பில் பலரும் திரைப்படத்தைப்பற்றியே அதிகம் சொன்னார்கள். நான் சொல்லவிரும்புவது, திரைப்படங்களின் பட்டியலைப் பற்றி அல்ல. திரைப்படங்களின் பட்டியலைக் காட்டிலும் திரைப்படங்களை இயக்குகின்ற, அந்தத் துறையில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளிகளைப்பற்றிக் கவலைப்பட்டு சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது சட்டப் பாதுகாப்பு உண்டா? அந்தத் தொழிலாளர்கள் ஊருக்கு வெளிச்சம் போட்டுவிட்டு இருட்டிலே வாழ்ந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழி

லாளர்களுக்கு வெளிச்சம் போடுவதற்கு சட்டம் போட வேண்டாமா? அதுபற்றி ஏதாவது முத்தரப்பு கமிட்டி அமைக்க இந்த மாநில அரசு கருதுகிறதா? கட்டாயமாக திரைப்படத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு உத்திரவாதமான சம்பளம் மற்றும் வேலைப் பாதுகாப்பை ஏற்படுத்துவதற்கு உரிய நடவடிக்கை களை இந்த மாநில அரசு செய்ய வேண்டும் என்று இங்கே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஒரு விஷயத்தை இங்கே நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் பலரும் சொன்னார்கள். ஏதோ குறை சொல்லு வதற்கு என்று மறுபடியும் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. தொழி லாளர்கள் சட்டங்கள் நடைமுறையில் அமுலில் இல்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. லேபர் ஆபிசாரிடம் விசாரணைக்கு பெரும் முதலாளிகள் போவதே இல்லை. லேபர் ஆபிசர்களைக் கண்டால் அவர்கள் ஏதோ வாட்ச்மேன் மாதிரி நினைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே தொழிலாளர் நலத்துறை அதிகாரிகளை நிர்வாகத்தினர் மதிக்கவில்லை. அவர்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும். அதிகபட்சமான அதிகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களை சம்மன் ஆஜர் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரம் தரவேண்டும். கோர்ட்டுக்கு உரிய பவரை அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும். இல்லை என்றால் திருநாளைப்போவார் நாயனார் புராணம் மாதிரி நீதி நிச்சயம் கிடைக்காது. நீதி கிடைக்க வேண்டுமானால் இவர்களைத் தண்டிப்பதற்கு உரிய திருத்தம் செய்ய வேண்டும்.

அதேபோல் பேக்டரி ஆக்டை அமுல்படுத்தாவிட்டால் 10 ரூபாய் 20 ரூபாய் தான் பைன் போடுகிறார்கள். இது நியாயமா? பேக்டரிஸ் ஆக்ட்டை நடத்தாதவர்களை கையில் விலங்கு போட்டு சிறையில் போட்டு தண்டிக்கிற முறையில் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக ஒன்று, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் 1983 ஆம் ஆண்டு அன்றைக்கு ஒரு தொழில் பயிற்சிப் பள்ளி தொடங்குவதற்கு actual proposals அப்போது ஆண்களுக்கு உரிய தொழில் பயிற்சி தொடங்குவதற்குத்தான். ஆனால் 1985ல் அது என்ன ஆனது என்றால் அது பெண்களுக்கு உரிய ஐ.டி.ஐ. யாக திருத்தப்பட்டு, சுருக்கப்பட்டு விட்டது.

ஆண்களுக்கு உரிய ஐ.டி.ஐ. என்று போட்டுவிட்டு அது பின்னால் மாற்றப்பட்டது. அதற்கு என்ன காரணமோ நமக்குத் தெரியாது. சொன்னால் அதற்கு ஒரு அர்த்தம் கற்பிப்பார்கள். அதுதான் நிலைமை. அங்கே இன்றைக்கும் வாடகைக் கட்டிடத்தில் தான் அது இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்குக் கூட வாடகை கொடுப்பது இல்லை. சொந்தக் கட்டிடம் இல்லை. இந்த நிலைமை ஏதோ மாற்றுக் கட்சி ஜெயித்து விட்டதால் தண்டிக்கப்படுவது போன்று ஒரு தவறான கருத்து வந்து விடக்கூடாது என்பதற்காக உரிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஆண்களுக்கு உரிய தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளியாக மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோவைக்கு மேலும் சில தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசு 10 தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளைத் திறக்க வேண்டும் என்று சொல்லியும் கூட தமிழ்நாடு தொடங்காமல் இருப்பது சரி இல்லை என்று சொல்லி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, மாலை 4-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-38 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

பிற்பகல் 4-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

5. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1986-87 வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் (தொடர்ச்சி).

திரு. வி. தங்கவேலு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இங்கு தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சி சார்பாக

1986 மே 7] [திரு. வி. தங்கவேலு]

முதற்கண் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு தொழிலாளர்கள் துறை என்று சொல்கிற போது தொழிற்சாலைகளில் நடக்கக்கூடிய அவல நிலைமைகளைப் பற்றி இங்கே சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல நான் முன்வந்திருக்கிறேன்.

முதலாவதாக பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர் என்று சொல்லக்கூடிய இந்த முக்கியமான அதிகாரிபற்றி சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நிர்வாக வசதிக்காகவும், மக்களின் நலனுக்காகவும் துரித நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளவும் பல மாவட்டங்கள் இரண்டு அல்லது மூன்று மாவட்டங்களாக அவற்றின் பராமரிப்பு வசதிக்காக பிரிக்கப்பட்டு நல்லமுறையில் நிர்வாகம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் தொழிலாளர் துறையில் ஒவ்வொன்றுக்கும் சம்பந்தமில்லாத இரு பிரிவுகள் முறையே, தொழிற்சாலைகள் ஆய்வுப் பிரிவு, தொழிலாளர் பிரிவு என்று இயங்கி வருகின்றன. தொழிற்சாலைகள் ஆய்வுப் பிரிவில் உள்ள அலுவலர்களின் குறைந்தபட்ச கல்வித் தகுதி தொழில் நுட்பப் பட்டமாகும். அதனால் இரு பிரிவிலும் உள்ள அலுவலர்கள் ஒரு பிரிவிலிருந்து மற்ற பிரிவிற்கு மாற்றப்பட்டோ அல்லது பதவி உயர்வு பெற்றோ செல்வது இல்லை, நிர்வாகத்திலும் இரு பிரிவுக்குமிடையே எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லாமலிருக்கிறது.

மேலும் தொழிலாளர் ஆய்வாளர்கள் நிறுவனச் சட்டம், உணவகங்கள் சட்டம், எடைகள் மற்றும் அளவைகள் சட்டம் போன்றவைகளை அமல்படுத்துகிறார்கள். தொழிற்சாலைகள் ஆய்வாளர்கள் தொழிற்சாலைகள் சட்டம் மற்றும் அதனைச் சார்ந்த சட்டங்களையும் அமல்படுத்துகிறார்கள். இச்சட்டங்களை அமல்படுத்துவதிலும், நிர்வாகத்திலும் இரு பிரிவினருக்கும் சம்பந்தமில்லை.

மேலும் தொழிலாளர்கள் அரசு ஈட்டுறுதிச் சட்டம், தொழிலாளர் பொது வைப்பு நிதிச் சட்டம் போன்ற பல தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களை தொழிலாளர் துறை அல்லாத பல தனித்தனித் துறைகள் அமல்படுத்துகின்றன. இதனால் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பயன்கள் எதுவும் தடைப்படவில்லை. மாறாக இவற்றினால் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல பயன்தான் கிடைத்துள்ளது.

மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது அங்கே தொழிற்சாலைகள் ஆய்வுப் பிரிவு தனியாக இயங்கி வருகிறது. அது மட்டுமல்லாமல் அது சிறப்பான முறையில் நன்கு இயங்கிக் கொண்டும் வருகின்றது. அதனால் மற்ற மாநிலங்களில் எந்தப் பிரச்னையும் எழாமல் இருக்கின்றது. தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல பயன்தான் கிடைத்துள்ளது.

மேலும் சமரசப் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதும், சட்டம் அமல்படுத்துவதும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாமல் தனித்தனியாக இயங்க வேண்டும் என்றும் சமரசப் பேச்சுவார்த்தைக்கு உடன்பட்டவர்கள் தாமாகவே பேச்சுவார்த்தைக்கு வரவேண்டுமென்பதும், பேச்சுவார்த்தைக்கு உட்பட்டவர்களை சட்டம் அமல்படுத்தும் பிரிவினைக்காட்டி பேச்சுவார்த்தைக்கு வரவழைக்கக் கூடாது என்பதும், பன்னாட்டு தொழிலாளர் நிறுவனத்தின் கொள்கையாகும்.

கடந்த இருபதாண்டுகளாக பல மூத்த நிர்வாக அதிகாரிகளும் (ஐ.எ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகள்) சொல்லி கடந்த ஆண்டு அரசுக்கு சமர்ப்பித்த நான்காவது ஊதியக் குழு அறிக்கை தொழிற்சாலைகள் ஆய்வுப் பிரிவு தொழிலாளர் துறையிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டுத் தனியாக ஆக்கப் படவேண்டும் என்று வலியுறுத்தியுள்ளது. தொழிற்சாலைகள் ஆய்வுப் பிரிவை தனித்துறையாகப் பிரிப்பதால் அரசுக்கு எவ்வித பொருளாதாரச் செலவும் ஏற்பட வாய்ப்பில்லை. மேற்கூறிய காரணங்களினால் தொழிற்சாலைகள் பிரிவிலிருந்து பிரித்து தனித் துறையாக செயல்பட அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதனால் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல முறையில் பாதுகாப்பும், பயன்பாடும் உடனடியாகக் கிடைக்கும் என்பதையும் மெத்த பணிவன்போடு சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைய சூழ்நிலையிலே தொழிற்சாலைகள் என்று சொல்லுகிறபோது, தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய முக்கியமாக இராணிப்பேட்டையிலே இருக்கக் கூடிய 'பெல்' நிறுவனத்தைப் பற்றியும், திருச்சியிலே உள்ள 'பெல்' நிறுவனத்தைப் பற்றியும், அந்தத் தொழிற்சாலைகளிலே இன்றைக்கு தொடர்ந்து பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும் துப்பாவத் தொழிலாளர்களின் அவல நிலையைப் பற்றியும், அதிலே எடுக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகள் பற்றியும் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

1986 மே 7] [திரு. வி. தங்கவேலு]

காண்ட்ராக்ட் லேபரர்ஸ் என்று சொல்லி, இன்றைக்கு வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கக்கூடிய இந்த துப்புரவுத் தொழிலாளர்களின் நிலை எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறபோது, நான் பல மாநிலங்களுக்குச் சென்று பார்த்தபோது, 'அபாலிஷன் ஆப் காண்ட்ராக்ட் மெதட்' என்று சொல்லி, காண்ட்ராக்ட் ஓர்க்கர்கள் contract workers belong to Scheduled Caste and Scheduled Tribes என்று சொல்லி, டெல்லியிலே உள்ள தொழிற்சாலைகளிலும், ஹைதரா பாத்தில் இருக்கக்கூடிய 'பெல்' நிறுவனத்திலும், மற்றும் இந்துஸ்தான் மெஷின் டூல்ஸ் தொழிற்சாலையிலுள்ள தொழிலாளர்கள் எல்லாம் காண்ட்ராக்ட் லேபரர்ஸ் என்று சொல்லி, வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கக்கூடிய அவல நிலையைக் காண்கிறோம். மத்திய அரசானாலும், மாநில அரசானாலும் இன்றைக்கு, 'அபாலிஷன் ஆப் பிரைவேட் காண்ட்ராக்ட் மெதட்' என்று சொல்லி, தனியார்கள் இந்த துப்புரவுத் தொழிலாளர்களை காண்ட்ராக்ட், முறையில், ஒப்பந்த அடிப்படையில் தொழிலாளர் களை வைத்திருக்கும் திட்டத்தை நீக்க வேண்டுமென்று பல சட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், திருச்சியிலுள்ள 'பெல்' நிறுவனம் போன்ற பெரிய நிறுவனங்கள், இராணிப் பேட்டையிலே இருக்கக்கூடிய பெல் நிறுவனம் இன்றைக்கு பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை இலாபமாகத் தரக்கூடியதாக இருந்தாலும்கூட, அடி மட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய துப்புரவுத் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை எப்படியிருக்கிறது, அவர் களுடைய வாழ்க்கை வரலாறு எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறபோது, துப்புரவுத் தொழிலாளர்களுக்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ரூபாய் ஆறு தினக் கூலி என்றிருந்ததை நான் 11 நாட்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்து, பின்னர் தினக் கூலி 6 ரூபாய் என்று இருந்தது 11 ரூபாயாக ஆக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு திருச்சியிலுள்ள 'பெல்' நிறுவனத்திலும், இராணிப் பேட்டையிலுள்ள 'பெல்' நிறுவனத்திலும் தினக் கூலி ரூ. 15 என்ற அளவில் பெறக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சம்பளம் போதாது. மற்ற மாநிலங்களில் 'அபாலிஷன் ஆப் பிரைவேட் காண்ட்ராக்ட் மெதட்' என்ற அடிப்படையில் தொழிலாளர்களை ஒப்பந்த அடிப்படையில் எடுப்பதை அகற்றுவதற்கு அங்குள்ள அதிகாரிகள் நிர்வாகத்துடன் பேசி

நீக்குவதிலே ஈடுபட்டதுபோல், இன்றைக்கு ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பு தமிழகத்திலே முதலமைச்சர் அவர்கள் வரலாற்றில் பொறிக்கக்கூடிய அளவிற்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள்.

இங்கே எம்.ஆர்.எல். என்று சொல்லக்கூடிய மதராஸ் ரிபைனரீஸ் லிமிடெட் என்று சொல்லக்கூடிய நிறுவனம் அதற்கு தலைமைப் பொறுப்பேற்றிருக்கக்கூடிய உயர் அதிகாரி தினதயாளு அவர்கள் 'அபாலிஷன் ஆப் காண்ட்ராக்ட் மெதட்' என்பதை ஏற்று இதை மாற்றியமைத்து, துப்புரவுத் தொழிலாளர்களுக்கென ஒரு சொசைடி அமைத்து, அதன் மூலமாக அவர்கள் சம்பளம் பெறுவதற்கும், அதே சமயத்தில் நிரந்தரமான ஊதியத்தைப் பெறுவதற்கும், நல்ல சட்டங்களை இயற்றி, நிரந்தரமான ஈட்டுறுதியைப் பெறுவதற்கும், நிரந்தரமாக அரசிடமிருந்து கடன் வசதிகளைப் பெறுவதற்கும் அந்த மதராஸ் ரிபைனரீஸ் நிறுவனம் இந்தியாவிற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையைப் பெற்றிருக்கிறது.

மதராஸ் ரிபைனரீஸ் லிமிடெட் என்ற அந்த நிறுவனம் செய்திருக்கக்கூடிய நல்ல ஏற்பாட்டை இங்கிருக்கக்கூடிய பப்ளிக் அன்டர்டேக்கிங்ஸ்களிலும், பிரைவேட் அன்டர்டேக்கிங்ஸ்களிலும், மாநில அரசின் கீழ் இருக்கக்கூடிய தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்திலும் செய்து துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் நல்ல நிலைமையிலே இருக்க இந்த அரசு அந்த முறைகளை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய

(மாலை 4-10)

தமிழ்நாடு மின் வாரியத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது இன்றைக்கு நம்முடைய அரசு கிட்டத்தட்ட ரூ. 400 கோடியை ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது. இன்றைக்கு அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமான வேலைவாய்ப்பும், வாழ்க்கைத் தரமும் உயர்ந்திருக்கிறதா என்று பார்க்கின்ற நேரத்தில், என்னுடைய தொகுதியில், உலகத்திலே ஆசியாக் கண்டத்திலே, பிரம்மாண்டமான ஒரு மின் நிலையம், ஹைட்ரோ எலக்ட்ரிக் பவர் ஸ்டேஷன் காடம்பாறையில் கிட்டத்தட்ட ரூ. 300 கோடியிலே அந்தத் திட்டத்தை அரசு செயல்படுத்தி வருகிற அதே நேரத்திலே, அங்கே இருக்கின்ற 61 துப்புரவுத் தொழிலாளர்களின் நிலைமை

TRUTH ALONE TRIUMPHS

எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால், ஒட்டிய வயிறும், உலர்ந்த கண்களுமாக வாடிக் கொண்டிருக்கின்ற மனிதத் தேரைகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அப்படி வாடிக் கொண்டிருக்கின்ற அந்த 61 துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள், தமிழக மின்சார வாரியத்தில் ஒப்பந்த அடிப்படையிலே இடைத் தரகர்களாக உள்ளவர்களுக்கு உழைக்கக் கூடியவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்களே தவிர, "Abolition of Private Contract Method" என்று சொல்லி, "society contract method" என்று சொல்லி, அந்தப் புதிய திட்டத்தை நம்முடைய அரசு அமல்படுத்துகிறதா என்று எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, அப்படி இல்லாத ஒரு சூழ்நிலைதான் இன்றைக்கு உருவாகியிருக்கிறது.

அடுத்து, ஹைதராபாத்தில் இருக்கக்கூடிய 'பெல்' நிறுவனத்தில் ரூ. 18 ஆக சம்பளத்தை ஏற்றித் தந்து அவர்களுக்கு நிரந்தரமான ஒரு வாழ்க்கையைத் தருவதற்கான ஒரு உத்தர வாதத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

ஹைதராபாத்திலுள்ள ஹெச்.எம்.டி. நிறுவனம் அந்தத் துப்புரவுத் தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமான வாழ்க்கையைத் தந்திருக்கிறது. ஆனால் இங்கே இருக்கக்கூடிய துப்புரவுத் தொழிலாளர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல வாழ்க்கைத் தரத்தை ஏற்படுத்தித் தருவதற்கு இங்கே இருக்கக்கூடிய தொழில் துறையும், இங்கே இருக்கின்ற துறை அலுவலர்களும் அந்த அளவிற்குச் செயல்படுகிறார்களா என்று எண்ணிப் பார்க்கிறபோது அந்த அளவிற்கு துரிதமாகச் செயல்படாத ஒரு சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் நிலை இன்றைக்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு அவல நிலையில் இருக்கிற காரணத்தால், அதைப் போக்க, நிரந்தரமான வாழ்க்கையைத் தருவதற்கும் தினக் கூலியாக ரூ. 30 தந்து, கிட்டத்தட்ட மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 900 சம்பளத்தைத் தந்து, நிரந்தர வாழ்க்கையைத் தருவதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்யும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. பாபா சாகேப் அம்பேத்கார், அரசியல் சட்டத்தின் தந்தை என்று கூறப்படும் அவர் கூறியிருக்கிறார். "Why is he unclean? He is unclean because he cleans others" என் துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் அசுத்தமாக இருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள்

பிறரை சுத்தம் செய்கின்ற காரணத்தினால் தான் என்று அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் தந்தை அம்பேத்கார் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் அரசியல் நிர்ணய சபையில் சொன்ன அந்த வாசகத்தைத் தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்த்து, பிரைவேட் செக்டர், பப்ளிக் செக்டர், மத்திய மாநில அரசுகளில் இருக்கக் கூடிய அனைத்து துப்புரவுத் தொழிலாளர்களையும் இன்றைக்கு ஒன்றாகச் சேர்த்து, சொசைட்டி என்று சொல்லக் கூடிய அந்த அடிப்படையிலே இந்த அரசு நல்லதொரு வாய்ப்பை உருவாக்கித் தருவதற்கு ஆவன செய்யுமாறு சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களையும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளையும் நான் மெத்தப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான வால்பாறையில் இன்றைக்கு தேயிலைத் தோட்டங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. வால்பாறை ப்ளான்டேஷன் ஏரியாவில் உள்ள பயிர்களைப் பார்ப்போமே யானால், 32,825.23 ஏக்கர்களிலேயும், மற்றும் இங்கே 'டீ' என்று சொல்லக்கூடிய தேயிலை 25,253.95 ஏக்கர்களிலேயும், காபி 4,517.68 ஏக்கர்களிலேயும், ஏலக்காய் 1,409.75 ஏக்கர்களிலேயும், சின்கோனா 33.77 ஏக்கர்களிலேயும், ரப்பர் தோட்டங்கள் 59 ஏக்கர்களிலேயும் விளையக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்தியாவிலேயே இது ஒரு பெரிய ஏரியாவாக இருக்கிறது. இங்கேயிருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. ரூ. 15 தான் தினக் கூலியாகத் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு உள்ள சூழ்நிலையில் ரூ. 30 கொடுத்தால் தான், அந்தத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படக் கூடும். ஒரு நாளைக்கு ரூ. 300, ரூ. 400 என்ற அளவிற்கு தேயிலைக் கொழுந்து களைக் கிள்ளித் தரக்கூடிய அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு ரூ. 30 கொடுப்பது நியாயமான கூலியாக இருக்கும்.

இன்றைக்கு அவர்கள் இருக்கக் கூடிய வீடுகள் எப்படி இருக்கின்றன என்றால், 9 ஓட்டைகள் விழுந்து ஓலைக் குடிசைகளில் வாழ்வது போன்று கொடுமையான வீடுகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு, மூன்று குடும்பங்கள் சேர்ந்து அரை யூனிட் வீட்டிலே குடியிருக்கிற சூழ்நிலையில்

அவர்கள் இருக்கிறார்கள். நிரந்தரமான வசதி கிடையாது. பாதுகாக்கப்பட்ட குடி-தண்ணீர் கிடையாது. அப்படிப்பட்ட வால்பாறையிலே, தொழிலாளர்கள் நிறைந்திருக்கக் கூடிய அந்த வால்பாறையிலே ஒரு ஐ.டி.ஐ. பயிற்சி நிலையம் இருக்கிறதா என்றால், தொழிற் பயிற்சி நிலையம் இருக்கிறதா என்றால் இல்லாத சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது.

இன்றைக்குத் தொழிலாளர்களுடைய நலன்களுக்காக பல இடங்களில், ஓய்வு இல்லங்கள், 'ஹாலிடே ஹோம்கள்' என்று சொல்லக்கூடிய ஓய்வு இல்லங்களைக் கட்டுகிறார்கள். ஆனால் தொழிலாளர் நலன்களுக்காகக் கட்டப்படும் அப்படிப்பட்ட ஹாலிடே ஹோம்கள் எதுவும் வால்பாறையிலே கட்டப் படவில்லை. அங்கே தொழிற்சாலைகள் இல்லாத சூழ்நிலையில் கூட, பொள்ளாச்சியிலே ஓய்வு விடுதி ஏதாவது கட்டப் பட்டிருக்கிறதா என்றால் கட்டப்படவில்லை. கோயம்புத்தூரிலே ஏதாவது அப்படிப்பட்ட விடுதி கட்டப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் கட்டப்படவில்லை. எனவே, தொழிலாளர்களுடைய வசதிக்காக ஓய்வு இல்லங்கள், ஓய்வு விடுதிகள், வால்பாறை, பொள்ளாச்சி, கோயம்புத்தூர் போன்ற இடங்களில் கட்ட அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தாற்போல், புதுக்கோட்டையை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கே ஒரு என்.டி.சி. மில், காவேரி மில் என்று சொல்லக்கூடிய நூற்பாலையானது மூடிக் கிடக்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 1000 தொழிலாளர்கள் இருக்கக் கூடிய அந்த இடத்தில் அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய கிராஜுவட்டி பணம் ஒரு கோடி ரூபாய் இருக்கிறது. அந்த ஒரு கோடி ரூபாய் தொழிலாளர்களுக்கு இன்னமும் தரப்படாமல், கதவடைப்பு செய்யப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில், அதை மீண்டும் திறந்து, மக்களுக்கு, தொழிலாளர் களுக்கு ஒரு வாழ்வைத் தந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ராணிப்பேட்டையை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கே இருக்கக் கூடிய தொழிற்சாலைகளிலே, குறிப்பாக, தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை, பீடித் தொழிற்சாலை மற்றும் ராணிப்பேட்டை 'பெல்' நிறுவனம் தொழிற்சாலை இவைகளில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு, அவர்கள் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே

இருக்கிறவர்களாக இருப்பதால், தொழிலாளர்கள் தொழிலாளர்களாகத் தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய வாதங்களை மாற்றிக் கொண்டு, தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு முதலாளிகளாக மாற வேண்டும். தொழிலாளிகள் இந்த நாட்டுக்குத் தேவையா, முதலாளிகள் இந்த நாட்டுக்குத் தேவையா என்ற கேள்வியை டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களிடம் கேட்கிறபோது, 'நான் என்றைக்கும் தொழிலாளர்கள் பக்கம் தான் நிற்பேன்' என்று அம்பேத்கார் அன்றைக்குச் சொன்னார். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே, தொழிலாளர்களை முதலாளிகள் ஆக்க அப்படி மாற்ற, இந்த அரசு பல திட்டங்கள் போட்டாலும், இந்த அரசின் லேபர் டிபார்ட்மென்ட் என்று சொல்லக்கூடிய நிருவாகமானது எந்தப் போக்கிலே செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்று அண்டை மாநிலமான கேரளத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் கேரளாவிலே உள்ள மூணாறு தேயிலைத் தோட்டத் தொழிற் சங்கத் தலைவனாக இருக்கிற முறையிலேயும், பக்கத்திலே உள்ள வழுக்குப்பாறை தேயிலைத் தோட்டத் தொழிற்சங்கத் தலைவனாக இருக்கிற முறையிலேயும், தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகளை எழுதினால், லேபர் செகரட்டரி, அங்கே இருக்கக்கூடிய கமிஷனர் ஆஃப் லேபர், டெபுடி கமிஷனர் ஆஃப் லேபர் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் அலறி அடித்துக் கொண்டு, தங்கவேலு கேட்டு இருக்கக்கூடிய கேள்விகளுக்கு பதில்கள் உடனுக்குடன் தரக்கூடிய கேரள மந்திரிசபையும், லேபர் டிபார்ட்மென்டும் அங்கே இருக்கிறபோது, தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய இந்த டிபார்ட்மென்ட் பற்றியும், தொழிற்துறை மந்திரிகளைப் பற்றியும் பேசுகிறபோது, கேட்கக்கூடிய கேள்விகளுக்கு என்றாவது இதுவரையில் பதில் வந்து இருக்கிறதா என்று பார்க்கிறபோது, பதிலே தராத ஒரு சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு இங்கே இருக்கக்கூடிய லேபர் டிபார்ட்மென்ட் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

தேயிலைத் தோட்டம் மட்டும் அல்ல. அங்கே இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகள், தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையிலிருந்து, ராணிப்பேட்டையிலே உள்ள பீடித் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்கள் வரை எந்த ஒரு கேள்விக்கோ, எந்த ஒரு கடிதம் எழுதினாலே, எந்த ஒரு பதிலும் வாராத சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தினால், எழுதுவதைக் கூட நிறுத்தக்கூடிய

அளவுக்கு நாங்கள் எல்லாம் ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் என்ற முறையில் நாங்கள் மிகுந்த வேதனையோடு சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொல்கிற போது, இது கிடைக்குமா, கிடைக்காதா, ஆகுமா, ஆகாதா, உண்டா, இல்லையா என்ற பதிலைக் கொடுத்தால் போதும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் கிளி ஜோசியம் போல், கிளியிடம் காசைப் போட்டுவிட்டு, எதை எடுக்குமோ என்று ஏங்கித் தவிப்பதைப் போல, கிளி ஜோசியக்காரர்களைப் போல தொழிற்சங்கத் தலைவர்களாகிய நாங்கள் பதில் கிடைக்காத வகையில் தவித்துக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், புதுக் கோட்டையில் ஆலைகள் மூடிக் கிடக்கின்றன. புதுக்கோட்டை நூற்பாலையிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு கோடி ரூபாய் பணம் முடங்கிக் கிடக்கிறது.

தேயிலைக் காடுகளைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது, டார்ஜிலிங்கி லிருந்து, திருநெல்வேலி வரையுள்ள தேயிலைக் காடுகளைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது, தேயிலைக் காடுகள் நாட்டிலே தேசிய மயமாக்கப்பட வேண்டிய ஒரு புதிய சட்டத் திருத்தத்தை அரசு கொண்டு வரவேண்டும் என்று மெத்தப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய கிராஜுவெட்டி பணம், அவர்கள் கையிலே இருக்கக்கூடிய சேமிப்பு, அந்தத் தோட்டத்திலே அவர்கள் உழைத்து, உழைத்து, உருக்குலைந்து போய்க் கொண்டிருக்கிற வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருக்கிற மக்களின் பணம் அனைத்தும் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் உழைத்து, உழைத்துக் கொடுத்து, தொழிலாளிகள் முதலாளி வர்க்கத்தை மேலும் மேலும் பணக்காரர்கள் ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, தொழிலாளி, முதலாளியாக கற்பனையிலே கூட கனா காண முடியாத அளவுக்கு சட்டங்கள் இன்றைக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால், நான் மெத்தப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகளைக் கூர்ந்து, ஆராய்ந்து பார்த்து, தேயிலைக் காடுகளை, இன்றைக்கு எப்படி வங்கிகளை தேசியமயமாக்கி இருக்கிறீர்களோ, அதேபோல் தேசியமயமாக்கிட அரசு முன்வருமா என்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 4-20)

திரு. ஆர். செங்காளியப்பன்: மாண்புமிகு பேரவையினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் தொழிலாளர் நல மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக் களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்குத் தொழிலாளர் களுடைய மானியக் கோரிக்கையின்மீது எனக்கு முன்னாலே பேசிய பல மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் பல குறைபாடுகளையும் சுட்டிக்காட்டினார்கள். சட்டங்கள் சரியான முறையிலே அமல் நடத்தப்படுவதில்லை என்றும் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அதே நேரத்தில் பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருப்பதையும் சொன்னார்கள்.

நான் நம்முடைய தமிழக அரசுக்குச் சொல்லிக்கொள்வது, இன்று பலஇடங்களில், பொதுவாகவே தமிழகத்திலே பலப்பல சிறிய சிறிய தொழிற்சாலைகள் அந்த ஆலை அதிபர்களாலே நல்ல முறையிலே நடத்தப்படாமல் அவர்கள் ஆலைகளை மூடி வைத்திருக்கிறார்கள். அதேபோல கோவையிலேயும் பஞ்சாலை முதலாளிகளுடைய தவறுகளின் காரணமாகத்தான் இவ்வளவு ஆலைகளும் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. சென்ற காலத்திலே மூடப்பட்ட ஆலைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு அந்த ஆலைகள் இன்றைக்கு இலாபகரமாக ஓடிக்கொண்டிருக் கின்றன. தனியார்கள் சென்ற காலத்தில் செய்த தவறை நிரூபிக்கக் கூடிய அளவிற்கு மத்திய அரசும், நம்முடைய மாநில அரசும் ஆலைகளை எடுத்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆனால் அந்த ஆலைகளிலெல்லாம் இன்று நல்ல முறையிலே இலாபம் வராவிட்டாலும்கூட, நஷ்டம் ஏற்படவில்லை என்பது கண்கூடாக நம் அனைவருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே, ஆலை முதலாளிகள் எப்பொழுதெல்லாம் இப்படிப்பட்ட தவறு களைச் செய்கிறார்களோ, அப்படித் தவறுகளைச் செய்கின்ற நேரத்திலே அந்த ஆலைகளை சரியான முறையிலே இயங்கச் செய்யாமல், லே ஆப் கொடுக்கக்கூடிய நேரத்திலே அல்லது ஆலைகள் சில நாட்களுக்கு ஓடாமல் இருக்கக்கூடிய காலத்திலேயே நம்முடைய அரசாங்கத்திலேயிருந்து அதற்கென்று தனியாக ஒரு குழுவை அமைத்து, ஏன் அந்த ஆலைகள் சரியாக இயங்கவில்லை, ஏன் லே ஆப் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஏன் தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கவில்லை என்பதைப்

பற்றி நாம் முன்கூட்டியே கமிட்டியைப்போட்டு பரிசீலனை செய்வோமேயானால் அப்படிப்பட்ட மோசமான, அப்படிப்பட்ட தவறான மேனேஜ்மெண்டிடமிருந்து முன்கூட்டியே அந்த ஆலைகளை மேற்கொள்வதற்கு நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுக்குமேயானால் மற்ற ஆலை முதலாளிகளெல்லாம் ஒழுங்காக ஆலைகளை நடத்துவார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால், இன்று நம்முடைய தமிழக அரசைப் பொறுத்த மட்டிலும் தொழிலாளர்கள் சார்பாக செயலாற்றுகிறது என்பது தான் நீண்ட நாட்கள்—45 ஆண்டுக் கால தொழிற்சங்கத் தலைவன் என்ற முறையிலேயும், அனுபவ ரீதியாகவும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய தொழிற்துறையானது சிறப்பாகச் செயலாற்றுகிறது. அதில் குறையே சொல்ல முடியாது. இருந்தாலும் நம்முடைய தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்கள் திருத்தப்பட்டாக வேண்டும். சரியான முறையிலே தொழிலாளர் ஆய்வாளர்கள் செயல்படுவது இல்லை. அதற்கு, அரசாங்கத்திலே இருந்து இன்னும் தொழிலாளர் ஆணையாளருக்கு, அதிக அதிகாரிகளைக் கொடுத்து, அவர்கள் மூலமாக இந்தத் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்கள் நல்ல முறையிலே தொழிற்சாலைகளைக் கவனிக்கக்கூடிய அளவிற்கு, எங்கெல்லாம் நம்முடைய சட்ட ரீதியான உரிமைகள் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லையோ, பேக்டரி ஆக்ட் பிரகாரம் எந்த எந்தத் தொழிற்சாலைகளிலேயெல்லாம் நடத்தப்படவில்லையோ, அவற்றிற்கெல்லாம் தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு நம்முடைய தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் அவர்களுக்கு, அந்த டிபார்ட்மெண்டுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரங்களை வழங்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை நான் அனுபவ ரீதியாகச் சொல்கிறேன். நான் 14 வயதிலே பஞ்சாலைத் தொழிலாளியாக வேலைக்குச் சேர்ந்து இதுவரையிலேயும் அந்தத் துறையிலே பணிபுரிந்து கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினால், எனது அனுபவ ரீதியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதோ அந்த நிர்வாகத்தில் தனியாக எடுத்து அவர்களுக்கு தனி அதிகாரிகளைக் கொடுத்து நடத்துவதாக நான் 2, 3 நாட்களுக்கு முன்னாலே கேள்விப்பட்டேன். ஆனால் நம்முடைய தொழிலாளர் துறையின் கீழ் பணிபுரிகின்ற நேரத்திலேயே நிறையத் தவறுகள் நடை-

பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, நாம் அந்த அளவிற்குத் தனியாக ஒரு நிர்வாகத்தைப் பிரித்து விடுவோமேயானால் நிச்சயமாக இன்னும் அதிகப்படியான தவறுகள் ஏற்படும். தொழிலாளர்களுக்கு நன்மைகள் கிட்டாது என்பதை நான் அமைச்சரவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகையினாலே, நம்முடைய தொழிலாளர் நலத் துறை அந்த எண்ணத்தோடு இந்தத் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்களை உடன்பாட்டில் வைத்திருக்க வேண்டும், அத்துறையின் கீழ்தான் அவர்களை வைத்திருக்க வேண்டும், அவர்களுக்கு நல்ல அதிகாரங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல, நம்முடைய தொழிலாளர் துறைக்குச் சரியான அதிகாரங்கள் இல்லை. இன்று ஆலை நிர்வாகத்தினர் சில நாட்கள் கன்சிலியேஷனுக்கு வருவதே இல்லை. நோட்டீஸ் அனுப்புகிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் வருவதில்லை. அவர்கள் கட்டாயமாக வருவதற்குண்டான அதிகாரத்தை நம்முடைய அரசு அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். கன்சிலியேஷனுக்கு வரவில்லையென்றால், அவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய அதிகாரம் அந்தத் துறைக்கு இருக்க வேண்டுமென்று தான் நான் உங்களையெல்லாம் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று நிறைய இடங்களில் சட்டங்கள் அமல்படுத்தப் படாமல் இருக்கின்றன என்றால், அதற்கு அரசாங்கத்தைச் சொல்லி பிரயோஜனம் இல்லை. என்னைப் பொறுத்தமட்டில், அமைச்சர்கள் சின்ன, சின்ன தொழிற்சாலைகளைக் கண்காணிக்க முடியாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால், ஆங்காங்கே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் நல்லமுறையிலே செயல்பட்டால், அரசுக்கு கெட்ட பெயர் வாராது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அந்த முறையில், ஆங்காங்கே இருக்கிற பாக்டரி இன்ஸ்பெக்ஷன் சரியான முறையிலே செயல்பட தொழிலாளர் துறையோடு இணைத்து, அவர்களுக்கு நல்ல பெயர் எடுக்கக்கூடிய அதிகாரங்களைக் கொடுத்து, அவர்களை நல்ல முறையிலே செயல்படுத்தினால், அப்படிப்பட்ட பிரச்னைகள் ஓரளவுக்குத் தடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1986 மே 7] [திரு. ஆர். செங்காளியப்பன்]

தொழிலாளர் துறையைப் பொறுத்தவரையிலே, சில இடங்களிலே குறைபாடுகள் இருக்கும். அப்படியிருக்கும்போது, தொழிலாளர் துணை ஆய்வாளர் இடத்திலே சொல்லும்போது, ஏதோ, அங்கங்கே குறைகள் இருந்தாலுங்கூட, நிவர்த்தி செய்வார்கள். பிரச்சனைகளை அவர்களே தீர்த்து வைப்பார்கள். அந்த முறையிலேதான் தொழிலாளர் நிர்வாகம் நல்ல முறையிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் நிறைய ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால், தொழிலாளர்கள் வேலையின்றி, பசியோடு, பட்டினியோடு இருப்பது மாத்திரம் அல்ல, அரசுக்கு இழப்பு ஏற்படுகிறது. அந்த ஆலைகள் உற்பத்தி செய்யாமல் இருக்கிற காரணத்தாலே, அரசாங்கத்திற்கு வருமான இழப்பு ஏற்படுகிறது. அங்கே உற்பத்தி வந்து, அவை விற்பனை ஆகுமானால், நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் உண்டு ; மத்திய சென்ட்ரல் எக்சைஸ் டியூட்டியிலிருந்து வருமானம் வரும். ஆகவே, ஆலை மூடப்படுவதால் தொழிலாளர்கள் மட்டும் கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை, அரசுக்கும் வருமானம் குறைகிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலையை ஏற்படுத்தாமலிருக்க, அரசாங்கம் அவற்றை மேற்கொள்வதன் மூலம் நிச்சயமாக இலாபம் வரும். கோயம்புத்தூரைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு ஆலையில் கூட நட்டம் ஏற்படவில்லை. காவேரியிலே நட்டம் ஏற்பட்டது என்று எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். நான் கூட தனியாக அவர்களைக் கேட்டேன், என் நட்டம் வருகிறது? என்ன நடைபெறுகிறது? அந்த ஆலையிலே வரக்கூடிய வருமானத்தைத் தனியாக வெளியே எடுத்துக் கொண்டு போய், தனிப்பட்ட முறையிலே சொத்துக்களைச் சேகரித்துக் கொள்கிறார்கள். அதன் காரணமாக, ஆலை சுரண்டப்படுகிறது, நட்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, காவேரி ஆலை ஏன் நட்டத்தில் ஓடுகிறது என்பதற்கு சரியான காரணம் சொல்ல முடியவில்லை. எங்கள் ஊரிலே என்.டி.சி. ஆலைகளும் இருக்கின்றன, நம்முடைய ஹாண்ட்லூம் துறை எடுத்து நடத்துகிற ஆலைகளும் இருக்கின்றன. அங்கே இலாபம் வர வாய்ப்பில்லையென்றாலும், நட்டம் ஏற்படவில்லை. நாங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் அந்த ஆலைகளுக்குச் சென்று கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறோம், பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது பஞ்சாலைகளுக்கு நெருக்கடியான நிலை. சரியான விலை நூலுக்குக் கிடைக்கவில்லை, பஞ்சு கிடைப்ப

தில்லை. இலாபம் ஏற்படாவிட்டாலும், நட்டம் ஏற்பட நியாயமே இல்லை. தனிப்பட்ட முதலாளிகள், எங்கள் ஆலைகளில் நட்டம் ஏற்படுகிறது, ஆலைகளை ஓட்ட முடியவில்லை, கஷ்டமாக இருக்கிறது, சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழக சர்க்கார் நடத்தும் ஆலைகள் எதுவுமே நட்டத்தில் இயங்க வில்லை. ஜெயலட்சுமி மில்ஸ், ஜோதி மில்ஸ் ஆகியவற்றில் நட்டம் ஏற்படவில்லை. ஒரு சின்ன தவறுகூட செய்யாத நிலைமையிலே, அதிகாரிகள் நடந்து கொள்கிறார்கள். பஞ்சு, மற்றும் சாமான்கள் எல்லாம் வாங்குகிறார்கள். அதிலே தவறே ஏற்படவில்லை. ஆகவே, இந்த ஆலைகளையும் நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதைத்தான் நான் உங்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். நீங்கள் இந்த மூடப்பட்ட ஆலைகளை உடனடியாக எடுத்து நடத்த வேண்டும். நிச்சயமாக நாங்கள் ஒத்துழைப் பதற்கு தயாராக இருக்கிறோம். அதற்கான உத்திரவாதம் அளிக் கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு நீங்கள் இந்த ஆலைகளை

(மாலை 4-30)

உடனடியாக எடுப்பதற்குண்டான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நீண்டநெடுங்காலமாக எங்களையும் சம்பந்தப்பட்ட செக்ரேட்டரியையும் அழைத்துப்பேசி நம்பிக் கையான ஒரு உத்திரவாதத்தை, அந்த ஆலைகளை எடுத்துக் கொள்கின்றோம் என்ற உத்திரவாதத்தை நம்பி, நிச்சயமாக நடைபெறும் என்று நம்புகிறோம். டிபார்ட்மெண்டில் அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். என்னென்ன சட்டங்கள் இயற்றவேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் இரண்டு மாதத்திற் குள்ளாக ஏற்படுத்தி அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு வேண்டும் என்று நாங்கள் எல்லாம் ஒரு போராட்டத்தை நடத்தி னோம். அரசாங்கமும் சட்டத்தைப்போட்டு ஸ்பெஷல் கோர்ட்டிலே ஸ்பெஷல் டிரிபுயூனல் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. கோவையிலே ஆலை முதலாளி சங்கத்திற்கும் எங்களுக்கும் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு அமல்நடத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து கொண்டிருக்கிறோம்.

1986 மே 7] [திரு. ஆர். செங்காளியப்பன்]

அவார்ட் வராவிட்டாலும் கோயம்புத்தூர் ஒப்பந்தத்தினால் தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு ரூ. 123 சம்பளமாகக் கிடைக்க இருக்கிறது, இந்த மே 1-ந் தேதியிலிருந்து. அதே போன்று பரவலாக தமிழகம் முழுவதும் அதே மாதிரி ஒரு அவார்டு வந்தால் அமுல் நடத்த முடியும் என்ற சூழ்நிலை இருப்பதால் கோர்ட்டிலே அவார்டு கொடுப்பதாக நீதிபதி சொல்லியிருக்கிறார். இங்கு 14 மில்கள் நம்முடைய அரசாங்கத்திலிருந்து ரெஃபரன்ஸ் கொடுக்காமல் இருக்கிறது. இதில் சென்னையில் உள்ள பி & சி மில்லும் ஒன்று. இந்த 14 மில்களுக்கு ரெஃபரன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று, அமைச்சர், லேபர் டிபார்ட்மெண்ட் கமிஷனர், செக்ரட்டரி போன்றவர்களை எல்லாம் வைத்துக் கேட்டபோது அதைக் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் முதலில் ஒரு மில்லுக்குக் கொடுத்தார்கள். 13 மில்களுக்கு கொடுக்கவில்லை. ஆனால் நேற்றையதினம் கோர்ட்டிலே கேஸ் நடந்தது. சக்தி அவர்களைக் கேட்டபோது மறுபடியும் 3 மில்களுக்கு ரெஃப்ரன்ஸ் கொடுப்பார்கள் போல் தெரிகிறது என்று சொன்னார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது, நூற்றுக்கணக்கான ஆலைகளுக்கு அரசாங்க ரெஃப்ரன்ஸ் கொடுத்துவிட்டு இந்த 10 மில்களுக்கு மாத்திரம் ஏன் கொடுக்காமல் இருக்க வேண்டும். இந்த கோர்டிலே அந்த தொழிலாளர்களும் சேர்க்கப்பட்டால்தானே அவர்களுக்கும் சம்பள உயர்வு கிடைக்கும். இந்த 14 மில்களும் என்ன காரணத்திற்காக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டதோ? ரெஃபரன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. இன்னும் இரண்டு மில்களுக்கு ரெஃப்ரன்ஸ் வரப்போகிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படியிருக்க பாக்கி மில்களுக்கும் ரெஃபரன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மில்களுக்கு கொடுத்துவிடுவீர்களானால் கோர்ட்டிலே கேஸிலே சேர்க்கப்பட்டு அவர்களுக்கு ஒரு அவார்டு கிடைக்குமானால் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் கிடைக்கும் என்று நிதியமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசாங்கத்திலிருந்து இரண்டு ஆண்டுகளில் 480 நாட்கள் வேலை பார்த்தால் அவர்கள் எல்லாம் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும் என்று சட்டத்தை நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அந்த சட்டத்தை பெருவாரியான ஆலைகள் அமுல்நடத்துவதில்லை. தனிப்பட்டவர்களும், அரசாங்கத்திலே

[திரு. ஆர். செங்காளியப்பன்] [1986 மே 7

நடத்தக்கூடிய சில பஸ் கம்பெனிகளும் அமுல்படுத்துவதில்லை. அதையும் நீங்கள் கண்காணித்து அந்தத் தொழிலாளர்கள் சட்டப்பிரகாரம் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்திலே பஸ் தொழிலாளர்களுக்கு பல சலுகைகள் கொடுக்கிறோம். பிரைவேட் மேனேஜ்மென்ட் ரூ. 6 கூலியாகக் கொடுக்கிறார்கள். பேட்டா 5 ரூ. 6 ரூ. கொடுக்கிறார்கள். வேறு எந்தவிதமான சலுகையும் கிடையாது. மேனேஜ்மென்டுக்கு 1500க்கு கம்மியில்லாமல் ஒரு நாளைக்கு லாபம் வருகிறது. ஆனால் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவித சலுகையும் கொடுப்ப தில்லை. அரசாங்கத்தில் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகளை அந்தத் தனியார் பஸ் கம்பெனி தொழிலாளர் களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆலை முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் தகராறு வரும்போது ஏதோ காரணத்தினாலே அந்தத் தொழிலாளி தொழிற்சங்க லீடராக இருப்பதாலோ அல்லது முதலாளிக்கு பிடிக்கவில்லை என்றாலோ அந்தத் தொழிலாளியை டிஸ்மிஸ் செய்துவிடுகிறார்கள்.

அவர்களை டிஸ்மிஸ் செய்ததற்குப் பிறகு லேபர் டிப்பார்ட் மென்டிலே கன்சிலியேஷனுக்குப் போடப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லி ரிப்போர்ட் எழுதுகிறார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இது நியாயம் இல்லை. வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்களே சொன்னாலும் கூட இந்த ஆலை முதலாளிகள் அவர்களை எடுத்துக்கொள் வதில்லை. எடுத்துக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள். அந்த ரிப்போர்ட் சர்க்காருக்கு வந்த பிறகு அதிலே லேபர் டிபார்ட்மென்ட் அதிகாரியின் ரிப்போர்ட் என்ன என்பதை வைத்துக்கொண்டு நம்முடைய அரசாங்கத்திலே அவர்கள் கோர்ட்டுக்கு அனுமதிக் கப்படுவதில்லை. கோர்ட்டுக்கும் அனுமதி கிடைக்காத காரணத்தால் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக் காமல் போகிறது. அந்த நிலைமையில் அந்தத் தொழிலாளியின் குடும்பம் கஷ்டப்பட விட்டுவிட முடியாது. அதனால் எங்களுக்கு இருக்கிற கஷ்டம் என்னவென்றால் அந்த ரிப்போர்ட்டை எடுத்துக்கொண்டுபோய் கோர்ட்டிலே ரிட் போட்டு அதற்காக 5,000 ரூபாய் 10,000 ரூபாய் வரையில் செலவழித்து

1986 மே 7] [திரு. ஆர். செங்காளியப்பன்]

அதற்குப் பிறகுதான் ரெட்ரென்ச்மென்ட் செய்யப்பட்ட தொழிலாளி திரும்ப வேலைக்குப் போக முடிகிறது. இப்படிப் பட்ட கஷ்டங்களைப் போக்க வேண்டுமென்றால் அரசாங்கத்திலே இருந்து தொழிலாளர்கள் செய்வது தவறா அல்லது முதலாளிகள் செய்வது தவறா என்பதைப்பற்றி நீதிமன்றம் விசாரிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

எனவே அரசாங்கத்திற்கு வரக்கூடிய கேஸ்களைப் பொறுத்த வரையில் ரெஃபரன்ஸ் கொடுத்தால் போதும். வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கூடச் சொல்ல வேண்டாம். ரெஃபரன்ஸ் கொடுத்தாலே அதை வைத்துக்கொண்டு நீதி மன்றத்தின் மூலமாக தொழிலாளர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்க ஏதுவாக இருக்கும்.

அதேபோல் தூத்துக்குடியிலே மதுரா கோட்ஸ்-லே இருக்கக் கூடிய எங்களுடைய தொழிலாளியை அரசியல் காரணத்தால் இரவு நேரத்தில் வரும்போது ஆள் வைத்து அடித்துவிட்டார்கள். அடிதடி கேஸ் என்பதால் கிரிமினல் கேஸ் வந்து அதனால் போலீசார் அவரை உள்ளே வைத்தார்கள். அந்த கேஸிலே பிறகு ஒன்றும் இல்லை என்று முடிவாகிவிட்டது. பின்னர் அவர் வேலைக்குப் போகும்போது அந்த ஆலை முதலாளி அவரை அனுமதிக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார். கன்சிலியேஷன் நடந்தது. ரிப்போர்ட் வந்தது. ஆனால் ரெஃபரன்ஸ் கிடைக்கவில்லை. எனவே இப்போது ரிட் போடப் பட்டிருக்கிறது கேஸ் நடத்தித்தான் அந்தத் தொழிலாளிக்கு நியாயம் வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டிய நிலைமையில் நாங்கள் இருக்கிறோம். ஆகவே அப்படிப்பட்ட சாதாரண ஏழைத் தொழிலாளிகளுக்கு நியாயம் கிடைக்க வேண்டும் என்றால் நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டும்.

தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் சட்டம் அமல் நடத்தப்படவில்லை. ஐந்தாண்டுக்காலம், 6 ஆண்டுக்காலம், 10 ஆண்டுக்காலம் இருந்தாலும் கூட அந்தத் தொழிலாளர்கள் பெர்மனன்ட் செய்யப்படவில்லை.

முன்பெல்லாம் தேயிலைத் தோட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு ஆள் என்ற நிலைமை இருந்தது. ஆனால் ஒரு ஏக்கருக்கு அரை ஆள் என்ற அளவில் கூட பெர்மனன்டாக வைக்கப்படவில்லை. மொத்தத்தில் பெர்மனன்ட் தொழிலாளர்கள் 100 பேர்கள் என்றால் 200 பேர்கள் டெம்பரரி தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். உரிய நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களை பெர்மனன்ட் செய்வதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கோயம்புத்தூரைப் பொறுத்தவரையில் பல இலட்சக் கணக்கான பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் இருக்கக்கூடிய ஊராகும். அங்கே இருக்கக் கூடிய லேபர் டிப்பார்ட்மென்டின் கட்டிடங்கள் எல்லாம் வாடகைக் கட்டிடங்களாக இருக்கின்றன. எங்கோ ஒரு இடத்தில் கொண்டுபோய் அதாவது நெருக் கடியான இடத்தில் கொண்டுபோய் அதை வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருப்பதன் காரணத்தால் எங்களுக்கெல்லாம் மிகுந்த சிரமமாக இருக்கிறது. கன்சிலியேஷனுக்குச் செல்ல முடிய வில்லை. எனவே அங்கே ஒரு இடத்தை வாங்கி ஒரே காம்பவுண்டுக்குள் தொழிலாளர் சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து அலுவலகங்களும் இருக்கின்ற வகையில் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த வகையில் எங்களுக்கு உதவி புரிய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

இந்தப் பிரச்சினை இன்றைக்கு மாத்திரமல்ல, இங்கே தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. கே. ஏ. கே. அவர்களிடத்திலும், இந்தச் சட்டமன்றத்திலும் கோரிக்கையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களும் செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே அந்த சாத்தியக்கூறுகளை நீங்கள் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே பல பிரச்சினைகள், குறைகள் இருந்தாலும் கூட அதை எல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொண்டு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1986 மே 7]

(மாலை 4-40)

திரு. மா. சின்னராசு: மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்களால் முன் மொழியப்பெற்று இருக்கிற தொழிலாளர் நலன் என்னும் மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களை முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் தொழிலாளர்களுடைய நன்மைக்காகவும், தொழில் அமைதிக்காகவும், தொழில் வளர்ச்சிக்காகவும் இருக்க வேண்டும் என்பது புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர் அவர்களுடைய அரசின் நோக்கம் ஆகும் என்பதை முதலிலேயே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இங்கே எனக்கு முன்னால்பேசிய தொழிற் சங்கத் தலைவர் திரு. செங்காளியப்பன் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னதைப் போல நம்முடைய தமிழக அரசு தொடர்ந்து எடுத்து வருகிற, தொழில் துறை மூலம் எடுத்து வருகின்ற நல்ல நடவடிக்கைகள் தான் தமிழகத்தில் தொழில் அமைதிக்கு முழு முதற் காரணமாக இருந் திருக்கிறது என்பதே இங்கே நான் சுட்டிக் காட்டுகின்ற உணர்வு. ஆனால் நம்முடைய அரசின் மீது குறை கூற வேண்டும் என்பதற்காகவே குறை கூறிப் பேசியவர்கள் உண்மையிலேயே உள்ளபடியே, அந்த நலச் சட்டங்கள் தொழிலாளர்களின் நலனுக்கு என்று இல்லாமல் தொழிற் சங்கத் தலைவருடைய நலனுக்காகவும், தொழிற்சங்கத்தின் நலனுக்காகவும் இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் உடையவர்கள் என்பதை என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

ஆக தொழிலாளர் நலன் நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்றால் தொழில் அமைதி இருக்க வேண்டும். இன்று மேற்கு வங்காளத்திலே எந்தத் தொழில் முனைவரும் புதியதாகத் தொழில் துவங்குவதற்குத் தயாராக இல்லை. அரசுகூட தன் வசம் இருக்கின்ற தொழில்களை—பல தொழிற்சாலைகளையும் தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என பொதுவுடமை பேசுகின்ற அந்தக் கட்சிக்காரர்கள் ஆளுகின்ற அந்த மாநிலத்தில், அரசாங்கத்தின் தொழில்களைக் கூட — தனியார்களுக்கு விட்டுவிட வேண்டிய ட்டாயம் வந்திருக்கிறது.

[திரு. மா. சின்னராசு] [1986 மே 7

அது மட்டும் அல்லாமல் டிரான்ஸ்போர்ட் போன்றவைகளை எல்லாம் கூட தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையில் நம்முடைய ஆட்சியும், மற்றும் இங்கே இருக்கிற பல தலைவர்களும் பேசிவருகிற நேரத்தில் அங்கே பஸ்களை தேசியமயமாக்குவது என்பது நம்முடைய கொள்கை அல்ல என்று கூட சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆக அங்கே புதியதாக தொழில் துவங்க முன் வர யாரும் தயாராக இல்லாமல் இருப்பதன் காரணமாக, மாநிலம் தொழில் வளர்ச்சி அடையாமல் இருக்கிறது. அதேபோன்று கேரளத்திலும் தொழில் வளர்ச்சி இல்லை. காரணம் அங்கேயும் தொழில் அமைதி இல்லை என்பதும் இந்த Unfair Trade Unionism என்பதும் தான் காரணம் என்பதை மறந்து விடக் கூடாது. ஆகவே தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் என்பது மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சிக்காகவும், தொழிலாளர் நலனுக்காகவும், தொழில்கள் பெருகி வளர்ச்சியுற்று அதன் மூலம் கோடிக்கணக்கான இளைஞர்கள் வேலை வாய்ப்பைப் பெறவேண்டும் என்பதற்காகவும், தொழிற்சாலைகளைக் காப்பதற்காகவும் இருக்க வேண்டுமே தவிர, தொழில்களை நசுக்கிவிட்டு, தொழில் நடத்த முன் வரும் தொழில் முனைவர்களை அச்சுறுத்தி விட்டு, அங்கே ஒரு தொழில் வளர முடியும், தொழிலாளர் நலன் காக்கப்பட முடியும் என்று எண்ணுகிறவர்கள் நாட்டில் இருக்கிற வரை தொழில் வளர்ச்சிக்கும், தொழில் சங்க வளர்ச்சிக்கும், தொழிலாளர் நலனுக்கும் என்றுமே குறைபாடு இருக்கும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆக அந்த அடிப்படையில்தான் இன்று நம்முடைய நாட்டிலே தொழிற் தகராறுகளின் காரணமாக ஆண்டுதோறும் 100-க்கு 82 விழுக்காடு மூடப்பட்டிருக்கிற தொழிற்சாலைகளில், லாக்கவுட்டின் காரணமாக மேற்கு வங்கத்திலேதான் அதிகமாக மூடப்பட்டிருப்பதாக நமக்கு புள்ளி விவரங்கள் எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆக ஸ்டிரைக் என்ற நிலைமையிலே தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுவதை விட நாட்டிலே மேற்கு வங்கத்திலே மட்டும் தான் லாக்-அவுட் என்ற வகையிலே தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்திருக்கிறார்கள். மேன் டேஸ் லாஸ் எவ்வளவு என்று கணக்குப் போட்டுத்தான் மாநிலத்திலே தொழில் அமைதி எப்படி இருக்கிறது என்ற கணக்குப் போடுவார்கள். அப்படிப் பார்த்தால் லாக்-அவுட்டின்

காரணமாக, தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டதன் காரணமாக வேலை இழந்திருப்பவர்கள் மேற்கு வங்கத்திலேதான் இன்றைக்கு அதிகம் என்று விவரங்கள் சொல்லுகின்றன. அதற்குக் காரணம் அங்கே தொழில் அமைதிக்கான கொள்கை என்ன என்பதையே அரசு கடைப் பிடிக்க வில்லை என்பதும் அதன் காரணமாக லாக்-அவுட்டுகளும, அதனால் முதலாளிகள் வேறு வழியில்லாமல் மூடிவிட்டுச் செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் கூறி அதற்காகத்தான் அந்த நிலைமைகளையெல்லாம் உணர்ந்து தமிழகத்தில் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியில் தொடர்ந்து தொழில் அமைதி காக்கப்பட்டு வருகிறது.

ஆயிரக்கணக்கான தொழில்கள் நடைபெறுகின்ற தமிழகத்தில் ஒரு சில ஆலைகளில் மட்டும் இருக்கின்ற ஒரு சில பிரச்னைகளைத்தான், பெரும்பாலும் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் இங்கே சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதுவே தமிழகத்தில் இருக்கிற மற்ற தொழில்கள் எல்லாம் அமைதியாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை விளக்குகிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் கோவையில் 150-க்கும் மேற்பட்ட பஞ்சாலைகள் நூற்பு ஆலைகள் இருக்கின்றன. அதிலே பிரச்னைக்கு உட்பட்டு 7 நூற்பு ஆலைகள் தான் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளிலும் கூட பல்வேறு காரணங்களுக்காக, பெருமதிப்பிற்குரிய தொழிற்சங்கத் தலைவர் செங்காளியப்பன் சொன்னதைப் போல, நிர்வாகத்தின் முறைகேடுகள் காரணமாக, மிஸ்மேனேஜ்மெண்டின் காரணமாக, அதற்கென்று இருக்கின்ற முதல்பணத்தை வேறு தொழில்களுக்குத் திருப்பியதன் காரணமாக, மற்றும் பல்வேறு காரணங்களால் மூடப்பட்டிருக்கின்ற அந்த ஆலைகளும் திறக்கப்பட வேண்டும் என்பதில், அந்தப் பிரச்னைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்று தமிழக அரசும், தொழில் துறையும், தொழிலாளர் நலத்துறையும் மிகவும் உன்னிப்பாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் ஏற்கெனவே தொழிற் சங்கத் தலைவர்களோடு நடத்திய பேச்சு வார்த்தை குறித்த ஒரு விஷயத்தை சில தினங்களுக்கு முன் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்திலே பதில் சொல்லும்போது சொன்னார்கள். அந்த நாள் நிச்சயமாக வெகுவிரைவில் இருக்கும் என்று நம்பிக்கையோடு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ஆகவே அது நூற்பாலைகளை எடுத்துக்கொள்வதன் மூலம் தீர்க்கப்பட்டாலும், அல்லது வேறு நிர்வாக மாற்றங்கள் மூலமாக எடுக்கப் பெற்றாலும், அந்த ஆலைகள் வெகு விரைவில் எடுக்கப் பட்டு, ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்டு அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படுகிற ஆலைகளைப்போல அதுவும் நடத்தப்படுகிற சூழ்நிலை தான் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பைத் தருமென்ற நிலையிருந்தால் அதையும் செய்வதற்கு அரசு தயார் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தவகையில் புரட்சித் தலைவர் அரசின் இந்த நல்ல கொள்கையை இந்த நேரத்தில் தொழிலாளர்கள் சார்பிலே வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்று. இங்கே வேலை நிறுத்தம் என்று சொல்கிற போது வேலை நிறுத்தம் பல நேரங்களில் தொழிலாளர்களின் மீது திணிக்கப்படுகிறது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. ஒரு தொழிற்சங்கத்தில் அங்கத்தினராக இருக்கிற வர்கள் சில தொழிற் சங்கத் தலைவர்களின் போக்கின் காரணமாக அவர்கள் தொழிற் சங்கத்தில் கொத்தடிமைகளைப் போல நடத்தப்படுகிறார்கள். ஸ்ட்ரைக் செய்வதற்கு முன்னால் அவர்களுடைய கருத்து கேட்கப்படுவதில்லை. தொழிற்சங்கத் தலைவர் முதலாளியிடம் போகிறார். அவரிடம் பேசுகிறார். முதலாளி அவரிடத்தில் கவுரவக் குறைவாக நடந்து விட்டதாக அவர் நினைத்தால் கூட அல்லது முதலாளி தொழிற்சங்கத் தலைவருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய மரியாதையைக் கொடுக்க வில்லை யென்று கருதினாலும் கூட, அதையே பிரச்னையாக்கி உடனடியாக ஸ்ட்ரைக் செய்ய வேண்டுமென்று வீராவேசமாக தொழிலாளர்கள் மத்தியில் பேசி, அவருடைய உத்தரவிற்கு அந்தத் தொழிலாளர்கள் கட்டுப்பட வேண்டிய நிலையில் இருப்பதால், என்ன காரணம் என்று கூடத் தெரியாமல் ஸ்ட்ரைக்கிலே ஈடுபட வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறார்கள். அதைத்தான் ‘அன்பேர் ட்ரேட் யூனியனிசம்’ என்று சொன்னேன். ஆகவே அந்தவகையில் இருக்கிற நிலைமைகளைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

அதேநேரத்தில் தொழிற்சங்கத்தில் உறுப்பினராக இருக் கிறோம் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக தங்களுடைய மனச் சாட்சியை மீறி அவர்கள் ஸ்ட்ரைக்கில், வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுகிறதால் தான் இன்றைக்கு பல தொழிற்சாலைகளை மூடுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது.

1986 மே 7] [திரு. மா. சின்னராசு]

இன்றைக்கு 10 (பி) பற்றி பல தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் பேசுகிறபோது அதை ஏதோ நினைக்க முடியாத அளவிற்கு தொழிலாளர்களுக்கு அநீதி விளைவிக்கிற சட்டப்பிரிவு என்று சொன்னார்கள். உள்ளபடியே நான் வருத்தப்படுகிறேன். தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் எந்த ஆதாரத்தில், 10(பி) யை 'இன்வோக்' செய்வது, நடுவர் நீதிமன்றத்திற்கு ஒரு பிரச்சினையை அனுப்புவது, தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான கொள்கை என்று நினைக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. இது கம்யூனிஸ்ட் நாடும் இல்லை. முழு அளவிற்கு முதலாளிகளை நீக்கிவிட்டு சோஷலிசக் கொள்கைகளை இந்த நாட்டிலே நிறைவேற்றி விடலாம் என்று நாம் நினைக்கவில்லை. முதலாளிகள் தொழில் துவங்குகிறார்கள். தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டுமென்கிற போது அவர்களை வைத்துத் தான் தொழில்களைத் துவங்க வேண்டும். அவர்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்குமிடையே பிரச்னை வருகிறது என்றால் முதலில் டி.சி.எல். பேசுகிறார். ஏ.சி.எல். இருந்து பேசுகிறார். அதற்குப் பிறகு கமிஷனர் பேசுகிறார். அரசும் பேசுகிறது. அப்படியிருந்தும், அரசு தலையிட்டதற்குப் பின்னாலும் தொழில் பிரச்னை முடியவில்லை என்கிறபோது அதை ஒரு நடுவர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பிற்கு 10 (பி) மூலம் அனுப்புவது எப்படி அநீதியாகும் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே அரசை நம்புகிறபோது, அமைச்சரை நம்புகிற போது, நம்முடைய அரசால், அமைச்சரால் நியமிக்கப்படுகிற, நாம் எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய ஒரு நீதிபதியை ஏன் நம்பக் கூடாது என்று இந்த நேரத்தில் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே அந்த நோக்கமும் தொழில் அமைதியை ஏற்படுத்துவதற்குத் தான். 10 (பி) 'இன்வோக்' செய்துவிட்டு நல்ல ஒரு தீர்ப்பு வருகிற வரையில் தொழிற்சாலை நடந்து கொண்டு இருக்கட்டும். தொழிலாளர்கள் பெறுகிற ஊதியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு நிம்மதியாக வாழ்க்கை நடத்தட்டும். தொழில் உற்பத்தி குறையக் கூடாது என்று எண்ணுவது எந்த விதத்தில் சமுதாயத்திற்கு அநீதி இழைத்து விட்டதாகக் கொள்கிறீர்கள் என்று கேட்கிறேன். ஆகவே 10(பி) என்பது புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஒரு நல்ல கொள்கை... அது ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது. இப்போது 10 (பி)-ஐ எடுத்துக் கையாண்டு இதனால் எந்தத்

தொழிற்சாலையிலும் தொழிலாளிக்கு அநீதி வழங்கியதாக யாரும் சொல்லவில்லை. 10 (பி)-ஐ இன்வோக் பண்ணியதால், தொழிலாளர்களுக்கு வருகிற நியாயம் கிடைக்காமல் போனது என்று எந்த உதாரணத்தையும் எந்தத் தொழிற் சங்கத் தலைவரும் முன்வைக்கவில்லை. ஆனால் 10 (பி) என்பது தீண்டத்தகாத ஒன்று, அநியாயமான ஒன்று என்று காரணமற்ற விமர்சனங்களை, தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருக்கிறோம் என்பதற்காக, அரசாங்கம் கொண்டு வருகிற ஒரு முடிவை எதிர்க்க வேண்டுமென்பதற்காக எதிர்த்து இருக்கிறார்கள். இதிலே வேறு எந்தக் காரணமும் இல்லையென்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆகவே அந்த வகையில் தொழில் அமைதி மட்டுமல்லாமல் தொழிலாளர் நலத்திற்காக எவ்வளவு சட்டங்களை, எவ்வளவு சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வருகிறோம். மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் இங்கே உறுப்பினராக இருந்த போது அவரே பலவற்றை வரவேற்றுப் பேசியிருக்கிறார். ஒவ்வொரு முறையும் தொழில் சட்டத்தில் எங்கேயாவது பிரச்னை வருமானால், உடனடியாக அதற்காக அமென்ட்மென்ட் கொண்டு வந்து, அந்த நேரத்தில் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களைக் கலந்து கொண்டு, அவர்கள் சொல்கிற திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டு பல சட்ட முன்வடிவுகளை நாம் நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். அதிலே ஒன்று கைத்தறி நெசவாளர் பாதுகாப்பிற்காகக் கொண்டு வந்த சட்டம். அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தபோது பலரும் வரவேற்றனர். எதிர்க்கட்சியில் இருந்தவர்கள் எல்லாம் வரவேற்றனர். ஆனால் உயர்நீதிமன்றத்தில் அது தடைசெய்யப் பட்டு நடைமுறைப்படுத்த முடியாமல் இருக்கிறது. எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைப்பு தருகிற சட்டங்களைக் கூட கொண்டு வருகிற போது பல நேரங்களில் உயர்நீதிமன்றத்தில், உச்ச நீதிமன்றத்தில் தடைப்படுத்தப் படுகிறது. ஜனநாயக நாட்டில் நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்க வேண்டியவர்களாக நாம் இருக்கிறோம்.

(மாலை 4-50)

உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய தீர்ப்பு — நம்மை, நம்முடைய தொழில் கொள்கையை அதற்கேற்றவாறு நாம் மாற்றிக் கொள்ளவேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம் என்பதை யாரும் மறந்துவிட

1986 மே 7] [திரு. மா. சின்னராசு]

முடியாது. எனவே அந்த வகையில் இந்தத் தொழில் நலத்தை, அந்தத் தீர்ப்புக்குக் கட்டுப்பட்டு, முற்போக்கான சட்டங்களை எவ்வளவு கொண்டு வர முடியுமோ, அவ்வளவு கொண்டு வந்து இருக்கிறோம் என்பதை நான் பல உதாரணங்களின் மூலமாகச் சொல்ல முடியும். ஆகவே சிறிய பிரச்சனையாக இருந்தாலும், இன்று Payment of Wages Act -ன்படி சம்பளத்தைப் பிடித்துக் கொடுப்பதிலே மேஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் போகும்போது புதிதாக ஒரு தீர்ப்பை வழங்குகிறார்கள். ஆகவே அந்தப் பணத்தை வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டியவர்கள், ஒரு தீர்ப்பை வழங்குவதற்கான அதிகாரம் இல்லை என்று சொன்னவுடன், அந்தப் பணத்தை வசூல் செய்கிற அதிகாரத்தை நம்முடைய தொழில் துறை அதிகாரிகளுக்கு வழங்கி அண்மையில் ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கிறது. உதாரணமாக நான் இதைச் சொல்கிறேன். அப்படி ஒரு சிறிய பிரச்சனையாக இருந்தாலும் கூட நம்முடைய தொழிலாளர்கள் நலனில் அக்கறை கொண்ட புரட்சித் தலைவர் அரசு செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதை பல உதாரணங்கள் மூலமாகச் சொல்ல முடியும்.

அதேபோன்று Minimum Wages Act. இந்த Minimum Wages Act பல தொழிற்சாலைகளுக்கும், பல தொழில் களுக்கும் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது. எவ்வளவு தூரம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தாலும் கூட உள்ளபடியே மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற போது, தமிழகத்தில் அது நிறைவாக செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதை நாம் இங்கே தெளிவாகச் சொல்ல முடியும். ஆகவே அந்த அளவிற்கு பல்வேறு தொழில்களில் குறைந்தபட்சக் கூலி, இன்னும் சொல்லப்போனால் விவசாயிகளுக்கு நிர்ணயிக்கப் பட்டு இருக்கிற கூலி எங்கள் பகுதியில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட கூலியைவிட அதிகமாகத்தான் கொடுக்கிறார்களே ஒழிய, குறைந்த அளவிற்கு இல்லை. ஆகவே அந்த அளவிற்கு தொழிலாளர் நலன் பாதுகாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால், கோவையிலே இருக்கிற நூற்பாலைகளில் நிறைய சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இன்று பம்பாயைவிட அதிகமான சம்பளத்தைப் பெறுகிறார்கள் என்பதை மனச்சாட்சி உள்ள தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் ஒத்துக் கொள்கிறார்கள்.

[திரு. மா. சின்னராசு] [1986 மே 7

பம்பாயைவிட கோவையிலே ஊதியம் கூடுதல். அதனால்தான் கூடுதலாக தொழிற்சாலைகளை, நூற்பாலைகளை கொண்டு வருவதற்குக் கூட தயங்குகிறார்கள் என்று கூட சொல்கிறார்கள். இருந்தாலும் கூட இந்த வேஸ்ட் காட்டன் மில்களில் மிகக் குறைந்த கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. ஏதோ பண்ணை ஆட்களைப் போல சில்லரை வைத்துக்கொண்டு, அந்தப் பஞ்சாலைத் தொழிலிலே ஈடுபட்டு உள்ளவர்களுக்கு குறைந்த கூலியைக் கொடுக்கிறார்கள். குழந்தைகளைக்கூட அதிலே பயன் படுத்துகிறார்கள். எனவே இந்த நிலைமையைப் போக்குவதற்கு நம்முடைய அரசு Minimum Wages Act -ன்கீழ் வேஸ்ட் காட்டன் மில்களைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்கிற வகையில் பரிசீலனையில் இருப்பதாக கொள்கைக் குறிப்பிலே ஒரு கருத்து இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே இப்படி தொழிலாளர் களுடைய நலிவு எங்கிருந்தாலும் அதைப் போக்குகிற முயற்சி யிலே தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யக்கூடிய நம்முடைய குழந்தைகள் பலரும் காக்கப்படவேண்டும். அவர்களை ஃபோர்ஸ்டு லேபர் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று நம்முடைய அரசியல் சட்டமே நமக்கு சொல்லி இருந்தாலும் கூட, தவிர்க்க முடியாத காரணத்தால், வறுமையின் காரணமாக பல இடங்களில் இன்று குழந்தைகளை தொழிற்சாலைகளில், பல தொழில்களில், வணிகமையங்களில் வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்வதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே அதிலே கூட முழுமை யான அளவு குறைக்கவில்லை என்றாலும், ஒழித்துவிடவில்லை என்றாலும், நம்முடைய அரசு அதை நெறிப்படுத்தி, அதை முறைப்படுத்தி குறைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்தப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில், குழந்தைகளை தொழிற்சாலைகளில் பயன்படுத்தி அவர்களை கடுமையான பணிகளுக்கு அமர்த்துகிற ஒரு பொருளைப் பொறுத்தவரையில்,

1986 மே 7] [திரு. மா. சின்னராசு]

நாம் மனிதாபிமானத்தோடு பார்க்கவேண்டும் என்று பல காலயாக வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். நம்முடைய மத்திய அரசாங்கத்தில் உள்ள லேபர் டிபார்ட்மென்ட்டில் இருந்து வந்தவர்கள் செய்த சர்வேயிலும் கிட்டத்தட்ட 44 மில்லியன் குழந்தைகள் இந்தியாவில் பல்வேறு இடங்களில் தொழிலாளர்களாக வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்ற புள்ளி விவரத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் நடத்திய ஆய்வுக்குப் பின்னால், இவைகளை ஒரேயடியாக நாம் நிறுத்தி விட முடியாது. மனிதாபிமானத்தினுடைய அடிப்படையில் அதைப் பல்வேறு முறைகளிலே நாம் களையவேண்டும் என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி சொல்லப்பட்ட கருத்து "A remedy to mitigate the children from being employed is by conducting an elaborate extensive survey" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே வேறு வழி மூலம் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்னதிலே ஒன்று, "Labour Ministry should lunch a plan, whereby the parents of working children would be given help and guidance to bring up the children without driving them to work" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே வேலை வாங்குகிற குழந்தைகளுடைய ஊதியத்தை நம்பி இருக்கிற பெற்றோர்களுக்கு நல்ல நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கு நல்ல படிப்பினையை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதன் மூலம், உள்ளபடியே இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும், ஒழித்துவிட முடியும், என்றாலும்கூட மனிதாபிமானத்தோடு இந்தப் பிரச்சனைகளுக்கு ஒரு தீர்வைக் காணவேண்டும். அரசியல் சட்டத்திலே நாம் குழந்தைகளிடத்திலே வேலைப் பளுவை குறைக்கவேண்டும் அல்லது ஒழிக்கவேண்டும் என்ற உறுதிப்பாட்டை கொடுத்த பின்னால், அதை நடைமுறைப் படுத்தாமல் இருப்பது நிச்சயமாக மனிதாபிமான உணர்விற்கு அப்பாற்பட்டது என்ற வகையில் நம்முடைய அரசு எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிற கவனத்தை நான் இங்கே பாராட்டி, தொடர்ந்து இந்த முயற்சியிலே அரசு ஈடுபடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குழந்தைகளைப் பயன்படுத்துகின்ற அந்தத் தொழிற்சாலைகள் மட்டுமல்ல, பெரும்பாலும் பெரிய ஊர்களிலும் நகரங்களிலும், பேரூராட்சிகளிலும் இருக்கிற ஓட்டல்களில் நாம் பார்க்கிறோம். 5 வயதிலிருந்து 15 வயது வரை உள்ள சிறுவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். பல வீடுகளிலேயிருந்து இன்றைக்கு பெண்கள்—குழந்தைகள், 5 வயதிலிருந்து 15, 16 வயதுவரையில் உள்ளவர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் சட்டப் பாதுகாப்பு கிடையாது. இவர்களுக்கென்று தொழிற்சங்க அமைப்பும் கிடையாது. ஆக, அந்தக் குழந்தைகள் எந்த அடிப்படையில் தங்களுக்காக நீதியைக் கேட்கமுடியும். இந்தக் குழந்தைகள் மிகவும் சொற்பமான கூலிக்கு வேலை வாங்கப் படுகிறார்கள். ஒரு வேளை உணவு அல்லது 2 ரூபாய் கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த அளவுக்குத்தான் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. இவ்வாறு பல்லாயிரக்கணக்கான குழந்தைகள் வறுமையின் காரணமாக வீட்டிலிருந்து விரட்டப்பட்டும், அல்லது வீட்டிற்கு வருமானத்தைத் தேடித் தருவதற்காகவும், வேலைச் சுமையைத் தாங்கி வருகிறார்கள் என்பதையும், ஆக அவர்களுக் கெல்லாம் நீதி வழங்குகின்ற முறையிலே, ஜனநாயக நாட்டிலே இது ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்கின்ற முறையிலும் மிக தீவிரமான கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்பதையும் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர்களுக்கு ஈ.எஸ்.ஐ. விடுப்பு—நலக்காப்பு ஈட்டுறுதியின் கீழ் விடுமுறை வழங்கப்படுகிறது. Man days lost-ன் கீழ் நாம் இந்த விடுமுறையைக் குறைக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். ஆக, விடுமுறை பெறுவது என்பது ஒரு பார்மாலிட்டியாக, விடுமுறை பெறுவதற்கென்று டாக்டர்களிடம் போய் நிர்பந்தப்படுத்திக்கூட டாக்டர் சர்டிபிகேட் வாங்கி, பல ஆயிரக்கணக்கான நாட்கள் இன்று வீணாக்கப்படுகின்றன. ஆக, இது எல்லோருக்கும் தெரிந்தே இந்த ஈ.எஸ்.ஐ. லீவ் என்பது ஒரு சாக்காக, ஒரு சம்பிரதாயத்திற்காக வைத்துக்கொண்டு, இதை முறையில்லாமல் பயன்படுத்துவதைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இதிலே தொழிலாளர்களுக்கு மனக்கசப்பு ஏற்பட்டாலும்கூட, 'உற்பத்திப்பெருக்கம் நமது நாட்டின் நலம்' என்கின்ற முறையிலே இதைத் தவிர்ப்பதற்கான முறைகளை நாம் கையாளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

Shops and Establishments Act இன்று நமமுடைய புள்ளி விவரத்தில் கொடுத்திருப்பதில், நிறுவனங்கள் 2 லட்சத்து 77 ஆயிரத்து 370 என்று இருக்கின்றது. ஆனால் பணியாளர்களுடைய எண்ணிக்கை 2 லட்சத்து 74 ஆயிரம் என்று கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இது சரியாக இருக்காது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நிறுவனங்கள் 2 லட்சத்து 77 ஆயிரத்து 370 என்று இருக்கும்போது, நிச்சயமாக 2 பேர் வேலை செய்தாலும்கூட அங்கு இருக்கிற பணியாளர்கள் 4 லட்சமாக இருக்கவேண்டும். ஆக, முழு அளவுக்கு இவர்கள் சட்டத்தினுடைய பாதுகாப்பில் கொண்டுவரப்படவில்லை. இன்னும்கூட நமது தொழிற்துறையில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். பல்வேறு தொழில் கூடங்களில் இருக்கக்கூடியவர்கள் இந்தப் பாதுகாப்பை முழு அளவுக்கு பெறுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித்தரவேண்டுமென்று சொல்லி, Abolition of Contract Labour Act கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. சில நிரந்தரத் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக ஊதியம் கேட்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சனையை சந்திக்க முடியவில்லை என்று அஞ்சுகிற முதலாளிகள் பல்வேறு முறையிலே Contract Labour என்று வைத்துக் கொள்கிறார்கள். அதற்காகவே, பக்கத்திலேயே 5 கிலோ மீட்டர் 10 கிலோ மீட்டரிலே பெரிய ஆலையை வைத்துக்கொள்கிறார்கள். அங்கே ஒரு ஜாப் காண்டிராக்ட் கொடுத்து வேலை வாங்குகிறார்கள். இருக்கிற தொழிற்சாலையிலே ஒரு குறிப்பிட்ட வேலைக்காக கான்டிராக்ட்டரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, பல நூற்றுக்கணக்கான தொழிற்சாலைகள், நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பணியாற்றுகின்ற தொழிற்சாலைகளிலேகூட கான்ட்ராக்ட் முறை இருக்கிறது. இது தவிர்க்கப்படவேண்டுமென்றும், இதில் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிகாரிகள் கணக்கு எடுக்கின்றபோது, அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கை அவர்கள் வைத்திருக்கிற வவுச்சரோ அல்லது பே ஸ்லிப்பையோ வைத்து, அவர்கள் எவ்வளவுகாலம் பணியாற்றி இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, இந்த கான்ட்ராக்ட் முறையில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களை முழு அளவில் நிரந்தரமாக்குவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று

[திரு. மா. சின்னராசு] [1986 மே 7

கேட்டுக்கொண்டு, இறுதியாக இந்த 'Workmen's Compensation Act'- லேயும் மற்ற சட்டத்திலேயும் நாம் தொழிலாளர் களுக்கான பணத்தை திருப்பி வாங்குகிறபோது அந்த ரெவின்யூ புரஸீடிங்-லே 'Revenue recovery Act'- பிரகாரம் அதை வசூலித்துக்கொள்ளலாம் என்று வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் தொழிலாளிகள் ஒரு தாசில்தாரிடம் போய், ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரிடம்போய் அந்தப் பணத்தை திருப்பிப் பெறுவதற்கு, முதலாளியிடம் படுவதைவிட பெரிய கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள். ஆக, தயவுசெய்து அந்த முறையை மாற்றி அவர்கள் சிவில் கோர்ட்டிலேயே மற்ற தாவாக்களைப்போல, தாவாச் செய்து அதற்கும் சிவில் கோர்ட் 'டிக்கிரி' அளிக்க, உரிய தீர்ப்பாக அதனை ஆக்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று இருக்கிற நிலையிலே வசூலிப்பது என்பது மிகக் கடுமையான ஒன்றாக இருக்கிறது.

இறுதியாக, கோவையிலிருந்து வந்திருக்கிற 4, 5 எதிர்க் கட்சி யினர் பேசி இருக்கிறார்கள். தொழில் நகரம் என்றாலே கோவைதான். அங்குதான் தொழிலாளர்கள் நிறைந்து இருக் கிறார்கள். என்னுடைய விருப்பமெல்லாம் கோவை மாவட்டத் தைப்போல தமிழகத்திலே இருக்கிற எல்லா மாவட்டங்களிலும் தொழில் பெருகி எல்லா இடங்களிலும் நிரந்தரமாக தொழிலாளி கள் வேலைவாய்ப்பைப் பெற்று நாடு முன்னேறுவதற்கான வழி காணவேண்டும். அதற்கு நல்ல தொழில் கொள்கை இருப்ப தோடு, நல்ல தொழிற் சங்கமும் வேண்டும், நல்ல தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய விருப்ப மாகும்.

அந்தவகையிலே பத்திரிக்கையாளர்களுக்கு மத்திய அரசாங் கம், அவர்களுடைய ' Wage Award ' வருகிறவரை, Wage Board -ல் நியமிக்கப்பட்ட தீர்ப்பு வருகிறவரை, 7.5 சதவீதம் இன்டரிம் ரிலீஃப் கொடுக்கவேண்டுமென்று முடிவு எடுக்கப்பட்டு அது மத்திய அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதை நம்முடைய அரசின் மூலம் விரைவாகப் பெற்றுத் தருவதற்கு முயலவேண்டும். தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும், அது சம்பந்தப்

பட்டவர்களும், அதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாலை 5-00)

இறுதியாக, கன்ஸிலியேஷன் ஆபீசர் நியமிக்கிறபோது Industrial Dispute -லே ஒரு முக்கியமான விஷயம் மேனேஜ்மென்ட்தான். அந்த கன்ஸிலியேஷன் ஆபீசர்களை, என்கொயரி ஆபீசர்களை நியமிக்கிறார்கள். பெரும்பாலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய வக்கீல்கள் அல்லது அதிகாரிகளை நியமித்து விடுகிறார்கள். எது மேனேஜ்மெண்டு தீர்ப்போ அது தான் அந்த என்கொயரி ஆபீசர் உடைய தீர்ப்பாக இருக்கும். அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு டிரிபியூனலும் தீர்ப்பை வழங்குகிறது. இதனால் பெரும்பாலும் தொழிலாளர்களுக்கு அநீதி வழங்கப்பட்டு விடுகிறது. மேனேஜ்மெண்டு என்ன நினைக் கிறதோ அதைத்தான் அந்த என்கொயரி ஆபீசர் தீர்ப்பாக வழங்கு கிறார். அதையும் முடிவாக டிரிபியூனல் ஏற்றுக்கொள்கிறது. அதை மாற்றுவதற்குக்கூட வழி இல்லை. ஆகவே நிரந்தரமாக மாற்ற வேண்டும். மாவட்ட நீதிபதி தரத்தில் என்கொயரி ஆபீசரை நியமிக்க வேண்டும். பார் அசோசியேஷனில் இருக்கிற வழக்கறிஞர்கள் பட்டியலில் இருந்து மாவட்ட நீதிபதி தொழிற் சாலை நிர்வாகத்திற்கு ஒரு விண்ணப்பத்தைக் கொடுத்து—அவர் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து இந்த கன்சிலியேஷனுக்கும், ஆர்பிட்ரே ஷனுக்கும், என்கொயரிக்கும் அதிகாரிகளை நியமிக்கிற முறையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டு வாய்ப்பு அளித்த மாண்புமிகு துணைத் தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சின்னராசு அவர்கள் பேசும்போது, 'ஹேண்ட்லூம் வீவர்ஸ்' சம்பந்தமாக கொண்டு வந்த குறைந்தபட்ச கூலி சட்டத்தை இங்கே பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வரவேற்றார்கள் என்றும் அது நீதி மன்றத்திற்குப் போய் தடை செய்யப்பட்டது என்றும் சொன் னார்கள். இப்போது நீதிமன்றத்தில் எந்த கேசும் இல்லை,

தடையும் இல்லை. ஆனாலும் அந்த மினிமம் வேஜஸ் இன்றைக்கு ஹேண்ட்லூம் வீவர்சைப் பொறுத்தவரையில் அமல் செய்யாத நிலை இருக்கிறது என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா ?

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாலை நேரத்திலே குறைந்த நேரத்தை எடுத்துக் கொண்டு என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லி முடிக்க விரும்புகிறேன். பலயிடங்களில் தொழிற்சாலைகள் மூடியிருப்பதைப்பற்றி ஏற்கனவே எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லிவிட்டார்கள். மூடிக் கிடக்கின்ற தொழிற்சாலைகளைத் தவிர Dharangadhara Chemicals போன்றவைகளில் அடிக்கடி லே ஆப் கொடுக் கிறார்கள். ஒரு மாதத்திற்கு 10 நாட்கள்தான் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது. Mettur Textile Industries Limited, Salem Camp என்று சொல்லுகின்ற இடத்தில் இருப்பதை நடத்துகின்ற உரிமையாளர் ஏழு கோடியை தேசீய மைய வங்கி யிலிருந்து கடன் வாங்கிக்கொண்டு, பிரதி மாதம் 10 ஆம் தேதி ஒவ்வொரு தடவையும் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டியதையும் கூட கொடுக்காமல் ஏறத்தாழ 2,500 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப் படுகின்ற அளவுக்கு அங்கே செயல்பட்டுக்கொண்டிருக் கிறார்கள். இப்படி எல்லாம் பலயிடங்களில் லே ஆப் என்றும், சரியாக நிர்வாகம் இல்லை என்றும் மூடிக் கிடக்கின்றன என்றும் வருகிற செய்திகளைப் பார்க்கிற போது பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய குடும்பத்தை நடத்த முடியாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அதேநேரத்தில் அவர்கள் அங்கே கடன் பெறவேண்டும் என்று சொன்னால் முன்பு எல்லாம் சட்டப் பூர்வ மாக வட்டிக் கடைகள் பலயிடங்களில் இருந்தன. வட்டிக் கடைகள் ஒரு சமுதாயத்தை சீரான வகையில் நாம் நடத்திச் செல்ல முடியவில்லை என்பதைக் காட்டுகிற அடையாளமாக இருந்தாலும் கூட உற்றுழி உதவுகின்ற சில அமைப்புகளாக அந்த வட்டிக் கடைகள் இருந்தன. பலயிடங்களில் அவர்கள் தங்க ளுடைய தொழில்களைச் செய்துகொண்டு இருந்தார்கள். குறைந்த தொகையை யாராவது வட்டிக்கு வாங்கினால் அதைத் திருப்பி கொடுக்கக்கூடாது என்ற விதிமுறை வந்ததற்குப் பிறகு

1986 மே 7] [திரு. குமரி அனந்தன்]

சட்டப்பூர்வமாக வட்டிக் கடைகள் நடத்திக்கொண்டு இருந்தவர்கள் பலர் மூடிவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். சட்ட விரோதமாக வட்டிக் கடைகளை இப்போது நடத்துகிறார்கள். அது கிராமங்களிலும் பெருகி விட்டது. சிறு செம்புகளிலிருந்து பழைய சேலைகள் வரை அவர்கள் வாங்கிக்கொண்டு பணம் கொடுத்தாலும் கூட அது அடகுக் கடைகள் என்ற பெயரிலே வழங்கப்பட்டாலும் கூட 100 ரூபாய் 200 ரூபாய் என்று தொழிலாளர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து விட்டு எப்படியாவது வசூலித்துக் கொள்ளலாம் என்று முரட்டு ஆட்களை வைத்துக் கொண்டு தொழில் நடத்துகிறவர்கள் இப்போது பெருகியிருக்கிறார்கள். ஆக சட்டத்திற்கு உட்பட்டு நடத்துகிறவர்களை நாம் ஒதுக்கி விட்டு இப்போது சட்டத்திற்குப் புறம்பாக தொழில் நடத்துகின்றவர்களை எல்லாம் கொண்டு வந்து தொழிலாளர்களைக் கசக்கிப் பிழிகின்ற ஒரு காரியம் கிராமங்களிலும் இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த தொழிலாளர் நலத்தைப் பேண வேண்டிய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய பார்வைக்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

திருநெல்வேலியிலிருந்து வந்து இருக்கிற ஒரு செய்தி. கூட்டுறவு பால் விநியோகச் சங்கங்களை மாற்றி அமைத்தார்கள். அதிலே பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கமாக அதனை கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். ஆக பால் விநியோக சங்கத்திடமிருந்து அந்த பால் விநியோகிக்கின்ற பொறுப்பு இனிமேல் தனியார் ஏஜென்சிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்ற செய்தி அவர்களுக்கு அதிர்ச்சியைக் கொடுக்கிறது. அதன் மூலம் 500 பேர் வேலை இழக்கக் கூடும் என்ற செய்தியை திருநெல்வேலியிலிருந்து அந்த தொழிற்சங்கத் தொழிலாளர்கள் நமக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

அதைப்போல நேரடியாக இதற்குத் தொடர்பு இல்லை என்று சொன்னாலும் கூட தொழிலாளர் நலனாக இருக்கிற காரணத்தால் அதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு கதர் கிராமத் தொழில் வாரியத்தில் சோப்பு செய்கின்ற தொழிலாளர்கள் 20 ஆண்டுகளாக இருந்தாலும் கூட ஊதிய நிர்ணயமோ

பணி நிரந்தரமோ ஆக்கப்படவில்லை என்று சொல்லுகிற ஒரு மனுவை இங்கே அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் பார்வைக்காக இங்கே வைக்க வேண்டும் என்பதற்காக. அதைப்போலவே பரமக்குடி, எமனேஸ்வரம் போன்ற பகுதிகளிலே 45 நெசவாளர்கள் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அதிலே பணிபுரிகின்றவர்களுக்கு மாதம் ரூ. 100 தான் கொடுக்கிறார்கள். குறைந்த பட்சக் கூலியாக ரூ. 150-ஐ கடையிலே இருக்கின்றவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று தமிழக அரசு உத்தரவிட்டிருக்கின்ற நிலையில் வெறும் ரூ. 100 மட்டும்தான் கொடுக்கிறார்கள்.

இப்போது நிலவுடைமை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் பணிபுரியக் கூடிய தொழிலாளர்கள், இளநிலைப் பட்டதாரிகளாகவும் முதுநிலைப் பட்டதாரிகளாகவும் இருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 2,000 பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தினக் கூலியாக ரூ. 8 மட்டும் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. வெகுதூரத்திலுள்ள தங்கள் வீடுகளிலிருந்து இந்தப் பணியிடங்களுக்குச் செல்வதற்கு, சில நேரங்களில் போக்குவரத்துச் செலவிற்கு மட்டுமே ரூ. 6, ரூ. 7 என்று ஆகிவிடுகிறது. அவர்களுக்கு வெறும் ரூ. 8 மட்டுமே கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அதைப்போலவே எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டியதை நானும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

தனியார் பஸ் போக்குவரத்தில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு நாள்தோறும் மிகக் குறைந்த ஊதியத்தைக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதோடு, அவர்கள் அந்த நாள் ஊதியத்தைக் கொடுக்கின்ற நேரத்தில், ஒன்றை எழுதியும் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். எப்படி எழுதி வாங்கிக்கொள்கிறார்கள் என்றால், 'உயர்திரு கனம் முதலாளி அவர்கள் சமூகத்திற்கு தங்கள் கம்பெனியில் வேலை செய்யும் இன்னார் எழுதிக்கொடுக்கும் சம்பள ரசீது, 'நான் வேலைபார்க்கும் தினசரிச் சம்பளத்தைப் பெற்றுக்கொண்டேன்.' என்று எழுதிக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த இடத்திலே புள்ளி போட்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு சம்பளத் தொகை என்று போடவில்லை. பெற்றுக்கொண்டேன் என்று தான் இருக்கிறது.

சட்டமன்றம் TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1986 மே 7] [திரு. குமரி அனந்தன்]

'எனக்கும் இந்தக் கம்பெனிக்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லை என்பதை இதன்மூலம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்" என்று அச்சிடப்பட்ட பாரங்களிலே அவர்கள் கையெழுத்து வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். அதனை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பேசியதற்குப் பிறகு கொடுக்கயிருக்கிறேன் என்பதனைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அவர்கள் சில கோரிக்கைகளை இங்கே எழுப்பியிருக்கிறார்கள். 5 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கின்ற நிறுவனங்களில்கூட ப்ராவிடண்ட் பண்ட் என்று சொல்கின்ற வைப்பு நிதி வழங்கப்பட வேண்டும். 3 பஸ்களுக்கு 7 டிரைவர்கள், 7 கண்டக்டர்கள் என்று வைக்கவேண்டும். இரவு நேரங்களில் வெளியூரில் தங்கும் தொழிலாளர்களுக்கு தங்கல்படி ரூ. 5 கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அதுமிகக் குறைவுதான். அதுபோல சலவைக் கூலி ரூ. 10 கொடுக்கவேண்டும். பண்டிகை விடுமுறை நிர்ணயம் செய்து வழங்கவேண்டும். ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் வருடாந்திர ஊதிய உயர்வு இன்கிரிமெண்ட் ரூ. 10 வேண்டும். அனுமதிக்கப்பட்ட பயணிகளுக்கு மேல் அதிகப் பயணிகளை ஏற்றக்கூடாது. ஆக அரசாங்கம் எவ்வளவு அனுமதிக்கின்றதோ, அதற்கு மேலே முதலாளிகள் வற்புறுத்தினால் கூட, ஏற்றுவதற்கு அரசாங்கம் அனுமதிக்கக் கூடாது, எங்களுக்குத் துணையிருங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஓவர்—டைம் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு இரட்டிப்பு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் ஈ.எஸ்.ஐ. சலுகைகள் வழங்கவேண்டும். இரவில் கம்பெனிகளில் தங்கும் தொழிலாளர்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்போடு கூடிய ஓய்வு விடுதிகள் வேண்டும் என்று எல்லாம் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். இது அரசாங்கத்தினுடைய பார்வைக்கு வரவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேன்.

அடுத்து உதவி பெறும் ஆசிரியை பயிற்சிப் பள்ளிகளில் வேலை செய்கின்ற குற்றேவலர்கள் என்பவர்கள் ஒரு மனுவை அரசாங்கத்தினுடைய பார்வைக்கும் என்னுடைய கவனத்திற்கும் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். உதவி பெறும் ஆசிரியைப் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் வேலை செய்கின்ற பெண்கள் ஏறத்தாழ 250 பேர்கள்தான் தமிழகம் முழுவதும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு நாளைக்குப்

பெறுகின்ற ஊதியம் எவ்வளவு என்று சொன்னால் 57 பைசா. நான் மீண்டும் நினைவுபடுத்துகிறேன். இந்த உதவிபெறும் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் குற்றேவலர்களாகப் பணி புரிகிறவர்கள் ஒரு நாளைக்கு பெறுகின்ற ஊதியம் வெறும் 57 பைசா. ரூ. 18 தான் ஒரு மாதத்திற்குப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்திலே உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும், மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் அதே பணிகள் செய்கின்ற குற்றேவலர்கள் ரூ. 450-ஐப் பெறுகிறார்கள். நான்காவது ஊதியக் குழு இந்த ஊதியத்தை நிர்ணயித்துக் கொடுத்திருக்கிறது. இந் நான்காவது ஊதியக் குழு இதே பணியைச் செய்கின்ற, உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும், மேல்நிலைப்பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு மாதம் ரூ. 450 கொடுக்க, உதவிபெறும் ஆசிரியைப் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலே வேலை செய்கின்றவர்கள் வெறும் ரூ. 18 தான் மாதத்திற்குப் பெறுகிறார்கள். அவர்கள் மொத்தமாக 250 பேர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். எனவே இந்த 250 பேர்களுக்கு நாம் ரூ. 450 வீதம் கொடுப்பதால், அதிகப் பணம் செலவாகாது என்ற காரணத்தினால், இதை அரசாங்கத்தினுடைய பார்வைக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் தூத்துக்குடி ஸ்பின்னிங் மில்சிலே 10 ஆண்டுகளாக வேலை செய்து கூலி பெறும் தொழிலாளர்கள், நிரந்தரம் செய்யப்படாமல், தினக் கூலி ரூ. 4, ரூ. 5 என்ற அளவில் ரூ. 8-க்கு மிகைப்படாமல் அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதேபோன்று உப்பளங்களில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு எல்லாம் கருப்புக் கண்ணாடியும், கால் செருப்பும் கொடுக்க வேண்டிய விதிமுறை இருந்தபோதிலும்கூட, இதைக் கொடுக்காத காரணத்தினால், சூரிய ஒளியிலிருந்து இந்தப் படிகங்கள் என்ற கிரிஸ்டல்கள் உப்பளங்களிலிருந்து சிதறி வருகின்ற இந்த ஒளி அவர்களுடைய கண்களிலே பட்டு, உப்பிலிருந்து வேதியல் பொருள்கள் அவர்களுடைய கண்களில் பாய்ந்து 40 வயதுக்குள்ளே அவர்களுக்கு கண் பார்வை மங்கி விடுகிறது. எனவே கருப்புக் கண்ணாடி, கால் செருப்பு போன்ற பொருள்களை அந்த உப்பள முதலாளிகள் வழங்குகிறார்களா என்று அரசாங்கம் பார்க்கவேண்டும்.

அதேபோன்று மேட்டுப்பாளையத்தில் உள்ள விஸ்கோஸ் தொழிற்சாலையில் கட்டை உடைக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்கள், குறிப்பாக இலங்கையிலிருந்து வரும் அகதிகள் போன்றவர்கள் கொத்தடிமைகளாக நடத்தப்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதுஅன்றாட பத்திரிகையில் வந்திருக்கிற செய்தி மட்டுமல்ல. உண்மையில் நடைபெறுகின்ற செய்தியாகும். கொத்தடிமை முறையை நீக்குகின்ற ஒரு பெரிய திட்டம் அரசாங்கத்தினுடைய கையில் இருக்கின்ற காரணத்தினால் உடனடியாக அரசாங்கம் பார்வையிட்டு, கொத்தடிமை முறையை ஒழிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாலை 5-10)

இப்போது நமது பார்வையிலே படவேண்டிய இன்னொரு தொழிலாளி, கல் உடைக்கும் தொழிலாளியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறான். கட்டிடப் பணிகள் எங்கெங்கோ எல்லா இடங்களிலும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. சாலைகள் போட வேண்டும் என்று நாம் விரும்புகிறோம். அதற்கு எல்லாம் தேவைப்படுகின்ற கல்லை உடைக்கின்றவன்; மேலே இருந்து சூரியக் கதிர்கள் அவனுடைய தலையிலே கொளுத்த, கீழே இருக்கின்ற பாறையிலே இருக்கின்ற சூடு அவனுடைய காலைப் பெயர்த்து எடுக்க, காலிலே செருப்புகூட இல்லாமல் நின்று கொண்டிருக்கின்ற அந்தக் கொடுமையான காட்சியை பலரும் பார்த்து இருப்பார்கள். உடலிலே துணியும், இல்லாமல், உடலிலே உழைப் பதற்குரிய சக்தியும் இல்லாமல், அந்தக் கல் உடைக்கும் தொழிலாளி, கணப்பொழுது அயர்ந்தால் கூட, அந்தத் தொழில் செய்து கொண்டிருக்கிறவர்களுடைய காலோ, கையோ போகின்ற அளவுக்கு ஆபத்தான பணியைச் செய்து கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு அரசாங்கம் நல்வாழ்வு கொடுக்கிற திட்டம் ஒன்றை தனியாகவே போட்டு, கல் உடைக்கும் தொழிலாளி நல்வாழ்வுத் திட்டம் ஒன்றை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று நான் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, திரைப்படக் கொட்டகையிலே வந்து பார்க்க வருகிறவர்கள், பொழுது போக்கிற்காக பார்க்க வருகிறார்கள் திரைப்படத்தை எடுக்கிறவர்கள் பண வசதி பெறவேண்டும் என்பதற்காகவோ, மற்றவர்களுக்கு நல்ல அறிவுரை கூறவேண்டும்

என்பதற்காகவோ எடுக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தத் திரைப் படக் கொட்டகையிலே பணி புரிந்து கொண்டிருப்பவர்கள் ஏறத் தாழ 100 ரூபாய் மட்டும் தான் சம்பளமாகப் பெற்றுக் கொண்டி ருக்கிறார்கள் என்பதனை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

வேலை வாய்ப்பகங்களிலே அதிகமாக இப்போது ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். வேலை தேடி அவர்கள் தங்களைப் பதிவு செய்துகொள்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் பார்க்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிற இடங்களைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால், 'ஆக்குபேஷனல் ஹசார்ட்ஸ்' என்று சொல்கின்ற அவர்கள் எந்தெந்தத் தொழில்களை செய்து கொண்டி ருக்கிறார்களோ, அந்தத் தொழிலின் மூலம் பரவுகின்ற நோய் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது. தோல் பதனிடும் தொழிலில் இருக்கின்றவர்களுக்கு உடம்பெல்லாம் அரிக்கின்ற தோல் வியாதிகள் வந்து கொண்டு இருப்பதையும், பஞ்சாலை, நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருக்கிறவர்களுக்கு நெஞ்சை அடைக்கின்ற பஞ்சுத் துகிள்கள் போய் அவர்களுக்கு பல்வேறு உபாதைகளை அளித்துக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம்.

கைத்தறி நெசவாளர்கள் பகுதியிலே அவர்களுக்கு நோய் இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதற்கு நடமாடும் மருந்தகங்களாக சில மருந்தகங்கள் இருந்தன. அவைகள் இப்போது பல இடங் களுக்குச் செல்லவில்லை என்று நெசவாளச் சகோதரர்கள் சொல்கிறார்கள். அதையும் பார்க்கவேண்டும். 90 டிசிபிள்ஸ் என்று சொல்கிற ஒரு ஒலி அளவை வைத்து 90-க்கு மேலே சத்தம் வரும் என்றால், தொழிற்சாலையிலே, காது கேட்காமல் போய் விடும் என்று டாக்டர் காமேஸ்வரன் போன்றவர்கள் எல்லாம் இப்போது நமக்கு அறிவுரை தந்து இருக்கிறார்கள். நமது தொழிற்சாலைகளை எடுத்துக் கொண்டால், தமிழகத்திலே இருக்கின்ற எந்தத் தொழிற்சாலையிலும் 90 டிசிபிள்ஸ்-க்கு குறைந்த சத்தத்தோடு இல்லை என்று கணக்கிட்டு இருக்கிறார்கள். 90-டிசிபிள்ஸ் என்று சொல்கிறபோது, 8 மணிக்கு மேலே 10 நிமிஷம் வேலை செய்தால் கூட, அது காதை மந்தப் படுத்தி விடும்.

[1986 மே 7] [திரு. குமரி அனந்தன்]

ஒரு நாளைக்கு 8 மணி நேரம் தான் தாக்குப் பிடிக்கின்ற அளவுக்கு சக்தி உடலிலே, காதுகளுடைய ஐவ்வுகளுக்கு இருக்கின்றன. ஆனால் 8 மணிக்கு மேலே எங்கேயாவது வேலை செய்தார்கள் என்றால், நிச்சயமாக அவர்களுடைய காதுகள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். 90 என்பது குறைந்த அளவு தான். மற்ற இடங்களில் 100 வரை சத்தத்தின் ஒலி அளவு இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, விஞ்ஞான ரீதியில் அதற்கு மேல் சத்தம் வருகிற தொழிற்சாலை களிலே அந்தச் சத்தத்தைக் குறைக்க வழி என்ன என்று அரசாங்கம் பார்க்கவேண்டும்.

வறுமையைப் போக்குவதற்குரிய முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கிற நாம் வளமையை வளர்ப்பது எப்படி, வளமையைப் பெருக்குவது எப்படி என்று ஆலோசனை கூறுவதற்கும் முயலவேண்டும். இங்கே தொழிற்சங்கங்களைப் பற்றிப் பேசினார்கள். தொழிற் சங்கங்கள் தேவைப்படுகின்றன. ஏனென்றால், தொழிலாளர்களை பாரதி போன்றவர்கள் பிரம்மாக்கள் என்று சொன்னார்கள். புதுமைப்பித்தன் சொன்னார்; ஒன்றை உண்டாக்குகிறவன் பிரம்மா, தொழிலாளியும் ஒன்றை உருவாக்குகிறானே அவனை இரண்டாவது பிரம்மா என்றாவது அழைத்தால் என்ன என்று கேட்டார். அந்த இரண்டாவது பிரம்மாக்களாக இருக்கிறவர்கள் பெறவேண்டிய ஊதியத்தைப் பெறுவதற்கும் அந்தத் தொழிற்சங்கங்கள் நிச்சயமாக வேண்டும். தங்கம் செய்யாததைச் சங்கம் செய்யும் என்ற காரணத்தினால், அப்படிப்பட்ட தொழிற் சங்கங்கள் நிச்சயமாகத் தேவைப்படு கின்றன. ஆனால் இன்னொன்றையும் மறந்துவிடக்கூடாது.

அந்தத் தொழிற்சங்கங்கள் ஊதியத்தைப் பெற்றுக் கொடுக் கின்ற நேரத்திலே, பெறுகின்ற ஊதியத்தை நல்ல காரியத்திற்கு தொழிலாளர்கள் பயன்படுத்துகிறார்களா என்று பார்க்கிற பணி யையும் அந்தத் தொழிற் சங்கங்கள்தான் செய்யவேண்டும். ஆகவே, வறுமையைப் போக்குவதற்கு பணத்தை வாங்கிக் கொடுப்பவர்கள், வளமையைப் பெருக்குவதற்கு அவர்களுக்கு வழியைச் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டும்.

பெரிய, பெரிய ஆலையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் கூட, பட்டப்படிப்பு, வெளிநாட்டுப் படிப்பு, படித்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் கூட, தங்களுக்கு என்று, 'பைனான்சியல் அட்வைசர்ஸ்' என்று வைத்துக்கொள்கிறார்கள். தங்களுடைய

பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்கு என்ன வழி என்று காணுவதற்கு பெரிய, பெரிய மூளைகளை அங்கே அமர்த்திக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் ஏழைத் தொழிலாளி தன்னுடைய வாழ்க்கையை வளப்படுத்துவதற்கு என்னென்ன வழிவகை காணவேண்டும், என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்பதை எல்லாம் சொல்லிக் கொடுக்கின்ற பணியையும் தொழிற்சங்கங்கள் இனி மேல் மேற்கொள்ளவேண்டும். இப்போதே நல்ல பல தலைவர்கள் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைப்பு ரீதியாகக் கூட, அதைக் கட்டாய மரபாகக் கூட வைத்து செய்தால் தான் தொழிலாளர் குடும்பங்கள், உயர்ந்து, உயர்ந்து தொழிலாளி என்ற நிலையிலே இருந்து, மாறி, அவர்களும் சிறு, சிறு முதலாளிகள் என்று சொல்கிற அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்ற ஒரு பணி யிலே தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்வார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதைப் போல், தொழிலாளி பணி முடித்து வெளியே போகிறபோது, ஆயுள் நாள் பூராவும் தன்னுடைய உழைப்பைப் பூராவும் ஒரு இடத்திற்குக் கொடுத்து, உற்பத்தியைப் பெருக்கி விட்டு, இறுதியிலே வேலை இல்லாமல் நிற்கின்ற நேரத்திலே அப்போது பெறுகின்ற வைப்புநிதி இன்னும் கொடுக்கின்ற பணங்கள் ஆகியவற்றை அவர் என்ன செய்யப் போகிறார் என்பதைத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களாவது கூடி நின்று ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். அந்தப் பணத்தை எடுத்து உடனே டாம்பீகமாக கல்யாணம் செய்யப் போகிறார்களா, அந்தப் பணத்தை எடுத்து தேவை இல்லாத அளவுக்கு, இருக்கின்ற வீட்டை பெரிதுபடுத்தி, பெரிதுபடுத்தி, பிறகு நாளைக்கு கூட்டிப் பெருக்குவதற்குக் கூட வழி இல்லாமல் குப்பை கூளமாகப் போடப் போகிறார்களா? சிறு வீடாக இருந்தாலும் தொழில் போன்ற வைகளிலே தங்களுடைய பணத்தை முடக்கப் போகிறார்களா? தங்கள் பிள்ளைகளுடைய வருங்காலத்தைப் பார்க்கப் போகிறார்களா? இல்லையெனில் நகை, நட்டுக்களைப் போட்டு அலங்கார பவனி வரச் செய்யப் போகிறார்களா என்பதைப் பற்றி எல்லாம் அந்தத் தொழிலாளர்கள் வெளியே போகிறபோது அவர்கள் கையிலே இருக்கின்ற பணத்தை எப்படிச் செலவழிப்பது என்பதற்குக் கூட அந்தத் தொழிற்சங்கங்கள் ஆலோசனை சொல்வதற்கும் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று வலியுறுத்தலை அரசாங்கம் செய்யக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நல்ல பணிகளையும் இங்கே செய்ய வேண்டும்.

1986 மே 7] [திரு. குமரி அனந்தன்]

இங்கே ஊனமுற்றவர்கள் கூட ஏறத்தாழ 20 ஆயிரம் பேர் வேலைவாய்ப்பு பதிவகத்திலே தங்களைப் பதிவு செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். நான் ஊனமுற்றவர்கள் கூட என்று சொல்வதற்குக் காரணம், மற்றவர்களாவது, ஒழுங்கான, நிரந்தரமான, முறையான வேலை கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால், ஒன்றைத் தூக்கி இன்னொரு இடத்திலே வைத்து விட்டு, அதற்காகவாவது கூலியைப் பெற்று தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக் கொள்வார்கள். ஆனால் கண் இழந்தவர், காது இழந்தவர், கை, கால் இழந்தவர்கள் அப்படிப்பட்ட பணிகளைச் செய்ய முடியாது. வயிறு அவர்களுக்கும் இருக்கும். பசி அவர்களுக்கும் இருக்கும். ஆனால், பசித்த நேரத்தில், செய்வதறியாது, திகைத்து, திண்டாடி, திக்கற்றவர்களாகக் கண் கலங்கி நிற்பவர்களை அரசாங்கம் பார்க்க வேண்டும்.

20 ஆயிரம் பேர்கள் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கென்று வருகின்றபோது, வேலையைக் கொடுக்கிறோம் என்பது அல்லாமல் 20 ஆயிரம் பேருக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாவது நிச்சயம் வேலை கிடைக்கும் என்ற சூழ்நிலையினை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

20 இலட்சம் பேர் இன்று கூட உயிர்ப் பதிவேட்டிலே வேலை இல்லாதவர்களாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். 20 லட்சம் பேர் உயிர்ப் பதிவேட்டில் இருக்கிறார்கள் என்றால், எழுதிக் கொடுத்தவர்கள் 20 இலட்சம் பேர். எழுதிக் கொடுக்காமல் இருப்பவர்கள் எத்தனை லட்சம் பேரோ, நமக்குத் தெரியாது.

அந்த 20 இலட்சம் பேரிலே கூட, வரிசைப்படி பதிவு செய்தவர்கள் தங்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு இல்லை. அங்கே போய், யாருடைய சிபாரிசோ இருந்தால்தான் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்ற நிலை போய், பதிவு செய்து கொண்டாயிற்று, மற்றவையெல்லாம் பதிவு செய்கின்ற அலுவலகத்தைப் பொறுத்தது, எனக்கு முறைப்படி வரும் என்ற நம்பிக்கையோடு அவர்கள் இருக்கின்ற அளவுக்கு அவைகளைக் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன். நன்றி.

[1986 மே 7

*திரு. ஆர். ரெங்கசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நலமானியக் கோரிக்கையில் நான் சார்ந்துள்ள காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். நான் அரசாங்கத்தை எதிர்க்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பேசவில்லை. குறை கூறவேண்டும் என்பதற்காகப் பேசவில்லை. ஆளும்கட்சியோடு கூட்டணிக் கட்சி என்ற முறையில் ஒருசில வார்த்தைகள் பேசவிரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு பலர் பேசும்போது ஒரு காண்ட்ரொவர்சியல் பாயின்ட் வந்தது. லேபர் டிபார்ட்மென்ட்டிலிருந்து, ஃபேக்டரி விங்கை பிரிக்கலாமா, வேண்டாமா என்பதைப் பற்றிப் பேசினார்கள். தொழிற் சங்கத் தலைவன் என்ற முறையில் நான் மட்டும் அல்ல, சி.ஐ.டி.யூ., ஏ.ஐ.டி.யூ.சி, மற்றும் மற்ற தொழிற் சங்கங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து சொல்ல விரும்புகிறோம். இப்போதுள்ள நிலைமையே நீடித்தால் நல்லது என்று சொல்ல விரும்புகிறோம். தனியாகப் பிரிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதற்கு அவசியமே இல்லை.

இன்றைக்கு அந்த டிபார்ட்மெண்ட்காரர்கள் தவறு செய்தால் மேற்கொண்டு ரிப்போர்ட் செய்வதற்கு ஆள் கிடையாது. எனவே, லேபர் கமிஷனர் மூலமாகத் தான் ரிப்போர்ட் நாங்கள் செய்ய வேண்டும். எனவே, கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, இப்போது தயவுசெய்து பிரிக்க வேண்டாம். சில காலம் கழித்து பிரிக்கட்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே, சென்ற ஆண்டு, 35 இலட்சத்து, 5 ஆயிரத்து 226 நாட்கள் 'மேன் டேஸ் லாஸ்' என்று கூறி இருக்கிறார்கள். இந்த 'லாஸ்' ரொம்ப ஜாஸ்தியாகும். ஒரு நண்பர் குறிப்பிட்டார். ஒரு நாட்டில் அமைதி உண்டா, இல்லையா என்பதைப்பற்றி ஆராய, இந்த 'மேன் டேஸ்' தான் கணக்கிட்டுப் பார்க்க உதவும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த வகையில் பார்க்கும்போது, இது மிகவும் அதிகம்.

இந்தியாவிலேயே 'வெஸ்ட் பெங்காலுக்கு' அடுத்தபடியாக நம் மாநிலத்தில் தான் அது ஜாஸ்தி. இது, எதைக் காட்டுகிறது என்றால், ஸ்டிரைக்கைப் பற்றி நமக்குக் கவலை இல்லை என்று காட்டுகிறது.

1986 மே 7] [திரு. ஆர். ரெங்கசாமி]

நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன், தமிழக அரசு தொழிலாளர்களுக்கு நிறைய காரியம் பண்ணலாம். ஆனால் ஒரு கொள்கை வகுத்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்தக் கொள்கை என்ன என்பது அவர்களுக்கே தெரியாது. அப்போதைக்கப்போது 'அட்ஜஸ்ட்' பண்ணுகிறார்கள். அவ்வளவுதான். திட்டவட்டமான கொள்கை ஒன்று வகுக்க வேண்டும்.

நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது, ஐ.என்.டி.யூ.சி. காரர்கள் நாங்கள். நாங்கள் காந்தியவாதிகள். நேரடியாகப் பேசும்போது பேச்சுவார்த்தை முடியவில்லை என்றால் லேபர் ஆபீசுக்கு ரிப்போர்ட் பண்ணுகிறோம். ஆக்ஷன் எடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். ஆனால், ஸ்டிரைக் பண்ணுகிறார்களா, உடனே கூப்பிடுகிறார்கள் என்றால் என்ன கொள்கை? லேபர் டிபார்ட்மெண்ட்டிலிருந்து, அரசாங்கத்திலிருந்து ஸ்டிரைக் பண்ணியவர்களைக் கூப்பிட்டு, கலாட்டா, வம்பு பண்ணியவர்களைக் கூப்பிட்டு பேசுகிறார்கள் என்றால், நியாயமாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு அது இல்லையா? நியாயமான முறையில் வந்து கேட்டால், டேட் கொடுப்பது கிடையாது. இது முறையான கொள்கையா? நியாயமாகப் போகிறவர்களைத்தான் முதலிலே கூப்பிடவேண்டும். எனவே, எந்தத் தொழிற்சங்கம், நியாயமாக, முறையாக முறையிடுகிறதோ, அதை முதலில் கூப்பிடவேண்டும், செட்டில் பண்ண வேண்டும். காலாட்டா பண்ணுகிறவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசினால் மேலும் கலாட்டாதான் பண்ணுவார்கள். எனவே, இந்த ஸ்டிரைக்கிற்குக் காரணமே, ஸ்டிரைக் வருகிறவரை நாம் காத்து இருக்கிறோம்.

(மாலை 5-20)

அதேமாதிரி ஸ்டிரைக்குக்கு முன்னாலே அந்த விஷயத்தை நாம் கவனித்தால் அந்த ஸ்ட்ரைக்கே வராது. ஸ்ட்ரைக் வரும் வரைக்கும் என் பொறுத்திருக்க வேண்டும். அநேகமாக எல்லா ஸ்ட்ரைக்குக்கும் நம்முடைய டிலேதான் காரணம். எனவே, தொசம்பந்தமாக அரசாங்கம் ஒரு கொள்கையை வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்டியா ஆக்சிஜன் கம்பெனி என்று ஒரு கம்பெனி சென்னையில் இருக்கிறது. அதில் 350 பேர் வேலை செய்கிறார்கள். அங்கே மூன்று சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஸ்டாப் **யூனியன்** ஐ.என்.டி.யூ.சி., ஒர்க்கார்ஸ்

யூனியன், ஐ.எஸ்.டி.யூ.சி., மற்றும் இன்னொரு யூனியன் வைத்திருக்கிறார்கள். ஐ.என்.டி.யூ.சி.யைச் சேர்ந்த இரண்டு சங்கங்களும் சேர்ந்து செட்டில் பண்ணி விட்டார்கள். 350 பேரிலே 300 பேர் செட்டில் பண்ணி சம்பளம் வாங்கியாகிவிட்டது. 50 பேர் வாங்கவில்லை. அந்த ஒப்பந்தம் மூலமாக 9 ஆயிரம் ரூபாய் அரியர்ஸ் வாங்கியிருக்கிறார்கள். by way of arrears they have got Rs. 9,000 சம்பள உயர்வு மாதம் ஒன்றுக்கு 350 ரூபாய் வாங்கியிருக்கிறார்கள். சொல்லப்போனால் அங்குள்ள ஸ்வீப்பர் சம்பளம் 3,000 ரூபாய். A sweeper gets a salary of Rs. 3,000. அந்தக் கம்பெனிலே 50 பேருக்காக வேண்டி ஐ.என்.டி.யூ.சி. சார்கத்திற்கு விரோதமாக ரெஃபரன்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது என்ன நியாயம்? இதுதான் கொள்கையா? என்று கேட்க விரும்புகிறேன். சம்பளம் ஜாஸ்தி. 3,000 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். ஒரு ஸ்வீப்பர் 3,000 ரூபாய் வாங்குகிறார் இது சம்பந்தமாக கோர்ட்டுக்கு விடுவதற்கு என்ன காரணம்? வேறு காரணங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. பர்சனல் ரீசன்ஸ், ப்ரென்ட்ஷிப் ரீசன்ஸ் எல்லாம் நிறைய இருக்கின்றன. ஒரு கொள்கை கிடையாது. இம்மாதிரியான பெரியதொரு கம்பெனியிலே சம்பளம் ஜாஸ்தி வாங்கும்பொழுது, செட்டில்மெண்ட் இருக்கும்பொழுது, ஒரு ஒப்பந்தம் இருக்கும்பொழுது அதை மீறி இவ்வாறு விடுவது நியாயமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முன்பு சிம்கோ மீட்டர் என்று ஒரு கம்பெனி திருச்சியிலே இருந்தது. அங்கே 12(3) போட்டிருந்தோம். அன்றைக்கு முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் அதில் தலையிட்டார்கள். நாங்கள் சொன்னோம். 12(3) செட்டில்மென்ட் என்பது legally binding' on all parties. தலையிடக் கூடாது என்று கேட்டோம். ஆனால் அதை மீறி தலையிட்டார்கள். என்ன ஆயிற்று இன்றைக்கு? அந்தக் கம்பெனியும் போச்சு; அந்த முதலாளியும் போய்விட்டார். தொழிலாளியும் போய்விட்டான். ரிசல்ட் அதுதான். எனவே, அரசாங்கமானது ஒரு ஒப்பந்தம் இருக்கும்பொழுது அந்த ஒப்பந்தம் எப்படி பண்ணப்பட்டது, என் பண்ணப்பட்டது, என்று முறையாகப் பார்க்காமல் அரசியல் காரணங்களுக்காக, பர்சனல் ரீசன்ஸ்க்காக கோர்ட்டுக்கு விடுவது என்பது முறை அல்ல. அதேமாதிரிதான் W.S. Insulators அங்கே 1,200 பேர் வேலை செய்கிறார்கள்.

திரு. குமரி அனந்தன்: மாற்றுத் தலைவாவாகளே, இங்கே போதுமான அளவு உறுப்பினர்களுடைய எண்ணிக்கை இருக்கிறதா, தொடர்ந்து சபையை நடத்துவதற்கு என்று மாற்று சபாநாயகர் அவர்களைப் பார்க்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. செம்மலை): இருக்கிறது.

திரு. ஆர். ரெங்கசாமி: W.S. Insulators 1.200 பேர் வேலை பார்க்கிறார்கள். ஐ.என்.டி.யூ.சி. சங்கம் இருக்கிறது. அங்கே பெருவாரியாக அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட சங்கம், ஐ.என்.டி.யூ.சி. சங்கம்தான். ஆனால் அங்குள்ள மைனாரிட்டி யூனியன், ஏ.டி.எம்.கே. யூனியன் செட்டில்மென்ட் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதை மாற்ற வேண்டும். மாற்றி நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்று நாங்கள் லேபர் டிபார்ட்மெண்டுக்குப் போய் இருக்கிறோம். இன்னும் கோர்ட்டுக்குக் கொடுக்கவில்லை. ஒரு நிலைமையிலே அரசாங்கம் 10(2) அக்ரிமெண்ட் பண்ணியிருந்தும்கூட கோர்ட்டுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். வேறு யாருக்கும் கொடுக்கவில்லை. ஐ.என்.டி.யூ.சி. சங்கம் எங்கெல்லாம் ஒப்பந்தம் பண்ணியிருக்கிறார்களோ அங்கே கோர்ட்டுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் இப்பொழுது கேட்கிறோம், மெஜாரிட்டி யூனியன். ஒப்பந்தம் செய்வது மைனாரிட்டி யூனியன். வேண்டுமென்றால் வோட்டு வைத்துக்கொள்ளலாம்.

If the A. I. A. D. M. K. Union proves it is having majority.

நாங்களெல்லாம் சங்கத்தைக் கலைத்துவிட்டுப் போய்விடுகிறோம். ஆகவே, அந்தக் கம்பெனியைப் பொறுத்தமட்டிலும் அரசாங்கம் கோர்ட்டுக்குக் கொடுக்க முன்வருமா என்று கேட்க பிரியப்படுகிறேன். ஏனென்று சொன்னால் இதே 10 (2) அக்ரிமெண்ட் போட்டயிடத்திலே மெஜாரிட்டி யூனியன் அங்கீகாரம் பெற்ற இடத்திலேயெல்லாம் அரசாங்கம் கோர்ட்டுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி இங்கேயும் கோர்ட்டுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன்.

இன்னொன்றையும் கூற விரும்புகிறேன். அதே W.S. இன்சு லேட்டரிலே Check off System வேண்டாமென்று 750 ஓர்க்கர்ஸ் மேலே கையெழுத்துப் போட்டு Chief Inspector of Factories Office அனுப்பியிருக்கிறார்கள். Chief Inspector of Factories office என்ன பண்ண வேண்டும்? உடனே நிர்வாகத்திற்கு எழுதி, கூடாது என்று அறிக்கை விடவேண்டும். அதுதான் அவர்களுடைய முறை. ஆனால் என்ன பண்ணினார்கள்? He has sent a small man. I do not know who is he. அந்த நபர் தொழிற்சாலைக்குச் சென்று மேனேஜ்மென்டைப் பார்த்து வந்துவிட்டார். Check off system இன்னும் கேன்சல் செய்யப்படவில்லை. ஏன்? தொழிலாளர்கள் செக் ஆப் பிடிக்கக் கூடாது என்று கையெழுத்துப் போட்டு, நிர்வாகத்திடம் கொடுத்தால் மிரட்டுவார்கள் என்றுதான் சீப் இன்ஸ்பெக்டரிடம் கொடுத் தார்கள். கொடுத்தது என்னவாயிற்று? இன்னும் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? அதற்கு என்ன காரணம். ஆகவே, நியாயமான கோரிக்கையான செக் ஆப் பிடிக்க வேண்டாம் என்று 750 பேர்கள் மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒன்றும் ஆக்ஷன் எடுக்கவில்லை. ஏன் எடுக்கவில்லையென்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே தாழையூத்திலே இந்தியா சிமெண்ட்ஸ் கம்பெனி இருக்கிறது. அந்த கம்பெனி நிர்வாகம் அநியாயமாக 350 பேர்களை வேலையை விட்டு நீக்கிவிட்டார்கள் எந்தவிதக் காரணமும் கிடையாது, நோட்டீஸ் கிடையாது. விசாரணை கிடையாது. திடீரென்று நிறுத்தி விட்டார்கள். காரணம் என்ன? அந்தத் தொழிலாளர்கள் அவார்டைக் கேட்டார்கள், சம்பளம் கேட்டார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அந்தக் காரணத்திற்காக நிர்வாகத்தினர் நிறுத்தினார்கள். வேலை கிடையாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். நாங்கள் வேலையிருக்கிறது என்று சொன்னோம். லேபர் டிபார்ட் மென்ட்டார் டெப்புட்டி சீப் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் பாக்டரியை அனுப்பினார்கள். He has been sent to the factory to verify the records அவர் பாக்டரிக்குச் சென்று, வெரிபை பண்ணி ரிப்போர்ட் அனுப் பினார் ரிப்போர்ட்டில் அந்த நிர்வாகம் பழைய ஆட்களை

1986 மே 7] [திரு. ஆர். ரெங்கசாமி]

எடுத்துவிட்டு புதிய ஆட்களை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார். ரிப்போர்ட் கொடுத்துங்கூட இன்னும் அந்த நிர்வாகத்தை வற்புறுத்தி அவர்களை வேலையில் வைக்க முடியவில்லை. தொழிலாளர்கள் அங்கே மறியல் செய்த தற்காகக் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அது சுலபம். அரசுக்குக் கைது செய்வது சுலபம். நிர்வாகத்தை ஏன் நிறுத்தினாய், எதற்காக நிறுத்தினாய் என்று கேட்பதற்குத் தைரியம் கிடையாது. நிர்வாகத்தினர் தங்கள் இஷ்டம் என்று சொல்கி றார்கள். ஆகவே, தொழிலாளர்களைக் கைது செய்த அரசாங்க மானது, நிர்வாகத்தினரைக் கேட்கலாம் அல்லவா? அதே எஸ்.பி.-யை, டி.ஒய்.எஸ்.பி.-யை, கலெக்டரைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டார்களா? கேட்கவே இல்லை. அட்லீஸ்ட் ஒரு பாயிண்ட் ஆப் இன்பர்மேஷனுக்காவது கேட்கலாம் அல்லவா? கேட்கவில்லை. நிர்வாகத்தினர் அநேகமாக 350 பேர்களை நீக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பதிலாக புதிய நபர்களை வேலைக்கு வைத்திருக் கிறார்கள். அவர்கள் "We have employed 240 people" என்று ரிப்போர்ட் செய்கிறார்கள். இருந்துங்கூட அரசாங்கம் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? 350 பேர்கள் நீக்கப்பட்டு எத்தனை நாளாயிற்று? இந்த அரசானது குவிக் ஆக்ஷன் எடுக்க வில்லை; ஏன் பயமா? நம்மிடம் போலீஸ் இருக்கிறது, அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆப்டர் ஆல் இந்தியா சிமெண்ட் நிர்வாகம்தானே? ஆகவே, அரசாங்கம் உடனடியாக, இந்தியா சிமெண்ட் நிர்வாகத் தினர் மீது குவிக் ஆக்ஷன் எடுக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒரு பெரிய குறை. ஐ.என்.டி.யூ.சி. சார்பிலே, நாங்கள் கோரிக்கைகளைக் கொடுக்கிறோம். நம்முடைய கே.ஏ.கே. முன்னாலே இருந்தார்கள். பலமுறை அவரிடம் சென்று சொல்லியிருக்கிறேன். மதுராந்தகம் சர்க்கரை ஆலை டிரைவர்கள் பிரச்னை, வால்பாறை தொழிலாளர் பிரச்னை, கோயம்புத்தூரிலே உள்ள பிரச்னைகள், இதுமாதிரி பல ஐ.என்.டி.யூ.சி. சங்கம் சார்பிலே நான் போய் நேராகச் சொல்லி யிருக்கிறேன். ரெப்ரசென்டேஷன் கொடுத்திருக்கிறேன். ஒரு கேஸ் கூட கோர்ட்டுக்குக் கொடுக்கவில்லை. அரசாங்கம் வேண்டு மென்றே ஐ.என்.டி.யூ.சி-க்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லி

[திரு. ஆர். ரெங்கசாமி] [1986 மே 7

யிருக்கிறது. நாங்கள் ஐ.என்.டி.யூ.சி. என்ன, கவர்மெண்டுக்கு அகெய்ன்ஸ்டாக இருக்கிறோமா? நாங்கள் சப்போர்ட் செய்கிறோம். We are the only people supporting the Government நாங்கள் ஸ்டிரைக் செய்வதில்லை, சுமூகமாக வேலை செய்யச் சொல்கிறோம், உற்பத்தியைப் பெருக்கச் சொல்கிறோம். அரசாங்கம் ஏன் கவனிப்பதில்லை. நானே, not only as a M.L.A. ஐ.என்.டி.யூ.சி. சார்பாக, பெர்சனலாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். சென்ற ஆண்டு, ஐ.என்.டி.யூ.சி. யின் எந்தக் கேசும் கோர்ட்டுக்குக் கொடுக்கவில்லை. அந்த மாதிரி செய்வதற்கு என்ன காரணம்? நாங்கள் என்ன வெறுப்பாகப் போய் விட்டோமா? அது நல்லதல்ல. அரசாங்கமானது நியாயமான தொழிற்சங்கத்தைச் சப்போர்ட் செய்வதுதான் நல்லது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறைந்த பட்சம் கமிட்டி போடுவதற்கு ஒரு வருடம் ஆகிறது. கமிட்டி வந்து பரிசீலனை

(மாலை 5-30)

பண்ணி முடிவு எடுப்பதற்கு 2 வருடங்கள் ஆகிறது. கவர்ன்மெண்ட் அவற்றைப் பரிசீலனை பண்ணி முடிவு சொல்வதற்கு ஒரு வருடம் ஆகிறது. இது அவசியமா? கமிட்டி அமைக்க மூன்று மாதம் கமிட்டி என்கொயரி 3 மாதங்களில் முடித்துவிடலாம். கவர்ன்மெண்ட் ரிப்போர்ட் 3 மாதங்களில் முடித்துவிடலாம். எல்லாம் சேர்த்து ஓராண்டிற்குள் முடிக்கவேண்டிய வேலைக்கு 5 வருடங்கள் எடுக்கிறார்கள். எனவே கமிட்டி அமைக்கும்போது அதனுடைய முடிவு ஓராண்டிற்குள் வரவேண்டும் என்பதை ஒரு கொள்கையாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக பிளாண்டேஷன்: இதைப் பொறுத்த வரையில் ஒன் மேன் கமிட்டி என்று கவர்ன்மெண்டிலே ஒரு கமிட்டி போட்டார்கள். ரிப்போர்ட் என்னவென்று தெரியவில்லை. ஒரு எஸ்டேட்டில் எவ்வளவு ஏக்கர் இருக்கிறது? ஏக்கருக்கு எவ்வளவு ஆள் வைக்க வேண்டுமென்று ரிப்போர்ட் கொடுக்க கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. அதனுடைய சிபாரிசு என்னவாயிற்று? கவர்ன்மெண்ட் என்ன பண்ணினார்கள் என்று தெரியவில்லை. தயவுசெய்து அந்த கமிட்டி ரிப்போர்ட்டை வெளியிடுங்கள், பரிசீலனை பண்ணுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1986 மே 7] [திரு. ஆர். ரெங்கசாமி]

எஸ்டேட்ஸையெல்லாம் frafmentation of the Estates என்ற முறையில் கூறுகூறாகப் பிரித்துவிடுகிறார்கள். எனவே அரசாங்கம் இதில் உடனடியாகத் தலையிட்டு இதைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எஸ்டேட்டுகளைப் பிரித்தால் அது துண்டாகி உருப்படி இல்லாமல் போய்விடும்.

அடுத்து ஷுகர் இண்டஸ்ட்ரீஸ் பொறுத்தமட்டில் இடைக்கால நிவாரணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மூன்றாவது வேஜ் போர்ட் போட்டிருக்கிறார்கள். போர்ட் முடிவு பண்ணுவதற்கு நாளாகும். அதுவரை காத்திராமல் நம்முடைய தமிழக அரசும் லேபர் டிபார்ட்மெண்ட்டும் மேனேஜ்மெண்ட் எல்லாம் கூடிப் பேசி முடிவு பண்ண வேண்டும். அதுமாதிரி நாம் ஏற்கனவே செய்திருக்கிறோம். அதே மாதிரி மேற்கொண்டு காலதாமதம் இல்லாமல் உடனடியாகப் பேசி ஒரு முடிவு காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்ஜினியரிங் பொறுத்த மட்டில், பேக்டரிக்கு பேக்டரி, ஊருக்கு ஊர், இடத்திற்கு இடம் சம்பளம் மாறுதல் இருக்கிறது. இதில் நிறைய போட்டியிருக்கிறது. வெஸ்ட் பெங்கல் மாதிரி அதை நான்காகப் பிரிக்கலாம்.

(1) If the workers employed are 50.

(2) If the workers employed are 50 to 250.

(3) If the workers employed are 250 to 1000

(4) If the workers employed are 1000 and above.

அதேமாதிரி தமிழ்நாட்டிலே சம்பளம் நிர்ணயம் பண்ணும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தமிழ்நாட்டிலே அகில இந்திய புள்ளிவிவரப்படி மத்திய அரசாங்கம் வெளியிட்ட ஒரு அறிக்கைப்படி I.N.T.U.C. மெஜாரிட்டி யூனியன் கமிட்டி அமைக்கும்போது டி.&டி.யு.சி. இடம்பெறவில்லை. இ.எஸ்.ஐ.-யும் இடம்பெறவில்லை. ஐ.என்.டி.யு.சி. மற்றும் மத்திய தொழிற்சங்கங்களானசி.ஐ.டி.யு.சி., ஏ.ஐ.டி.யு., எச்.எம்.எஸ். போன்றவைகள் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கமிட்டி உருப்படியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுபோன்று டெம்பாரி வொர்க்கர்ஸ் பிரச்சனை பற்றியும் கான்ட்ராக்ட் வொர்க்கர்ஸ் பிரச்சனை பற்றியும் உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசினார்கள். அதை மீண்டும் நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. அது பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. It forms 40 per cent of the total labour force. ஆகவே அரசாங்கம் இதிலே ஒரு பெரிய நடவடிக்கை எடுத்து இந்த டெம்பாரி வொர்க்கர்ஸ் பிரச்சனை விஷயமாக ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக லேபர் கோர்ட் டேபிளிலேயே டிலே ஆகிறது. அரசாங்கத்திலே இருந்து ட்ரிபியூனலுக்கு ஜட்ஜ் போடப்படவில்லை. ஏன் போடப்படவில்லை? ஒரு சின்ன மேட்டர். 5 நிமிடத்தில் உங்களால் முடித்துவிட முடியும். இந்த 5 நிமிஷ வேலைக்கு இவ்வளவு நாட்கள் தேவையில்லை. ஏன் அவ்வாறு போடப்படாமல் இருக்கிறது? இந்த மாதிரி சிறிய காரியங்களில் எல்லாம் அரசாங்கம் கவலை இல்லாமல் இருக்கக்கூடாது.

லேபர் கோர்ட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ஒரு கோர்ட் போடவேண்டும், ஏனென்றால் பல கேஸ்களைப் பொறுத்த வரையில் ரொம்ப டிலே ஆகிறது. 2 வருஷங்களுக்கு மேல் கோர்ட்டிலே இருந்து அதற்குப் பிறகு ஆர்டர் வாங்கிக்கொண்டு வந்து பணம் வாங்க வேண்டும் என்றால் ரொம்ப டிலே ஆகிவிடுகிறது. 2 வருஷம் 3 வருஷம் ஆகியும் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற நிலைமை இருப்பதால் ஒர்க்கர்ஸ் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதனை கலெக்டருக்கு அனுப்புகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆயிரத்தி எட்டு வேலை இருக்கின்ற நிலைமையில் இதையும் எப்படி உடனடியாக அவர்களால் செய்ய முடியும்? இப்படி தாசில்தார் பார்த்து, ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் பார்த்து அதன்பிறகு அந்தப் பணத்தை வசூல் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றால் நிறைய சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. எனவே லேபர் கோர்ட்டிலே தீர்ப்பு அளிக்கும்போதே பணத்தையும் வாங்குவதற்கான அதிகாரத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களே அந்தப் பணத்தை வசூல் பண்ணக் கூடிய அளவுக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் வசூல் பண்ணி அந்தப் பணத்தைத் தரலாம். அப்போதுதான் ஒர்க்கர்ஸ்க்கு உடனுக்

குடன் பணம் கிடைக்க உதவியாக இருக்கும். அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும், அதிலே டிலே இருக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பணத்தைப் போய்க் கேட்டால் முதலாளிகள் கொடுக்கவில்லை என்று தொழிலாளர்களுக்கு சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதுபற்றிக் கவனிக்க தனியாக அதாரிட்டி போடவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரொம்ப டிலே ஆகிறது. உதாரணம் ஜீவன்லால் கம்பெனி. தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட 6 மாதத்திற்குள்ளாக பணம் கிடைக்கின்ற வகையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஸ்ட்ரைக், கோர்ட் என்றெல்லாம் செல்வதை விட பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள மத்தியஸ்தம் தான் நல்லது. காந்தியடிகள் அதைத்தான் சொல்லியிருக்கிறார். நிர்வாகத்தினருக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் தகராறு வருகிறபோது அவர்கள் நேரடியாகப் பேசுகிறார்கள். அது முடியாது போனால் மத்தியஸ்தத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படவேண்டும். ஆர்பிட்ரேஷன் போடவேண்டும். தமிழ்நாட்டில் முன்பு Arbitration Board என்று ஒன்று இருந்தது. இப்போது அது இல்லாமல் போய்விட்டது. ஆகவே இந்த கோர்ட்டுக்குப் போவது, ஸ்ட்ரைக் செய்வது போன்றவற்றை எல்லாம் தவிர்க்கின்ற வகையில் மத்தியஸ்தத்திற்கு ஏற்பாடு செய்வது நல்லது. எனவே இந்த மத்தியஸ்த முறையை ப்ரமோட் பண்ணுவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கோயம்புத்தூரில் 8 மில்கள் மூடப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு 10 மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. காவிரி ஸ்பின்னிங் மில், லட்சுமி மில், ஆகியவற்றை எல்லாம் மூடிவிட்டார்கள். அரசாங்கம் ஒரு கொள்கை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். லேபர் டிஸ்ப்யூட்டாக இருந்தால் அதை 6 மாதத்திற்குள்ளாக முடிக்க வேண்டும்.

If it concerns with labour matter, it should be settled within six months

வேறுமாதிரியான நிலைமைகள் எல்லாம் இருந்தால், அது பற்றிப் பரிசீலனை பண்ணலாம். மற்றவற்றைப் பொறுத்த வரையில் எவ்வளவு சீக்கிரம் முடிக்க முடியுமோ அவ்வளவு

[திரு. ஆர். ரெங்கசாமி] [1986 மே 7

சீக்கிரம் முடிக்கவேண்டும். அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வது என்றால் அதுபற்றி விரைவில் முடிவெடுக்க வேண்டும். ஒரு வருஷம், 2 வருஷம், 3 வருஷம் என்று போடுவது நியாயம் இல்லை. ஆறு மாதத்திற்குள்ளாக அரசாங்கம் தலையிட்டு, மூடப்பட்ட மில்களைத் திறப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும்.

தமிழ்நாடு சிமென்ட்ஸ் கார்ப்பரேஷனின் ஹெட் ஆபீஸ் இங்கே இருக்கிறது. அங்கே உள்ள ஓர்க்கர்ஸ்-ஐ பொறுத்தவரையில் வேஜ் போர்ட் ரெக்கமண்டேஷன்படி இன்னும் ஊதியம் கொடுக்கப்படவில்லை. வேஜ் போர்ட் ரெக்கமண்டேஷனை இம்ப்ளிமென்ட் பண்ணவேண்டும் என்ற நிலைமையில் ஹெட் ஆபீசிலே கூட அது இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. அது கவர்ன்மென்டிலே இன்டஸ்ட்ரீஸ் டிப்பார்ட்மென்டிலே பெண்டிங் ஆக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அது லா மினிஸ்டர், ஃபைனான்ஸ்

(மாலை 5-40)

மினிஸ்டர், சீஃப் மினிஸ்டர் என்ற அளவிலே இப்போது இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்தாகவேண்டும். அமைதியான முறையிலே கேட்டால் வரமாட்டேன் என்கிறது என்று தொழிலாளர்கள் சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. எனவே அங்கே உடனடியாக வேஜ் போர்ட் ரெக்கமென்டேஷனை அமல் நடத்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரி ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் போர்டு, ஹவுசிங் போர்டு, மெட்ரோ வாட்டர் போன்ற அரசு நிறுவனங்களுக்கெல்லாம் போனஸ் தரப்படவில்லை. வாட்டர் போர்டுகாரர்கள் ஹைகோர்ட்டிற்கு போய் கேஸ் போட்டு வாங்கி விட்டார்கள். கவர்ன்மெண்டின் கொள்கையைப் பாருங்கள். கலாட்டா பண்ணினால் தருகிறார்கள் அல்லது கேஸ் போட்டால் தருகிறார்கள். போய்க் கேட்டால் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். வாட்டர் போர்டுகாரர்கள் மட்டும் கேஸ் போட்டு வாங்கிவிட்டார்கள். ஆனால், இவர்கள் எல்லாம் கோர்ட்டிற்குப் போகவில்லை. யார் யார் என்றால் ஸ்லம் கிளியரன்ஸ், மெட்ரோ வாட்டர், ஹவுசிங் போர்டுக்காரர்கள் எல்லாம் கோர்ட்டிற்குப் போகவில்லை. கேட்டுக் கொண்டேதான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் ஒன்றும் செய்யவில்லை

1986 மே 7] [திரு. ஆர். ரெங்கசாமி]

ஒரு போர்டுக்கு கொடுத்த உடனேயே மற்றவைகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டாமா?

It is a policy matter. We should not give to a particular Board and deny the same to other Boards employees. Why can't you give it to other Board workers also?

கொள்கை தானே அது. வாட்டர் போர்டுக்கு மட்டும் கொடுத்து விட்டு, மற்றவர்களுக்கு ஏன் போனஸ் இல்லை என்று சொல்ல வேண்டும். அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டாமா, அல்லது அவர்களும் கோர்ட்டிற்கு போய்த்தான் வாங்க வேண்டுமா? ஆகவே அந்த ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் போர்டு, ஹவுசிங் போர்டு, மெட்ரோ வாட்டர் போன்றவைகளுக்கு எல்லாம் கண்டிப்பாக போனஸ் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகளுக்கு பெரிய ஆபத்து வந்துவிட்டது. லைம் ஸ்டோன் குவாரிகளுக்கு லைசன்ஸ் வழங்குவதில் சரியாக இம்பிளிமெண்ட் பண்ணுவதில்லை. லைசன்சுகள் சரியாக வழங்கப்படுவதில்லை. லைசன்சுகள் சரியாக வழங்கப்படுவதில்லை, என்றால் தொழிற்சாலைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. மற்ற மாநிலங்கள் மைய அரசு போன்றவை எல்லாம் 20 வருஷம் 25 வருஷம் என்று சேர்த்து லைசன்சுகள் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்திலே மட்டும் 2 வருஷம் 3 வருஷம் என்றுதான் லைசன்சுகள் தரப்படுகின்றன. லைம் ஸ்டோன் கிடைக்காததனால் சிமெண்ட் பேக்டரியே மூடுகின்ற நிலைமை கூட சில இடங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எப்படியும் லைசன்சுகள் கொடுத்தாக வேண்டும். சிமெண்ட் பேக்டரி எல்லாமே பெர்மெனன்ட். அப்புறம் ஏன் 1 வருஷம் 2 வருஷம் என்று கொடுப்பது? ஆகவே அந்த லைசன்சுகளை ஒரு வருஷம், 2 வருஷம் என்று மாற்றி மாற்றி கொடுப்பதைக் காட்டிலும், ஒரேயடியாக 20 வருஷம், 25 வருஷம் என்று கொடுத்துவிட்டால் நல்லது. ஆகவே அதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக குரோம் லெதர் கம்பெனி என்று ஒரு கம்பெனி இருக்கிறது, சென்னையிலே. அந்தக் கம்பெனிக்கு சொந்தமாக லேண்ட் இருக்கிறது. அந்த லேண்டை அங்கே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கே விற்பனைக்குக் கொடுத்து, ஏடு

கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டால், அது அர்பன் சீலிங்கில் வருகிறது, இதற்காக கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். பொதுவாக அந்த லேண்ட் அந்த கம்பெனிக்காரர்களுக்கு அவசியம் இல்லை.
"For the expansion of the company, they are keeping surplus lands" ஆக அப்படி சர்பிளஸ் லேண்ட் என்று இருப்பதிலே ஒரு பகுதியை எடுத்து தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும், அவர்கள் வீடு கட்டிக் கொள்வதற்காக என்று சொன்னால், கவர்ன்மெண்ட்டிலே அதற்கு அனுமதி கொடுக்க முடியாது என்று சொல்வது நியாயமாகுமா? அவர்கள் வெளியாருக்கு விற்கப் போவதில்லை. அங்கே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கே கொடுத்து அவர்கள் வீடு கட்டிக் கொள்ள அனுமதிப்பது நியாய மான கோரிக்கை தான். அதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்தபடியாக, சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனிலே நம்முடைய அரசு ஒரு கொள்கை எடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இப்போது இருக்கின்ற சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் கடைகளை எல்லாம் மூடிவிட்டு, அவைகளை கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டியின் மூலமாக நடத்தப்படும் கடைகளாக அமைக்க வேண்டும் என்று கவர்ன்மெண்ட் கொள்கை வைத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதனால் 5 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை போகும். அவர்கள் 5 வருஷம் 10 வருஷம் சர்வீஸ் போட்டு வேலை செய்தாகிவிட்டது. இப்போது திடீரென்று கடையை மூடினால் அவர்கள் எங்கே போவார்கள். நீங்கள் சொல்லலாம். "They will be paid compensation எனவே மேற்கொண்டு கடைகளை புதியதாகத் திறப்பதாக இருந்தால்—நிறையக் கடைகள் எப்படியும் வேண்டும் நமக்கு. ஆகவே நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், புதியதாகக் கடைகளை ஓபன் பண்ணினால்— அப்போது அவற்றை கோவாப்பிரேட்டிவ் சொசைட்டிகளாகத் திறக்கும்படி வைத்துக் கொள்ளலாம். எப்படியும் நம்முடைய நீண்டகாலத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால், அரசாங்கமே கொள்முதல் பண்ணக்கூடிய ஒரு முறை ஒருநாள் வந்துதான் தீரும். அதை மாற்ற முடியாது,

நிச்சயமாக வரும். எனவே இருக்கின்ற சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் கடைகளை மூடுவதைவிட, அவற்றை அப்படியே வைத்துக் கொண்டு, புதியதாகத் திறக்கப்பட வேண்டிய கடைகளை கோவாப்பிரேட்டிவ் சொசைட்டிக்குக் கொடுத்து விடுங்கள். அப்படிச் செய்தால் அவர்களுக்கும் வேலை போகாது. 5 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை இல்லாமல் போனால் எவ்வளவு நஷ்டம், என்ன கொடுமை என்பதை நினைத்துப் பாருங்கள். இப்போது சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே கேஸ் பெண்டிங்காக இருக்கின்றது. இருந்தாலும் அரசாங்கம் அவர்களை எல்லாம் அழைத்துப் பேசி ஒரு நல்ல முடிவிற்கு வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கிராமத் தொழிலாளர்கள். இப்போது டவுன் களில் நாம் தொழிலாளர்களை ஆர்கனைஸ் பண்ணுகிறோம். நிறையக் கூலி வாங்குகிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் உள்ள கைவினைஞர்கள் விவசாயிகள் எல்லாம் குறைந்த கூலியைப் பெறுகிறார்கள். ஆகவே கிராமத் தொழிலாளர்களுக்கு தொழிற் சங்கம் அமைத்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தொழிலாளர் நல மானியத்தைப் பொறுத்தவரையில் வரக்கூடிய காலத்திலாவது புதிய கொள்கையை அமைச்சர் அவர்கள் வகுக்க வேண்டும். எப்படி போனஸ் கொடுப்பது, எப்படி ஸ்ட்ரைக்கை தடுப்பது, எப்படி தொழில் அமைதியை உருவாக்குவது என்ற வகையில் கொள்கையை உருவாக்க வேண்டு மென்று கேட்டு, அப்படி உருவாக்குவது தான் நல்லது என்று தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நலம், தொழிற்சாலைகள் பற்றிய மானியக் கோரிக்கை மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் காலையிலிருந்து தங்களுடைய கருத்துக்களை வழங்கியிருக் கிறார்கள். குறிப்பாக பல்வேறு தொழிற்சங்கங்களில் நீண்ட நாட்கள் அனுபவம் பெற்ற தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் இந்த அவையில் இடம் பெற்று, அவர்கள் இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு கருத்துக்களை வழங்கி இருப்பது மிக மிகப் பாராட்டு

தலுக்குரிய ஒன்றாகும். ஆகவே தொழிற்சங்கங்களில் எல்லாம் பல ஆண்டுக்காலமாக ஈடுபட்டு வந்தவர்கள் சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களாக இடம்பெறுகிற நல்ல வாய்ப்பைப் பெற்று, அந்த அனுபவத்தின் அடிப்படையில் இங்கே பல்வேறு சீரிய கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். கர்மத்திற்கு பாத்தியப்பட்டவர்கள் தான் கடைசிவரையில் இருப்பவர்கள் என்று பழமொழி உண்டு. அந்தவகையில் தொழிலாளர் நலத்தில் அக்கறை கொண்டு, அந்த கர்மத்திற்கு பாத்தியப்பட்டவர்கள் கடைசிவரையில் இருந்தாவது இந்த விவாதத்தை முடிக்கலாமென்று பெருந்தன்மையோடு வருகை தந்ததற்கு உறுப்பினர்கள் அத்தனைபேருக்கும் என்னுடைய நன்றியை தனியாகத் தெரிவித்துக்கொள்வதில் தனிப்பூரிப்பும், பெருமையும் கொள்கிறேன்.

ஆகவே தொழிலாளர் நலம், தொழிற்சாலை கண்காணிப்பு பற்றிய பல்வேறு கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையிலும் தொழிலாளர்களுடைய நலன்கள் பல வகையிலும் காக்கப்பட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் பல்வேறு முயற்சிகளை அடுத்தடுத்து எடுத்து அவைகள் நிறைவேற்றப் பெறுவதில் தனி அக்கறை, ஆர்வம் காட்டி வருகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் நன்றாக அறிவார்கள். இந்தத் தொழிலாளர் நலத் துறை ஆற்றி வருகிற பணிகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிறப்பாகப் பாராட்டி இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் செங்காளியப்பன் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரெங்கசாமி அவர்களும் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் எந்தவிதமான காழ்ப்புணர்ச்சிக்கும் இடம் இல்லாமல் எந்தவிதமான கசப்புணர்ச்சிக்கும் இடமில்லாமல் தொழிற்சங்கங்களின், தொழிலாளர்களின் நலன்களைப் பற்றி கருத்துக்களை எடுத்துத் தெரிவித்து இந்தத் துறையின் மூலமாக மேலும் ஆற்ற வேண்டிய பல்வேறு பணிகளைப் பற்றியும் சிறப்பாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். மற்றவர்கள் தங்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களுக் கேற்ப, நோக்கத்திற்கிணங்க கருத்துக்களை வழங்கி இருக்கிறார்கள்.

1986 மே 7] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆகவே தொழிற்சாலைகள் வளர வேண்டும், தொழிற்சாலைகளுக்கு ஊக்கம் தரவேண்டும். அவற்றின் மூலமாக பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெருக்க வேண்டும். அதன்மூலம் பொருளாதார ஏற்றம் பெற்று வாழ்க்கைத் தரம் உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்ற கருத்துக்களின் அடிப்படையில் தான் நாம் தொழிற்சாலைகளுக்கு ஊக்கம் தருவதற்கு, தொழில் துறையை சிறப்பானதாகச் செய்து, சிறுதொழில், நடுத்தரத் தொழில், பெரும் தொழில் ஆகியவைகளுக்கு ஊக்கம் தருவதற்கென்று தனித் துறையாக நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே தொழிலாளர்கள் மீது அக்கறை கொண்டு இருப்பதன் காரணமாகத்தான், தொழிலாளர்கள் நலனை தனியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கருதி, தொழிலாளர் நலனைப் பற்றி கவனிக்க இந்தத் தனித் துறை அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே இதிலேதான் நாம் அதிக நாட்டம் செலுத்தி வருகிறோம் என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாலை 5-50)

சாதாரணமாக இந்தச் சொற்களைப் பார்த்தாலே மிகத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம். தொழிலை ஆளுபவன்தான் தொழிலாளி, முதலை ஆளுபவன்தான் முதலாளி, எழுத்தை ஆளுபவன் எழுத்தாளன். பேச்சை ஆளுபவன் பேச்சாளன். ஆகவே எழுத்தை எவன் ஒருவன் ஆளுகிறானோ அவன்தான் எழுத்தாளன் ஆவான். ஆகவே எழுதுகிறவர்கள் எல்லாம் எழுத்தாளர்களாக ஆகமாட்டார்கள். எழுதுகிறவர்கள் எல்லாம் எழுத்தர்கள் என்று தான் பெயர் பெறுவார்களே தவிர, எழுத்தாளர்கள் என்ற பெயரைப் பெறமாட்டார்கள். ஆள வேண்டும். அந்த வகையிலே இங்கே பேசுகிறவர்கள் எல்லாம் பேச்சர்கள் என்றுதான் பெயர் பெறுவார்களே தவிர, பேச்சாளர்கள் என்று பெயர் பெறமாட்டார்கள். அந்த மாதிரி தொழிலை ஆளுகின்றவர்களாக இருப்பதன் காரணமாகத்தான் அவர்கள் தொழிலாளி என்றும், முதலை ஆளுகின்ற பொறுப்பு இருப்பதன் காரணமாகத்தான் முதலாளி என்றும் நாம் கூறுகிறோம்.

எனவே தொழிலாளர்களுடைய நலன் குறித்துத்தான் இந்தத் துறை இருக்கிறது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மிக நன்றாக உணர வேண்டும். அரசினுடைய கொள்கை, அணுகுமுறை மற்றவற்றினுடைய அடிப்படையிலே காணுகிறபோது, சாதாரண மாக தொழிற்சாலைகள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தையும், தொழிலாளர்களுடைய நலன்கள் பேணப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தையும் அந்த அடிப்படையிலே இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள் எல்லாம் முறைப்படி நிறைவேற்றப்பட வேண்டும், அதன் மூலமாக ஏற்படக்கூடிய நன்மைகள், தொழிலாளர்களுக்குக் கிட்ட வேண்டும் என்ற தன்மையைக் கொண்டுதான் நாம் பணியாற்றி வருகிறோம். அந்த வகையிலே நாம் பல்வேறு தன்மைகளில் இருக்கிறோம். தொழிற்சாலைகள் காப்பாற்றப்படவேண்டும் என்று பல்வேறு நடைமுறைகளை நாம் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். அந்த அடிப்படையிலேதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரங்கசாமி அவர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் செங்காளியப்பன் அவர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். நாம் முதலாளிகளை ஆதரிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை, தேவையும் இல்லை. தொழிலாளர்களை ஆதரிப்பதுதான் அரசாங்கத் தினுடைய நோக்கம். ஆதரிக்கப்படவேண்டியவர்கள் இவர்கள் தான். ஆதரிக்கப்பட வேண்டிய நிலையில் இருப்பவர்களும் இவர்கள்தான். ஆதரிக்கவேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளாகின்றவர் களும் இவர்கள்தான். ஆகவே எந்த ஒரு முதலாளியையும் ஆதரிக்கவேண்டிய அவசியத்திலே நாம் இல்லை. யாரையும் காப்பாற்றவேண்டிய அவசியத்திலே நாம் இல்லை. எந்த ஒரு முதலாளியும் தனியாக விடப்பட்டாலும் கூட, 7 தலைமுறைக்கு தங்களைப் பார்த்துக் கொள்கிற அளவிற்குத்தான் ஒவ்வொரு முதலாளியும் இருக்கிறார்களே தவிர, அவர்களை தனிப்பட்ட முறையில் காப்பாற்ற வேண்டிய அவசியமோ, பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியமோ அரசுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இல்லை.

ஆனால் தொழிலாளர்கள் காப்பாற்றப்படவேண்டும் என்ற நோக்கத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டுவருகிறபோது, உடைமைக்கு அதிகமாக மதிப்பு அளிக்கிறோமா, அல்லது உழைப்புக்கு அதிகமாக மதிப்பு அளிக்கிறோமா என்று வருகிறபோது, நாம் உடைமையை விட உழைப்புக்கு அதிகமாக

1986 மே 7] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மதிப்பைத் தருகிறோம். உடைமை சேர்கின்ற ஒன்று. உழைப்பு ஒவ்வொரு மனிதனும் தருகின்ற ஒன்று என்று வருகின்றபோது, அந்த உழைப்பைத் தருகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமான மதிப்பு தந்து அவர்களுடைய நலன் பேணப்படவேண்டும் என்ற முறையில் நாம் பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறோம். அந்த வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துத் தெரிவித்ததற்கு இணங்க, தொழிற்சாலைகளைக் காப்பாற்றினால்தான் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்வு நிலைக்கும் என்ற காரணத்தால், தொழிலாளர்களுடைய வாழ்வு, தொழிற்சாலைகளில் நிலைத்து நிற்பதையும், தொழிற்சாலைகள் இயங்குவதையும் பொறுத்து இருக்கிறது. தொழிற்சாலைகள் நடைபெறாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டால்—அது வேலை நிறுத்தத்தின் மூலமாக ஏற்பட்டாலும் சரி, அல்லது கதவடைப்பின் மூலமாக ஏற்பட்டாலும் சரி—தொழிற்சாலைகள் இயங்காத ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டால், அதிலே நேரடியாகப் பாதிக்கப்படுபவர்கள், மிகக் கடுமையாகப் பாதிக்கப்படுபவர்கள் தொழிலாளர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் சில பல ஆலைகளோ, அல்லது தொழிற்சாலைகளோ, மற்றவைகளோ மூடப்படுகிற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறபோது, முதலாளிகளுக்கு லாபமாகத்தான் அந்த மூடப்படுகின்ற தன்மைகள் அமைகின்ற இந்த நிலைமைகளை நாம் கோவை போன்ற இடங்களில் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். நீண்ட பெரும் காலமாக தங்களிடத்திலே இருக்கின்ற, தேங்கி இருக்கின்ற சாக்குகள் எல்லாம் விற்பனை ஆவதற்கு அந்த இடைக்காலம் பயன்படும் என்று சில பல இடங்களிலே அவர்கள் நினைப்பதற்குக்கூடக் காரணமாக அமைந்து விடுகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரங்கசாமி அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியதைப் போல, வேலை நிறுத்தம் செய்கின்றபோது கூட, அதிலே நியாயத்தினுடைய அடிப்படையிலே செய்கின்ற ஒரு நிலைமை ஏற்படுமானால், அதன் மூலமாக நல்ல விளைவுகள் ஏற்படக்கூடும்.

அகவே கூடுமானவரையில், நிதானத்தோடு சிந்தித்து, இறுதிக்கட்டமாக வேறு வழி இல்லாத நிலைமை வருகிறபோது அதைச் செய்கின்ற ஒரு தன்மை ஏற்படுமானால், அதனால் அதிகமான இழப்புகளும். அதனால் கஷ்டநஷ்டங்களும் வந்து,

தாக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிற அளவிற்கு அதைத் தவிர்ப்பதற்கு வழிவகை ஏற்படக் கூடும். அவர்கள் சொன்னது மாதிரி மாச்சரியத்தின் காரணமாகவோ, தனிப்பட்ட மாச்சரிய உணர்வின் காரணமாகவோ, அல்லது தங்களுடைய ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டவேண்டும் என்ற எண்ணத்தினுடைய காரண மாகவோ, அல்லது ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக ஒரு தவறு செய்வதன் காரணமாகவோ ஒருசிலரை நீக்கிவிட்டார்கள் என்பதற்காக, அவர்களுக்குப் பரிந்து பேசி, அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் இருக்கின்ற அத்தனை பேர்களையும் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுத்துவதன் மூலமாக, பலருடைய வாழ்வைப் பாழ்படுத்துகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. இதைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரங்கசாமி அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே ஒரு நியாயத்தினுடைய அடிப்படையிலே வேலைநிறுத்தம் அமைவது என்பதை சட்டமே ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறது. அந்த வகையிலே கூடுமான வரையில் அமையவேண்டும் என்பதை நாம் உள்ளபடியே அறிவித்துக் கொண்டு வருகிறோம். அந்தவகையிலேதான் அவர்களே சுட்டிக் காட்டியமாதிரி 1985-ஆவது ஆண்டு 35 லட்சத்து 5 ஆயிரத்து 220 நாட்கள் இங்கே மனித உழைப்பு நாட்கள் வீணாகி இருக்கின்றன என்கிற உண்மையை அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு முக்கியமான காரணமாக இருக்கின்ற அளவிலே அமைந்து இருப்பது சம்பள உயர்வு கோரி சென்ற ஆண்டு, 1985-ஆவது ஆண்டு ஜூலை திங்கள் 16 ஆம் நாளிலிருந்து 1985-ஆவது ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 25-ஆவது நாள் வரை சம்பள உயர்வு கோரியும் பிறகு போனஸ் கோரி 1985-ஆவது ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 9-ஆம் நாள் முதல் 1985-ஆவது ஆண்டு டிசம்பர் 14-ஆம் நாள் வரையிலும், ஆக இருமுறை நடந்த பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களின் வேலைநிறுத்தம் காரணமாக 19 லட்சம் மனித உழைப்பு நாட்கள் இந்த இரண்டு காரணங் களினாலே வீணாகி இருக்கின்றன. இதை நீக்கிவிட்டுப் பார்ப்போமானால் 1985 ஆம் ஆண்டு 16 லட்சம் மனித உழைப்பு நாட்களை இழந்து இருக்கிறோம். அவர்கள் சொல்லியதுமாதிரி அப்படிப்பட்ட இழப்புகூட ஏற்படாத அளவுக்கு ஒரு சூழ்நிலை உருவாகவேண்டும். உருவாக்குகிற அளவுக்கு அத்தனை

1986 மே 7] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பேருடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டுமென்பதுதான் மிக முக்கியம். ஆக, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1985-ஆவது ஆண்டு பணிபுரிபவர்களுடைய எண்ணிக்கை 9 லட்சத்து 64 ஆயிரத்து 265 என்கின்ற நிலையில் அவர்களுடைய வேலைவாய்ப்பு நாட்கள் 29 கோடியே 31 லட்சத்து 36 ஆயிரத்து 560 ஆக இருக்கின்றது. ஆக, இழப்பு நாட்களைக் கணக்கிட்டுப் பார்ப்போமேயானால், பர்சென்டேஜ் என்று கணக்கிடுவோமேயானால் 1.1 சதவிகிதம் வருகிறது என்றாலும் கூட, அதையே தனியாக நாட்கள் என்று கணக்கிடும்போது அதனால் ஏற்பட்ட இழப்புகள் மற்றவைகளைக் கருதுகின்றபோது அது அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது.

மற்றொரு கருத்தையும் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துத் தெரிவித்ததற்கு இணங்க இங்கே இந்தத் தொழிலாளர் நலத் துறை பல்வேறு சிறப்புக்குரிய சூழ்நிலைகளை உருவாக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் இயங்கிக் கொண்டு வருகிறது. இது ஒரு நிர்வாகத்துறையாகத்தான் அமைந்து இருக்கிறது. ஆகவே தொழிலாளர்களிடத்திலே ஒரு நலமான சூழ்நிலையையும், அமைதிச் சூழ்நிலையையும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கம்தான். ஆக, தொழிலாளர்கள் சட்டப்படி உரிமைகளைப் பெறச்செய்ய வேண்டுமென்பதும், பெறச் செய்வதற்கான வழிமுறைகளைக் காணவேண்டுமென்பதும் இந்தத் தொழிலாளர் நலத்துறையினுடைய நோக்கமாகும். தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய கடமைகளை செவ்வனே செய்வதற்கான சூழ்நிலைகளை உருவாக்கித் தருவதும் இந்தத் துறையினுடைய மிக முக்கியமான நோக்கமாகும். தொழிலாளர்கள் தொழில் உரிமையாளர்களிடையே நல்ல உறவை நிலவச் செய்யவேண்டும். நல்லுறவு நிலவச் செய்யக்கூடிய நிலைமைகள் நீடிக்குமேயானால், கூடுதலாகத் தொழில்கள் நடத்தவேண்டுமென்ற ஆர்வம் பலருக்கு ஏற்பட்டு புதிய புதிய தொழில்கள் வருவதற்கான வாய்ப்பு வசதிகள் ஏற்படும். புதிய புதிய தொழில்கள் வருவதற்கான வாய்ப்புகள் ஏற்படுகின்ற சூழ்நிலையிலே வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படுவதற்கான தன்மைகள் ஏற்படக்கூடும். அப்படிப்பட்ட ஒரு 'அட்மாஸ்பியர்', சுகாதாரச் சூழ்நிலை தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை ஏற்படவேண்டும் என்றால், அந்த வகையிலே தொழிலாளர்களுக்கும், அரசுக்கும், தொழில்களை

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1986 மே 7

நடத்துகின்றவர்களுக்கும் ஒரு இணக்கமான ஒரு நல்லுறவான சூழ்நிலை ஏற்படவேண்டும். அந்தச் சூழ்நிலையை சிறப்பாக, செம்மையாக அமைக்க வேண்டுமென்பதுதான் இந்த அரசினுடைய முக்கியமான நோக்கமாகும். வேலைநிறுத்தம், கதவடைப்பு ஏற்படாமல் தவிர்ப்பதற்கான சூழ்நிலைகளை உருவாக்கவேண்டுமென்பதுதான் இந்த அரசினுடைய முக்கிய நோக்கமாகும். ஊதியம், படி, வேலைப்பளு, வேலை உயர்வு, வேலை நேரம், போனஸ், ஊக்கத்தொகை போன்றவைகளை நிர்ணயிப்பதில் உறுதுணையாக இருப்பதும், இருக்கவேண்டியதும் இந்தத் துறையினுடைய முக்கியக் கடமையாக இருக்கின்றது.

தொழிற்தகராறுகளை பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் முறைப்படி தீர்த்துவைக்கவேண்டுமென்று இந்தத் துறை எண்ணிவருகிறது. தொழிற்சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதும் மீறுவோர்மீது நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பதும் இந்தத் துறையின் மூலம் செய்யவேண்டுமென்று இந்த அரசு எண்ணுகிறது தொழிலாளர் நலன் பேணப்படவேண்டும். தொழிலாளர்களுடைய பணி நிலமைகளையெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்தவும் வேண்டும் தொழில் உலகில் அமைதி நிலவச் செய்ய தொழிலாளர்கள்-உரிமை யாளர்களிடையே நல்லுறவு நீடிக்கச்செய்ய, தொழில் வளர்ச்சிக் கான சூழ்நிலைகளை ஏற்படுத்தி உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்க தூண்டுதலாகவும் இருக்கவேண்டும். ஆக, அந்தவகையில் இதுபோன்ற பணிகளை நிறைவேற்றவே இந்தத் தொழிலாளர் நலத்துறை பாடுபட்டுவருகிறது. ஆகவே, தொழிற்தகராறுகளை கூடுமானவரையில் சமரச உடன்பாட்டில் தீர்க்கவேண்டும் என்ற கொள்கையைத்தான் நாம் அதிகமாக வற்புறுத்தி வருகின்றோம். அவை சட்டப்படி நீதிமன்றம், அல்லது தீர்ப்பு ஆயத்தின் மூலம் தீர்க்கப்படவேண்டும் என்பதைவிட சமரசத்தின்மூலமாக ஒரு முடிவுக்கு, உடன்பாட்டுக்கு வருவது மிக எளிதாகவும் விரைவாகவும், காலத் தாழ்வுக்கு இடம் இல்லாத வகையிலேயும், ஏங்கித் தவிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படாமலும் இருக்கும். கூடுமானவரையில் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்பட வேண்டும். இரண்டு வகையிலேதான் நாம் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியும்.

1986 மே 7] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

(மாலை 6-00)

ஒன்று சமரசப் பேச்சுவார்த்தையின் மூலமாக உடன்பாடு காண முடியும். மற்றொன்று நீதி மன்றத்தின் மூலமாக தீர்ப்பு ஆயத்தின் மூலமாக வருகின்ற தீர்ப்பின் மூலமாகத்தான் தீர்க்கவேண்டும். நீதிமன்றம், அல்லது தீர்ப்பு ஆயம் என்று விடுகின்றபோது காலத்தாழ்வு ஏற்படுவதற்கும், அதன் காரணமாக பல்வேறு கேடுகள் ஏற்படுவதற்கும் காரணமாகிவிடுகின்றன. கூடுமானவரையில் சமரசத்தின் மூலமாகவும், பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலமாகவும் தீர்க்கப்படவேண்டுமென்ற கொள்கையைத் தான் இந்த அரசு வற்புறுத்தி வருகிறது. இந்த நிலையைத் தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். முக்கியமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருவாளர்கள் செங்காளியப்பனும், ரெங்கசாமியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த எண்ணம் எனக்கும் இந்தத் தொழிலாளர் நலத் துறையை ஏற்றுக் கொண்டதிலிருந்து இருக்கிறது. தொழிலாளர் நலமும், இந்தத் தொழிற்சாலைகளைக் கண்காணிக்கின்ற தன்மையும் ஒரே துறையின் கீழ் இருந்து வருகிறது. ஒரு ஆணையருடைய கண்காணிப்பின் கீழ் இருந்து வருகிறது. ஆகவே சிலபேர் இரண்டையும் தனித்தனியாகப் பிரிக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கையினைச் சொன்னார்கள். தொழிலாளர் நலத்தைத் தனியாகவும், அதைக் கண்காணிப்பதைத் தனியாகவும் இரண்டு விங்காக, 2 பிரிவுகளாகப் பிரிக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இப்போது ஒரு ஆணையர் தலைமையில் அது இயங்கி வருகிறது. தனித்தனியாகப் பிரிக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லியது போல் உள்ளபடியே அதைப் பிரிப்பதால் அதிகப் பலன் ஏற்படாது என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம் ஆகும். என் என்று சொன்னால், தொழிற்சாலைகளை ஊக்குவிக்க, தொழிற்சாலைகளை உருவாக்க அதற்கு ஆக்கம் பயக்கத் தான் தொழில் துறை பயன்படும். அதற்குக் கடன் வாங்கித் தர, ஊக்கம் தர, லைசன்ஸ் வாங்கித்தர, இண்டண்டு வாங்கித்தர, அதற்கு உதவி செய்வதோடு நின்று விடும்.

ஆனால் தொழிற்சாலை எப்படி இயங்குகின்றது, சட்டப்படி இயங்குகின்றதா என்பதை எல்லாம் கண்காணிக்கின்ற அத்தகைய பொறுப்பு முழுவதும் இந்த கண்காணிக்கின்ற

குழுவுக்கு வருகிறது. அதைக் கண்காணிக்கின்றவர்கள் இடததுல தான் இந்தத் தொழிலாளர்கள் நலம் பற்றி இருக்குமானால் அப்போது தான் அந்தத் தொழிற்சாலைகளை நடத்துகிறவர்கள் அஞ்சுவார்களே தவிர அதைத் தனித்தனியாகப் பிரித்து விடுவோமானால் இப்போதே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துச் சொல்லியது போல் இப்போதே தொழிற்சாலையை நடத்துகின்ற முதலாளிகள் ஆணையரையோ, தொழில் துறையினுடைய அதிகாரிகளையோ, தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையோ மதிக்கவில்லை என்றும், ஆணை இட்டால் கேட்க மறுக்கிறார்கள் என்றும், அவர்கள் வாதாட கூப்பிட்டாலும் வர மறுக்கிறார்கள் என்றும் பேச்சுவார்த்தைக்கு வந்தாலும் அலட்சியப்படுத்துகிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிற போது தனித்தனியாகப் பிரித்து விடுவோமானால், இப்போது இருக்கின்ற மதிப்பு இல்லாமல், இப்போது இருக்கின்ற சூழ்நிலை எற்படாமல் போய்விடும். ஆகவே, இந்தக் காரணங்கள் கொண்டு பிரிக்கக் கூடாது என்பது தான் இரண்டும் ஒன்றாக இருந்தால் தான் நல்லது. இல்லா விட்டால் தொழிற்சாலையைக் கண்காணிக்கின்றவர்கள் போய் அது சரியாக இருக்கின்றதா? வாளி சரியாக இருக்கின்றதா? தீ சட்டிகளை தனியாக சரியாக வைத்து இருக்கிறார்களா? அது சரியாக இருக்கிறதா? இது சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்த்து விட்டு வந்து விடுவார்கள். ஆனால் தொழிலாளர் நலத்தைப் பற்றி தனியாகக் கவனிக்கும் போது—இரண்டையும் ஒன்றாக ஆக்கும் போது தான் பொறுப்பு அதிகமாக வரும். இரண்டும் ஒன்றாக இருக்கவேண்டும், இப்போது இருக்கிற நிலையே நீடிக்க வேண்டும் என்பது தான் என்னைப் பொறுத்தவரையில் கருத்து இருக்கிறது. அந்தக் கருத்து தான் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் என்பதையும், அரசினுடைய நோக்கம் அதுதான் என்பதையும் திட்டவட்டமாக தெளிவாக எடுத்துக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

4-வது ஊதியக் குழு அப்படி ஒரு கருத்தைச் சொன்னாலும் கூட நடைமுறைக்கு அந்தக் கருத்து சரியாக வராது. சிலபல மாநிலங்களில் அதைச் செயல்படுத்திப் பார்த்தார்கள். அந்த மாநிலங்களின் அனுபவத்தை வைத்துப் பார்க்கும்போது,

1986 மே 7] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அங்கிருந்து வருகிற அதிகாரிகளைக் கேட்கும்போது ஏற்கனவே இருந்த அளவில் கூட இப்போது தங்களுடைய ஆணையை நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்றும், முதலாளிகள் கேட்க மறுக்கிறார்கள் என்றும், முன்பு இருந்த மரியாதை கூட இப்போது கிடையாது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அத்தகைய நிலையைப் பார்க்கும்போது நாம் முன்னெச்சரிக்கையாக இருந்து அதைப் பிரிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதை நாம் நன்றாக உணர்கிறோம்.

மற்றும் ஒரு கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆக இந்த ஆணையருக்கும், இந்த அதிகாரிகளுக்கும் இப்போது இருக்கின்ற அதிகாரத்தை விடக் கூடுதலான அதிகாரத்தைத் தந்து இவர்கள் மதிக்கத் தக்க அளவுக்கு அது தொழிற்சங்கம் ஆனாலும் சரி, தொழிலாளர்கள் ஆனாலும் சரி, முதலாளிகள் ஆனாலும் சரி, மதிக்கத்தக்க அளவுக்கு கூடுதலான அதிகாரத்தைத் தந்தால் தான் பணிகள் நிறைவேறும் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை அமைச்சர் என்ற முறையில் நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதற்கு எந்த எந்த வகையில் அந்த அதிகாரத்தை அதிகமாக ஆக்குவதன் மூலமாக இந்தப் பணிகளை, சட்டத்தை நிறைவேற்றவும், நடைமுறைப்படுத்தவும் வாய்ப்பு வசதிகள் ஏற்படுத்தித் தர இயலுமோ அதை ஏற்படுத்தித் தருவதற்கு இந்தத் துறை முயலும் என்பதையும் இந்த வாய்ப்பில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் துறை சீராகவும், செம்மையாகவும் நடைபெற வேண்டுமென்ற முறையிலே தான் பல்வேறு சட்டங்களை நாம் முறைப்படி அவ்வப்போது நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறோம். அந்த முறையிலே தான் 1981 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்களுக்கு நிலையான தகுதியை அளிக்கின்ற சட்டத்தை இங்கே நிறைவேற்றினோம். இந்தச் சட்டம் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு நிலையான தகுதியை அளிக்க உதவி செய்கிறது.

1981 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு உழைப்பு ஊதியச் சட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றினோம். தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்கள் அந்த உழைப்பூதியத்தைப் பெறுவதற்கு இந்தச் சட்டம் வழிவகை செய்கிறது.

தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் பணி நிலைமை மற்றும் பல்வேறு நீதித் துறைகள் சட்டம். இச்சட்டம் மூலம் அமைப்பு ரீதியில் வராத தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ள ஏராளமான தொழிலாளர்களின் பணி நிலைமையை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு, அவர்கள் நல வசதி பெறவும் வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

1982 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு உடலுழைப்பு தொழிலாளர்களின் பணியை முறைப்படுத்தல் மற்றும் பணி நிலைமைச் சட்டம், பாதுகாப்பற்ற உடலுழைப்பு தொழிலாளர்கள் பணியை ஒழுங்குபடுத்த வழிவகைகளைச் செய்துள்ளது. தமிழ்நாடு கட்டிடங்கள் கட்டும் கட்டுமானப் பணித் தொழில்கள் சட்ட மசோதா 1984-ல் நிறைவேற்றப்பட்டது. சட்டமன்றத்தில் ஏற்கப்பட்ட, இந்த மசோதாவுக்கு குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதல் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அமைப்பு ரீதியில் வராத தொழில், அதாவது கட்டுமானப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு இது நன்மை தரக்கூடிய ஒரு சட்டமாகும்.

தொழில் தகராறு திருத்தச் சட்டம் 1982 தமிழ்நாடு 10-பி பொதுமக்கள் வசதிப் பணிகளில் தொழில் நடுவர் மற்றும் தொழில் தீர்ப்பாயங்களில் தீர்ப்பு வழங்கப்படும் வரை பணி வசதிகளை நிறுத்திவிடாமல், தொடர்ந்து நடைபெறச் செய்ய இச்சட்டத்தில் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. இதையெல்லாம் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் வற்புறுத்தி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை நடைமுறைப்படுத்துவதில் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்திவருகிறோம். இந்தத் துறையில் அதிக காலத்தாழ்வு ஏற்படக்கூடாது என்பது தான் எங்களுடைய நோக்கமாகும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துத் தெரிவித்தது அந்தக் காலத்தாழ்வு ஏற்படுத்தி, ஏற்படுத்தி, அதன் காரணமாக பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பல நாட்களாக, பல ஆண்டுகளாக அந்தத் தொழிலாளர்கள் அவதியுறுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று. ஆகவே எவ்வளவுக்கெவ்வளவு விரைவாக, எந்தெந்தப் பணிகளையெல்லாம் நிறைவேற்றவேண்டுமோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு விரைவாக நிறைவேற்றவேண்டுமென்பது

1986 மே 7] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தான் இந்த அரசினுடைய கொள்கை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டியதை மனதிலே நிறுத்தி இந்தத் துறையைச் சார்ந்த அதிகாரிகளும், அந்தந்த மாவட்ட அளவில் இருக்கின்ற அதிகாரிகளும், மற்றவர்களும், உடனுக்குடன் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்பதைத்தான் நானும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். அதற்கான நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப் படும்.

தீர்ப்பிற்கு விடப்படும் அளவுக்கு உள்ள பல்வேறு பிரச்சினைகளை தீர்ப்பிற்கு விட வேண்டியுள்ளது. நீதிமன்றம் பார்த்து தீர்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்கின்ற வகையிலே கூட ஆண்டுக்காண்டு அதையும் நாம் அதிகப்படுத்திக் கொண்டு தான் வருகிறோம்.

1971 ஆம் ஆண்டு, 461 வழக்குகளையும், 1980-ல் 1,031 வழக்கு களையும் நாம் தீர்ப்பிற்கு விட்டிருக்கிறோம், தீர்ப்பு வரட்டு மென்று. 1983-ல் 1,032 வழக்குகளை நாம் தீர்ப்பிற்கு விட்டோம். 1984-ல் 1,646 வழக்குகளை விட்டோம். 1985-ல் 1,655 வழக்குகளை விட்டிருக்கிறோம். எப்படியும் நீதி கிடைக்க வேண்டுமென்ற தன்மையினுடைய அடிப்படையில்தான்.

(மாலை 6-10)

அதுமட்டுமல்லாமல், பல்வேறு பிரச்சினைகளிலே தீர்வு காண் பதிலே முதலில் நான் கூறியபடி பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலமாக இரு தரப்பினரையும் உட்கார வைத்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தி முடிவிற்கு வருவதன் மூலமாக ஓர் உடன்பாட்டின் அடிப்படை யிலே சில பல முடிவுகளை எடுப்பதன் மூலமாக நல்ல சூழ்நிலை களை ஏற்படுத்தமுடியும். அந்த வகையிலேதான் 1984 ஆம் ஆண்டி லும், 1985 ஆம் ஆண்டிலும் பல்வேறு பிரச்சினைகளை இந்தத் துறையினர் மிகத் திறம்பட தீர்த்திருக்கிறார்கள். அதுபோன்று வேறு பல நிலைமைகளில் தீர்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான முயற்சிகளிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதைக்தான் மாண்பமிகு உறுப்பினர் செங்காளியப்பன் அவர்களும் குறிப்பிடு கின்றபோது இந்தக் துறை நிறைவேற்றி வருகிற பாங்குகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆகவே இந்தக் துறையில் பல்வேறு வேலை நிறுத்தங்கள், மற்றவைகள் ஏற்படுகின்றபோது எல்லோ ருடைய ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் மிக மிகத் தேவை. இந்த இரு

தரப்பினரிடையே பேச்சுவார்த்தை வருகின்றபோது கூட தீங்கு எந்தப் பகுதியிலும் இல்லாமல் உட்கார்ந்து ஒரு சமரச முடிவு வந்து, தொழிற்சாலைகள் எப்படி இயங்க வேண்டும், அதன்மூலம் வேலைவாய்ப்பு இழப்பவர்கள், வேலை வாய்ப்பை இழப்பதற்கு இடமில்லாத வகையில் வேலையைப் பெற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தை வைத்து, இருக்கின்ற சூழ்நிலையை இரு சாராரும் உணர்ந்து அதற்கான வகைகளில் ஈடுபடுவார்களேயானால், அதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கின்ற மேற்கு வங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், அங்கே கணக்கை எடுத்துப்பார்ப்போமேயானால், அங்கே அனுபவத்தின் அடிப்படையில், பல ஆண்டுகளாக முதலமைச்சராக இருக்கின்ற மாண்புமிகு ஜோதிபாசு அவர்கள், பிரச்சினைகளையெல்லாம் அறிந்து, இப்போது எப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை 4—3—1986 அன்று ஒரு செய்தி, ஹிந்து இதழில் வந்திருக்கிறது. 3—3—1986 அன்று மேற்கு வங்கத்தில் ராய்கஞ்ச் என்கின்ற ஒரு ஊரில் ரூ. 10 கோடி மதிப்பீட்டுச் செலவில் அரசுக்குச் சொந்தமான ஒரு நூற்பாலையைத் திறந்து வைக்கின்ற விழாவில் பேசுகின்றபோது, ஜோதி பாசு அவர்கள் தெளிவாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனுபவத்தின் அடிப்படையில் இந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அவர் பேச்சு தெளிவாக்குகிறது. 4—3—1986 ஹிந்து இதழில் இது வெளிவந்திருக்கிறது.

(மாலை 6-10)

The West Bengal Chief Minister, Mr. Jyothi Basu has warned that irresponsible trade unionism affecting the growth of the industry will not be tolerated and said workers should take equal interest with the Government in the development of the respective units and areas'.

என்று அவர்கள் அனுபவத்தின் அடிப்படையில் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். டிரேட் யூனியன்கள் இருக்க வேண்டும். தொழிற்சங்கங்கள் இருக்கவேண்டும். ஆனால் அவை பொறுப்பற்ற முறையில் அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைக்காது நெருக்கடி ஏற்படுத்துகிறபோது தொழில்கள் பாதிக்கப்படும். தொழிற்சாலைகள் பாதிக்கப்பட்டால் அதனால் மாநிலத்தின் வளர்ச்சியும் பாதிக்கப்படுகிறது.

1986 மே 7] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

'Mr. Basu said workers may have demands and difficulties and these should be solved through meaningful discussions and in a disciplined manner. Rash action has no place in trade union movement'.

என்று திரு. ஜோதிபாசு அவர்கள் அனுபவத்தின் அடிப்படையில் மிகத்தெளிவாக எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்குப் பல்வேறு கோரிக்கைகள் இருக்கக்கூடும். பல்வேறு கஷ்டங்கள் இருக்கக்கூடும். ஆனால், அவற்றையெல்லாம் ஆவமுள்ள ஒரு விவாதத்தின் மூலமாக, பேச்சு வார்த்தையின் மூலமாகத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

'Rash action has no place in Trade Union Movement'.

அவசரப்பட்டு, அத்து மீறக்கூடிய செயல்களுக்கு தொழிற்சங்கங்களில் இனிமேல் இடம் இல்லையென்று அவர் அறிவுரை கூறத்தக்க அளவிற்கு அங்கே அவர்கள் உணர்ந்து இருக்கிறார்கள். தொழிற்சங்கங்கள் இருக்கவேண்டும்; தொழிலாளர்களுக்கு அவ்வப்போது வழக்கறிஞர்களைப்போல் விவரங்களைப் பேசி, புரிய வைத்து, அவர்களின் உணர்வுகளை முதலாளிகளுக்கு உணர வைத்து, புரிய வைத்து, அறிய வைத்து, தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டியவற்றை வாங்கிக்கொடுக்கக் கூடிய அளவில் தொழிற்சங்கத்தலைவர்கள், மற்றவர்கள் இருக்க வேண்டும். அந்த ரீதியில் செயல்படாமல் தொழிற்சாலைகளுக்குப் பங்கம் ஏற்படுகிற அளவிற்கு, வேறு பல சூழ்நிலைகள் ஏற்படுகிற அளவிற்கு இருந்தால் மாநிலத்தினுடைய வளர்ச்சி குன்றும் என்றுதான் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் திரு. ஜோதிபாசு அவர்கள். அந்த வகையில் நாம் செயல்பட்டுத்தான் பல்வேறு பேச்சு வார்த்தைகளில் இணக்கம் ஏற்பட்டு, 1985-ம் ஆண்டு பல முக்கியமான முடிவுகளை நம் அரசு எடுக்க முடிந்தது. இருதரப்புப் பேச்சு வார்த்தையிலே உடன்பாடு ஏற்பட்டதன் காரணமாக சிலபல நல்ல முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டு செயல்பட முடிந்தது.

பஞ்சாலைத்தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தாலும் கூட கடைசியிலே உட்கார்ந்து பேசியதன் விளைவாக, இரு தரப்பினரும் ஒப்புக்கொண்டதற்குப் பிற்பாடு ஒரு முடிவிற்கு வர முடிந்தது ஒரு நல்ல சூழ்நிலைதான். அல்லாமல் வேலை நிறுத்தம் நீடித்துக் கொண்டு போய் இருக்குமானால் வேலை

இழப்பு நாட்கள் அதிகமாகிப் போய் இருக்கும். அந்த வகையில் நிலையான தொழிலாளர்களுக்கு ரூ. 300 கூடுதல் தொகை தர வேண்டும் என்றும், இதர தொழிலாளர்களுக்கு ரூ. 200 கூடுதல் தொகை தரவேண்டும் என்றும் முடிவிற்கு வந்ததற்குப் பிறகு 25—11—1985-ல் இருந்து படிப்படியாக வேலை நிறுத்தம் கைவிடப்பட்டது. 28—11—1985-ல் எல்லா பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களும் வேலை நிறுத்தத்தை அறவே கைவிட்டனர்.

என்.டி.சி. ஆலையைப் பொறுத்தவரை இருதரப்பினரும் நேரடிப் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி வேலை நிறுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தனர். வேலை நிறுத்தம் முடிவிற்குக் கொண்டு வரப்பட்டதால் 7—12—1985 முதல் அனைத்துத் தொழிலாளர்களும் வேலைக்குத் திரும்பினர் என்பது முற்றிலும் மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்று.

டெக்ஸ்டைல் இன்டஸ்ட்ரியைப் பொறுத்தவரையில் 16—7—1985 முதல் அவர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர். அரசு வெளியிட்ட தொழில் தகராறு சட்டப்பிரிவு 10(பி) தொழிலாளர்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணத்தொகை வழங்க வகை செய்கிறது. ஆனால் தொழிலாளர்களுக்கு அது சரியாக அறிவிக்கப்படவில்லை. மாண்புமிகு முன்னாள் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தலையிட்டு 25—7—1985-ல் அத்தொழிற்சாலை இயல்பான நிலைக்குத் திரும்பியது.

கழிவுப் பஞ்சாலைகளில் உள்ள தொழிலாளர்களின் புதுக் கோரிக்கைகள் பற்றிய தொழில் தகராறுகளையும் நடுவர் தீர்ப்புக்கு விட அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது.

சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களின் ஊதிய உயர்வு தொடர்பான ஒப்பந்தம் 31—3—1985 உடன் முடிவடைந்து விட்டது. தொழிற் சங்கங்களின் கூட்டுக்குழு 25—11—1985 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்யப்போவதாக அறிவிப்புக் கொடுத்தனர். தொழிலாளர் துறை ஆணையர் தலையிட்டு சமாசப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். தொழிற் தகராறு சட்டப் பிரிவு 12(3)-ன் கீழ், 30—11—1985-ல் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதன்படி சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்கள் 20 ஆயிரம் பேர் அந்த உடன்பாட்டின் மூலமாகப் பயன் பெற்றனர்.

பீடித் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையைப் பொறுத்து, 1985 ஏப்ரல் திங்களில் தொழிற் தகராறு எழுப்பினர், தொழிலாளர் துறை, தனித்துணை ஆணையர் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். 3—7—1985 அன்று தொழிற் தகராறு சட்டப் பிரிவு 12(3)-ன் கீழ் வடாற்காடு, சென்னை, செங்கல்பட்டு, திருச்சி வட்டாரங்களைப் பொறுத்து, ஒப்பந்தங்கள் ஏற்பட்டன.

தோல் பதனிடும் தொழிலாளர் பிரச்சினையைப் பொறுத்து, சம்பளம், பஞ்சப்படி மாற்றம் மற்றும் இதர கோரிக்கைகள் குறித்து தகராறு எழுப்பினார்கள். தொழிலாளர் நலத்துறை இலாக்கா இணை ஆணையர் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். 6—2—1986 அன்று தொழிற் தகராறு சட்டப்பிரிவு 12(3)-ன் கீழ் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதன் மூலம் ஒவ்வொரு தொழிலாளருக்கும் மாதம் ஊதிய உயர்வு 100 ரூபாய் 80 காசு கிடைக்கும். சுமார் 40 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் பயன் அடைந்தனர். சம்பள விகிதம், பஞ்சப்படி நிர்ணயம், தொழிலாளர் கிரேடு ஆகியவற்றைப் பற்றிப் பரிந்துரைக்க முத்தரப்புக் குழுவை நியமிக்க இரு தரப்புக்கும் வகை செய்தது.

தமிழ்நாடு சிறு தொழில் கார்ப்பரேஷன், டான்சி, சென்னையைப் பொறுத்தவரையில், தொழிலாளர் சம்பள உயர்வு, பஞ்சப்படி, வீட்டு வாடகைப்படி உள்ளிட்ட பல கோரிக்கைகளை வைத்து தகராறு எழுப்பினார்கள். முன்னாள் தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி சுமுகமான சூழ்நிலையை உருவாக்கினார். தொழிலாளர் துறை இணை ஆணையர் (நிர்வாகம்) பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். 10—6—1985 அன்று தொழிற் தகராறு சட்டப்பிரிவு 12(3)-ன் கீழ் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்தினார். 56 நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த 4 ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் ரூபாய் 85-இலிருந்து 100 வரை பணப் பயன் கிடைக்க வழி ஏற்பட்டது. மேலும், குடும்பப் பாதுகாப்பு நிதி 10 ஆயிரத்திலிருந்து 20 ஆயிரம் ஆகவும் உயர்ந்தது.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத் தொழிலாளர் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், 1985 இல் ஊதிய உயர்வு, கிராக்கிப்படி, வீட்டு வாடகைப்படி முதலிய கோரிக்கைகளை வைத்து ஒரு தொழில்

தகாறினை எழுப்பினர். தொழிலாளர் நலத்துறை அதிகாரிகள் தொடர்ந்து பேசசுவார்த்தை நடத்தினார்கள். 21—10—1985 அன்று தொழிலாளர் துறை ஆணையர் முன்பு, தொழிற் தகராறு சட்டம் பிரிவு 12(3)-ன் கீழ் தனியாக ஒப்பந்தம் ஏறபட்டது. இந்த ஒப்பநதம் ஏற்பட்டதால் 82,000 தொழிலாளர்கள் பயன் அடைந்தனர்.

நெய்வேலி லிக்னைட் கார்ப்பரேஷன் தொழிலாளர் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். 1984-85 ஆம் ஆண்டிறகான போனஸ் பிரச்சினை குறித்து தொழிலாளர்கள் தகராறு எழுப்பினர். தொழிலாளர் துறை இணை ஆணையர் (நிருவாகம்) முன்னர் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றன. 1—11—1985 இல் தொழிற் தகராறு சட்டப்பிரிவு 12(3)-ன் கீழ் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதன் பயனாக, 20 சதவிகிதம் போனஸ் மற்றும் ரூபாய் 260 வெகுமதி உதவித் தொகையாக வழங்கப்பட்டது. இந்த ஒப்பந்தத்தால் 12 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் பயன் அடைந்தனர்.

சேஷசாயி பேப்பர் அண்டு போர்ட்ஸ் லிமிடெட், ஈரோடு தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையைப் பொறுத்து, போனஸ் கோரிக்கையை வைத்துத் தகராறு எழுப்பினர். பல தொழிற்சங்கங்கள் நிருவாகம் ஆகியவற்றிடையே தொழிலாளர் துறை ஆணையர் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தினார். 28—12—1985 அன்று தொழிற் தகராறு சட்டப் பிரிவு 12(3)-ன் கீழ் இரண்டு ஒப்பந்தங்கள் ஏற்பட்டன. இவ்வொப்பந்தங்கள் 1983—84, 1984—85, 1985—86, 1986—87, 1987—88 ஆகிய ஆண்டுகளுக்கான போனஸ் பிரச்சினையை உள்ளடக்கியதாகும்படி அமைந்தது. இந்த ஒப்பந்தத்தினால் 2,000 தொழிலாளர்கள் பயன் அடைந்தனர்.

விம்கோ லிமிடெட் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை, திருவொற்றியூர், தொழிலாளர் பிரச்சினையைப் பொறுத்து, ஊதிய விகித மாற்றம், அகவிலைப்படி மற்றும் பணிநிலை போன்ற கோரிக்கைகள் வைத்து தகராறு எழுப்பினர். இது தொடர்பாக, சென்னை, தனித் துணை ஆணையர் இரு தரப்பினரிடையே பல்வேறு நாட்களில் சமாசப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். 14—10—1985 அன்று தொழிற் தகராறு சட்டப்பிரிவு 12(3)-ன் கீழ்

1986 மே 7] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சிறப்பு துணை ஆணையர் முன்னிலையில் ஓர் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இதனால் 720 தொழிலாளர்கள் பயன் அடைந்தனர். ஒவ்வொரு நிரந்தரத் தொழிலாளிக்கும் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 160 அதிகப்படியாகப் பணப் பயன் ஏற்பட்டது. ஒட்டுமொத்தத் தொகையாக ரூ. 1,100-ம் வழங்கப்பட்டது. தொழிலாளர்களின் வாரிசுதாரர்களான 37 பேர்கள் நிரந்தரம் செய்யப்படவும் வகை செய்யப்பட்டது.

தாரங்கதரா கெமிக்கல் ஒர்க்ஸ் லிமிடெட், சாயபுரம், ஆறுமுக நேரி, நெல்லை மாவட்டம்—இதைப் பொறுத்து, சம்பளம் அகவிலைப்படி மற்றும் பணி நிலையை உள்ளடக்கிய ஒரு உடன்பாடு 31—1—1985 அன்று ஏற்பட்டது. சம்பளம்—படி முதலியவற்றைத் திருத்தி அமைக்கக் கோரி, நான்கு தொழிற் சங்கங்கள் 15—6—1985 இல் கோரிக்கை மனு வைத்தனர். இரு தரப்பினரிடையேயும் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றன பல நாட்களில். சென்னை தனி துணை ஆணையர் முன்பு 12—10—1985 அன்று தொழிற் தகராறு சட்டம் பிரிவு 12 (3)-ன் கீழ் ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. இதனால் சுமார் 800 தொழிலாளர்கள் பயன் அடைந்தனர்.

(மாலை 6-20)

லட்சுமி சண்முகா ஸ்பின்னிங் மில்ஸ், நமனசமுத்திரம் நிதிப் பற்றாக்குறையின் காரணமாக இந்த மில் 17—5—1985 முதல் இயங்காமல் இருந்தது. பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தப்பட்டன. திருச்சி தொழிலாளர் துறை துணை ஆணையர் முன்பு 3—7—1985 இல் ஒரு உடன்பாடு ஏற்பட்டது. இதன் விளைவாக தொழிலாளர்கள் 4—7—1985 இல் வேலைக்குத் திரும்பினார்கள். மறுபடியும் இதிலே தகராறுகள் இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அதை மறுபடியும் பேச்சுவார்த்தைகள் மூலமாகத் தீர்த்து வைக்க முயற்சிகள் எடுக்கும்படியாக இந்தத் துறையினுடைய அதிகாரிகள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறார்கள்.

இப்படிப் பல்வேறு பிரச்சினைகளையும் பேசித் தீர்க்க வேண்டுமென்பதுதான் நம் எண்ணம். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் பிற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடும்பொழுது இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலமாக உடன்பாட்டினுடைய

அடிப்படையிலே ஏற்படுகிற ஊதிய உயர்வு ஓரளவுக்கு மற்றைய மாநிலங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்றபொழுது ஆலைத் தொழிலாளர்களுடைய குறைந்தபட்ச மாத வருமானம்—26 நாட்களுக்கு என்று கணக்கிட்டோமேயானால் அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது, குறைந்துவிடவில்லை. இந்தூரை எடுத்துக் கொள்வோமேயானால் அங்கே 710 ரூபாய் 56 காசு; பவநகர் 767 ரூபாய் 24 காசு; டெல்லி 768 ரூபாய் 37 காசு; கான்பூர் 781 ரூபாய் 76 காசு; மேற்குவங்கம் 811 ரூபாய் 81 காசு; அகமதாபாத் 823 ரூபாய் 35 காசு; பம்பாய் 891 ரூபாய் 84 காசு; ஆனால் தமிழ்நாட்டிலே 928 ரூபாய் 84 காசு; அதுவும் 1—7—1985 முதல் 1,025 ரூபாய் 8 காசாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. வளம் கொழிக்கின்ற, பணம் படைத்த பம்பாயைவிட இங்கு அதிகமாகத்தான் வந்திருக்கிறது. அதுவும் ஓரளவு இந்த உடன்பாட்டினுடைய அடிப்படையிலேயும், இரு தரப்பு பேச்சு வார்த்தைகளின் அடிப்படையிலேயும் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்பட்டது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றுதான். இந்த நிலை மேலும் நீடிக்க வேண்டுமென்பதுதான் இந்த அரசினுடைய கோரிக்கை.

மற்றும் மூடப்பட்டிருக்கும் ஆலைகளைத் திறப்பதைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் சொன்னார்கள்; மாண்புமிகு உறுப்பினர் செங்காளியப்பன் சொல்லியது போல நான் ஏற்கனவே 8—4—1986 அன்றே எல்லாத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும் அழைத்து வைத்துப் பிரச்சினையை அவர்களிடத்திலே கேட்டறிந்தேன். பிறகு 11 ஆம் நாளன்று அதிகாரிகள் எல்லோரையும் வைத்துக்கொண்டு ஒரு முடிவுக்கு வருவோம் என்று சொல்லி எல்லாத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் அந்தக் கூட்டத்திற்கு வருகை தந்தார்கள். இதனோடு தொடர்புடைய எல்லாத் துறைகளினுடைய அதிகாரிகளும் அங்கே வந்தார்கள். அவர்களோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தியதற்குப் பிறகு மூன்று தரப்பினரும் சேர்ந்து ஏதாவது ஒரு முடிவுக்கு வந்தால்தான் இந்த ஆலைகளிலே ஒரு தீர்வு காண முடியும். அந்த வகையிலே, ஆலைகள் மூடப்பட்டிருப்பதற்கான காரணங்களைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்: அந்தக் காரணங்களை எப்படி நீக்க முடியும் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளவும் வேண்டும். ஏற்கனவே தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன; பல்லாண்டுக்

1986 மே 7] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

காலமாகத் தொழிற்சாலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டும் வந்திருக்கின்றன. அந்தத் தொழிற்சாலைகள் இயங்க முடியாமல் போனதற்குக் காரணம், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் கூறியதைப் போன்றும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் செங்காளியப்பன் அவர்கள் கூறியதைப் போன்றும், ஏற்கனவே இருக்கின்ற நிர்வாகத்தினர் அந்தத் தொழிற்சாலைகளை இயங்க வைப்பதிலே, அவர்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்ற முறைகளும், அவர்களுடைய செலவுக் கணக்கு எழுதியிருக்கின்ற வகையிலேயும், வேறு வகைகளிலேயும் அதை இயங்க முடியாத அளவிற்குச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் நாம் நன்றாகக் காண்கிறோம். அதையும் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றபொழுது சிலபல ஆலைகளின் நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த மட்டும் அரசினுடைய நிர்வாக அதிகாரிகளினுடைய கைகளிலே கொண்டு வந்ததற்குப் பிறகு, கட்டுக்கடங்கியதற்குப் பிறகு, நடத்த முடியாது என்று கருதப்பட்ட சில ஆலைகள் நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன. நடத்த முடியும் என்கின்ற தைரியமும் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அந்த அடிப்படையிலே காணுகின்றபொழுது சில ஆலைகள் அவர்கள் கையிலே விடப்படுமேயானால் தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் இருக்கின்ற மாச்சரிய உணர்வு தொடர்ந்து அந்தத் தொழிற்சாலையை இயங்க விடாது என்கின்ற காரணத்தினால், அரசே நிர்வாகத்தை ஏற்றுக் கொள்கிற சூழ்நிலை ஏற்படுமேயானால் ஒரு சுமுக சூழ்நிலையினுடைய அடிப்படையிலே தொழிலாளர்கள் ஒத்துழைப்பார்கள். அவர்களுடைய உதவியும் கிடைக்கும். அதே நேரத்திலே அந்த ஆலைகளின் உரிமையாளர்களுடைய முழு ஒத்துழைப்பையும், ஆதரவையும் நாம் பெற முடியும். ஒரு கட்டுப்பாடான வகையிலே அந்த நிர்வாகத்தை நடத்திச் செல்ல முடியும் என்கின்ற காரணத்தினுடைய அடிப்படையிலேதான் நாம் நான்கைந்து மில்களைப் பொறுத்தவரையிலும் அதனுடைய நிர்வாகத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றும், அதற்கான வகைகூறுபாடுகளையெல்லாம் ஆராயும்படியாக கைத்தறித் துறையினரையும் இந்தக் கைத்தறி நூற்பாலைத் துறையினரையும் நாம் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறோம். அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதுமாதிரி அது விரைவுபடுத்தப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தினுடைய அடிப்படையிலேயே நானும் வலியுறுத்துகிறேன். ஆகவே, அதிகாரிகள் இதற்கு

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1986 மே 7

விரைவுபடுத்துகின்ற முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டு மென்று சொல்லி, எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்பதையும் இந்த வாய்ப்பிலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒரு நாள் கடத்தக் கடத்த, ஒவ்வொருநாளும் கடத்தக்கடத்த இதிலே இழப்பு ஏற்படுகிறது என்பதையும் பார்க்கலாம். சாதா ரணமாக நிலத்தை ஒருவருக்கு பட்டா செய்து கொடுப்பதிலே சிலபல மாதங்கள் ஆனாலும்கூட பரவாயில்லை. வேறு பல காரியங்கள் சிலபல காலங்கள் கடந்தாலும்கூட பரவாயில்லை. சில தொழிற்சாலைகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பதிலே சில காலம் கடந்தாலும்கூட பரவாயில்லை. ஆனால், அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் மூடிக்கிடக்கிற அளவுக்கான காலத் தாழ்வு ஏற்படக் கூடாது என்ற காரணத்தாலேதான் அந்தக் கூட்டத் திலே எடுத்த முடிவுகளை விரைவுபடுத்துவதற்கான முயற்சிகளில் அந்த அந்தத் துறைகளுடைய அதிகாரிகள் முடுக்கி விடப்படு வார்கள். அவர்கள் சொல்லிய மாதிரி ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக, இரண்டு மாதத்திற்குள்ளாக முடிவெடுத்து, அந்த ஆலைகள் எல்லாம் மீண்டும் இயங்குகின்றன, அதனுடைய பொறுப்பை நான் ஏற்றுக் கொண்டேன் என்ற வகையிலே ஓரளவுக்காவது, அந்தத் தொழிற்சாலைகளை நடத்துகின்ற உரிமையாளர்கள் இறங்கி வர வேண்டும்; தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் தங்களுடைய முழு ஒத்துழைப்பைத் தருவதாக, அந்தக் கூட்டத்திலே முழு உறுதியும் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஓரளவுக்குத் தங்களுடைய சம்பளம் போன்றவைகளை டெபர்ட் பேமென்ட்டாகக் கூட வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால், இப்பொழுது குறைத்துக்கொண்டு பிறகு வசதி ஏற்பட்டு, லாபம் சம்பாதிக்கிற காலத்தில் அதைத் திருப்பிப் பெற்றுக்கொள்கிற அளவுக்கு வழி வகைகளை நாங்கள் செய்ய முடியும் என்றுகூட எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். உடனடியாக, அதிகச் செலவை வைத்தால் அந்தத் தொழிற்சாலை இயங்காது என்ற சூழ்நிலை ஏற்படுமானால், அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் தங்க ளுடைய முழு ஒத்துழைப்பையும் தருவதாக வாக்களித்திருக்கி றார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்களும் வேலைப் பளுவைப் பொறுத்து ஒரு மணி நேரம் கூடுதலாக வேலை செய்தால், தாழ்ந்துபட்ட அந்தத் தொழிற்சாலையைத் தூக்கி நிறுத்த

1986 மே 7] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

முடியும், மறுபடியும் உயிரோடு இயங்கவைக்க முடியும் என்ற சூழ்நிலை ஏற்படுமானால், அதற்கும் ஒத்துழைப்பு தருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த ஒத்துழைப்பை அவர்களும தந்து, ஆலை அல்லது தொழிற்சாலைகளுடைய உரிமையாளா களும் ஒத்துழைப்பு தருகின்ற நிலைமையில் அரசும் தன்னுடைய உதவியைச் செய்யும் என்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன். ஐந்து ஆண்டுக் காலத்திற்கு அந்த ஆலை செலுத்தவேண்டிய விற்பனை வரியை வட்டியில்லாத கடனாகத் தந்து ஐந்து ஆண்டுக்காலம் கழித்து பெற்றுக்கொள்கிற அளவுக்குக் கூட அந்த உதவியைச் செய்ய முடியும்.

அந்த நிறுவனத்திற்கு மின்சார வெட்டு இருப்பதன் காரண மாக, அந்தத் தொழிற்சாலை இயங்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுமானால், மின்சார வெட்டிலிருந்து தளர்த்தி, அதற்கு வசதி ஏற்படுகின்ற வகையிலும் அரசாங்கம் தன்னுடைய உதவியைச் செய்யும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இந்த 3 தரப்பினரும் சேர்ந்து, தங்கள் தங்கள் அளவிற்கு உதவி செய்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுமானால், அந்த ஆலைகளில் சிலவற்றை நாம் திறப்பதற்கான ஒரு நிலைமையை உருவாக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது.

பி. அன்ட் சி. மில் பிரச்சனையைப் பற்றியும், பின்னி இன்ஜினி யரிங் டிவிஷனைப் பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அந்த நிர்வாகத்தினரை நான் அழைத்துப் பேசினேன். தொழிற்சங்கத் தலைவரிடத்திலே பேசியிருக் கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிந்தன் அவர்களிடத்திலே நான் பேசியிருக்கிறேன். ஆணையாளர் அவர்களைக் கண்டு முதற்கட்டமாக பேச்சு வார்த்தை நடத்த வேண்டு மென்றும் இந்தத் தன்மையினுடைய அடிப்படையிலே இயங்கவேண்டும், இரண்டு தொழிற்சாலைகளும் சுமுகமாக இயங்கவேண்டும், எக்காரணம் கொண்டும் மூடப்படக் கூடாது, மூடப்படுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படக் கூடாது, இயங்கவேண்டும், இயங்குவதற்கு இந்த அளவுக்கு உதவி செய்ய முடியும்; அரசினால் இந்த, இந்த வகையிலே உதவி செய்ய முடியும் என்று பேச்சுவார்த்தையின் மூலமாகப் பேசும்பொழுது சொல்லியிருக்கிறேன். தனித்தனியாக, அந்த பி. அன்ட் சி., பின்னி

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1986 மே 7

கம்பெனிகளுடைய உரிமையாளர்களிடத்தில் ஆணையாளர் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, தொழிற்சங்கத் தலைவரிடம் நடத்தி, இணக்கம் ஏற்படுமானால், இரு தரப்பினரை வைத்து உடன்பாடு காணுங்கள்; அப்படி முடியாவிட்டால் மூன்றாவதாக அமைச்சர் மட்டத்தில் கொண்டுவந்து 3 பேர்களும் உட்கார்ந்து பேசுவோம், அரசு எந்த அளவுக்கு உதவி செய்ய முடியும் என்பதையும் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அதுபற்றி பேச்சுவார்த்தைகள் நடை பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. விரைவில் அது முடிவு பெற்றுவிடுமானால், திறப்பதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதையும் இங்கே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழிற்சட்டங்களுடைய அடிப்படையில் மேற்பார்வை, ஆய்வு, வழக்கு தொடுத்தல், தண்டனை பெற்றுத் தருதல் போன்றவைகளில் எல்லாம் நாம் அதிக கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும், 1985 ஆவது ஆண்டு மேற்பார்வையிட்ட வகையிலே, 1,82,336 மேற்பார்வை ஆய்வு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வழக்கு தொடுத்தல், பிராசிகியூஷன்ஸ் லான்ச்ட் மட்டும் 12,726—வழக்கு தொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தண்டனை பெற்றுத் தருதல் என்கிற வகையிலே 9,993. இது அகில இந்திய அளவிலே கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது ஓரளவுக்குத் திருப்தி அளிக்கக்கூடிய வகையில்தான் அந்த நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறுவது போன்று அது இன்னும் கடுமையாக ஆக்கப்பட்டு, யாரும் சட்டத்திலேயிருந்து மீறி, நாம் சட்டத்தை இயற்றி விட்டோம், அந்தச் சட்டத்தைப் புறக்கணிக்கலாம் அல்லது அலட்சியப்படுத்தலாம் என்ற நிலைமைக்கு இடம் கொடுக்காத அளவுக்கு, அதை நடைமுறைப்படுத்துகிற அளவுக்கு என்ன, என்ன நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமோ, அதை மேற்கொள்வதற்கு அரசு முயலும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாலை 6-30)

1985 ஜூன் முதல் 1985 டிசம்பர் வரையிலும், மற்றும் 1—1—1986 முதல் 31—3—1986 வரையிலான காலத்தில் தொடரப்பட்ட வழக்குகளின் விவரங்கள். வாசுதேவன் புளூ மெட்டல்ஸ், சென்னை, 12(3) பிரிவின் கீழான ஒப்பந்தத்தை அமுல்படுத்தாததினால் 8—2—1986 அன்று அவர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்

1986 மே 7] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பட்டது. சி. எம். கணேசன் அண்டு கம்பெனி, சென்னை. ஆர். மகேந்திரன் என்ற தொழிலாளரின் வழக்கில் தொழில் நீதிமன்ற உத்தரவை அமுல்படுத்தாமையினால் 18—2—1986 அன்று வழக்கு தொடர்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. பி. வெங்கடாசலம் கான்டினன்ட் சென்னை, 12(3) பிரிவின் கீழான ஒப்பந்தத்தை அமுல்படுத்தாமையினால் 4—3—1986 அன்று ஆணையிடப்பட்டு வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறது. கென்ட் செராமிக் டைல்ஸ் அண்டு கம்பெனி (பி) லிமிடெட், சென்னை, சில கோரிக்கைகளின் மீது தொழில் நீதிமன்றத்தின் உத்திரவை அமுல்படுத்தாமையினால் 14—3—1986-ல் அதற்கான ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்வீட் புட்ஸ் (பி) லிமிடெட், சென்னை, 12(3) பிரிவின் கீழான ஒப்பந்தத்தை அமுல்படுத்தாமையினால் 21—3—1986-ல் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரங்கராஜ் இன்ஜினியரிங் ஒர்க்ஸ், சிதம்பரம். தொழில் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவை அமுல்படுத்தாமையினால் 18—12—1985-ல் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி தொழில் நீதி மன்றத்தின் உத்தரவை அமுல்படுத்தாமல் இருந்தாலோ, ஒப்பந்தத்தை நடைமுறைப்படுத்தாமல் இருந்தாலோ அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசு தக்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. தொழில் நீதி மன்றங்களுடைய அமைப்பைப்பற்றியும் அது தேங்கியிருப்பதைப் பற்றியும், விரைவுபடுத்தப்படவில்லை என்பது பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது முதன்மை தொழிலாளர் நீதிமன்றம், சென்னையிலும், முதல் கூடுதல் தொழிலாளர் நீதிமன்றம், மதுரையிலும்; கூடுதல் தொழிலாளர் நீதி தொழிலாளர் நீதிமன்றம், சென்னையிலும், மூன்றாவது கூடுதல் தொழிலாளர் நீதிமன்றம், சென்னையிலும், முதன்மை தொழிலாளர் நீதிமன்றம், மதுரையிலும்; கூடுதல் தொழிலாளர் நீதிமன்றம், மதுரையிலும்; தொழிலாளர் நீதிமன்றம், கோயம்புத்தூரிலும் இருந்து வருகிறது. இப்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறியது மாதிரி அதைப் பரவலாக ஆக்க அந்தந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒழுங்காகப் போய், இந்த நீதிமன்றத்தின் மூலமாக தீர்ப்பைப் பெறுவதற்கான வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில், இந்தத்துறை

யோடு கலந்து ஒரு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அதை விரைவிலே நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் திட்டமிடப்பட்டிருக் கிறது. இந்த 7 தொழிலாளர் நீதி மன்றங்களோடு மேற்கொண்டு இரண்டு தொழிலாளர் நீதி மன்றங்களை புதியதாக உருவாக்கி 9 தொழிலாளர் நீதிமன்றங்களை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற அளவுக்கு நாம் மேற்கொண்டும் உருவாக்கி, பிரின்சிபல் தொழில் நீதிமன்றம், கூடுதல் நீதிமன்றம் என்ற இரண்டையும், சென்னை யிலே அதிகமான அளவுக்கு தொழில் வழக்குகள் மற்றவைகள் இருப்பதனால், சென்னையிலே வைத்துவிட்டு கடலூரிலே ஒரு தொழில் நீதி மன்றம் நிறுவி, தஞ்சை, தென்னாற்காடு மாவட்டங் களை அந்தத் தொழில் நீதிமன்றம் கவனித்துக்கொள்ளும். வேலூரில் ஒரு தொழில் நீதிமன்றம் நிறுவப்பட்டு, வட ஆற்காடு, தர்மபுரி மாவட்டங்கள் அந்த நீதிமன்றத்திற்குள் அடங்கும். சேலத்தில் ஒரு தொழில் நீதிமன்றம் நிறுவப்பட்டு, சேலம், பெரியார் மாவட்டங்கள் அதற்குள் அடங்கும். அதுபோன்று கோவையில் ஒரு தொழில் நீதிமன்றம் அமைக்கப்பட்டு, கோவை, நீலகிரி மாவட்டங்கள் அதில் அடங்கும். திருச்சியில் ஒரு தொழில் நீதிமன்றம் அமைக்கப்பட்டு, திருச்சி, புதுக்கோட்டை, பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம் ஆகிய மாவட்டங்கள் அதற்குள் அடங்கும். மதுரையில் ஒரு தொழில் நீதிமன்றம் அமைக்கப் பட்டு மதுரை, இராமநாதபுரம், காமராஜர், அண்ணா ஆகிய மாவட்டங்கள் அதற்குள் அடங்கும். திருநெல்வேலியில் ஒரு தொழில் நீதிமன்றம் அமைக்கப்பட்டு திருநெல்வேலி, கன்னியா குமரி ஆகிய மாவட்டங்கள் அதற்குள் அடங்கும். இந்த வகை யிலே நாம் பார்த்தால் வட்டாரவாரியாக வைப்போமானால் அந்தந்தப் பகுதியில் இருப்பவர்கள், தொழில் நீதிமன்றங்களை அணுகவும், பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கும் வாய்ப்பு அளிப்பதற்காக இந்தப் புதிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக் கின்றன என்பதையும் குறிப்பிட்டுக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தத் தொழிற் தகராறுகள் திருத்த மசோதா, 1981 சமாச அலுவலர்கள் முன்பு நடைபெறும் பேச்சு வார்த்தைகளில் சுமுக மான ஒப்பந்தம் ஏற்படாத நிலையில், ஒரு தொழிலாளி நேரடி யாக தொழில் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தாக்கல் செய்வதற்கும்,

சமரச அலுவலர்களுக்கு அழைப்பாணை அனுப்பும் (சம்மன்) அதிகாரம் அளிக்கவும் வழி வகை செய்ய தொழிற் தகராறு சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது. இத்திருத்த மசோதா, மாநில சட்டப் பேரவையில் 1981 மே மாதம் நிறை வேற்றப்பட்டது. இச்சட்ட முன்வடிவிற்கு குடியரசுத் தலை வரின் ஒப்புதல் இன்னும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. விரைவிலே அது வந்தால் அது பலன் அளிக்கக்கூடியதாக அமையும்.

தமிழ்நாடு கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் மசோதா, 1984, குடியரசுத் தலைவருடைய ஒப்புதல் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சம்பள பட்டுவாடாச் சட்டம் 1986. சம்பளப் பட்டுவாடாச் சட்ட அதிகாரியால் உத்தரவிடப்பட்ட தொகையை செலுத்தாத வர்களிடமிருந்து இதுவரை தொழில் நீதிமன்ற நடுவர்கள் மூலமாக வசூல் செய்யப்படும் முறையை மாற்றி, வருவாய் அதிகாரிகள் மூலம் நில வருவாய் நிலுவைத் தொகையை வசூல் செய்வதைப் போல இத்தொகையையும் வசூல் செய்யும் வகையில், இச்சட்டத்திற்கு திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது.

இந்தச் சட்டமுன்வடிவிற்குக் குடியரசுத் தலைவரின் அனுமதி எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இவைகள் எல்லாம் வந்தால் நடை முறைப்படுத்துவதில் மிகச் சிறப்பான சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று குறிப்பிட்டுக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து தமிழ்நாட்டிலுள்ள தொழில் நிறுவனங்களின் உரிமை யாளர்கள், தங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு, அவர்கள் வாங்கும் ஊதியத்தில் 5 சதவிகிதம் அல்லது ரூ. 20 இவற்றில் எது அதிகமோ, அதனை வீட்டு வாடகைப் படியாக அளிக்க வகை செய்யும்படி ஒரு புதிய சட்டம் கொண்டு வரும் செயற்குறிப்பு அரசாங்கத்திடத்தில் இருக்கிறது. விரைவில் நிச்சயமாக அந்த முயற்சிகளில் அரசு ஈடுபடும் என்பதையும் இந்த வாய்ப்பிலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து திரைப்படத் தொழிலாளர்கள் பற்றிய குறிப்புகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாநில தீர்ப்பாயங்களையே திரைப்பட தீர்ப்பாயங்களாகவும் அறிவிக்க மத்திய அரசு ஆலோசித்து வருவதாகத் தெரிகிறது. அந்த ஆணை கிடைத்த பிறகு அதன்மீது நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இங்கே செயல்பட்டு வரும் குறைந்தபட்ச ஊதிய ஆலோசனைக் குழுக்கள்: உப்பளத்தொழில், ஆட்டோமொபைல் பணிமனைகள், ஜவ்வரிசித் தொழில், சந்தை மற்றும் அங்காடிகளில் பாரம் ஏற்றி இறக்கும் தொழில், எண்ணெய் ஆலைகள், பொது இன்ஜினியரிங் மற்றும் கட்டடமைப்புத் தொழில்—குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட தொழில்கள்; பாத்திரங்கள் தயாரிப்புத் தொழில், ஆட்டோ ரிக்ஷா மற்றும் டாக்சித் தொழில்.

குறைந்தபட்ச ஊதியம் மறு நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட தொழில்கள்: அரிசி, மாவு மற்றும் பருப்பு ஆலைத் தொழில், மூக்குப்பொடி தயாரிப்புத் தொழில், தோட்ட நிறுவனத் தொழில், தோல் பதனிடும் மற்றும் தோல் தயாரிப்புத் தொழில், கயிறு தயாரிப்புத் தொழில், செங்கல் மற்றும் ஓடு தயாரிப்புத் தொழில், லாண்டரி மற்றும் துணி வெளுக்கும் தொழில், அச்சகத் தொழில், பீடி சுற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு பால்பேக் வேஜஸ்.

சட்ட அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்ட தொழில்கள்; கள் மற்றும் பதநீர் இறக்கும் தொழில்.

பின்வரும் தொழில்களுக்குக் குறைந்தபட்ச ஊதியம் மறு நிர்ணயம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. பொது போக்குவரத்துத் தொழில், விலைக்கு வாங்கும் தேயிலைத் தொழிற்சாலைகள், பீடி சுருட்டும் தொழில் ஆகியவை பரிசீலனையில் இருக்கிறது. விரைவில் முடிவு கட்டி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள், பேசுகிறபோது சென்னை தியாகராய நகரிலுள்ள மகளிருக்கான தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தை செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு மாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு உள்ளதாகத் தெரிய வருகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்தப் பயிற்சி நிலையத்தை சென்னையிலேயே தொடர்ந்து நடத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

தொழில் வளம் நிறைந்த கோவையில் மற்றொரு தொழிற் பயிற்சி நிலையம் நிறுவ வேண்டுமென்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. கோவை மாவட்டம் திருப்பூரில் புதியதாக ஒரு

தொழிற்பயிற்சி நிலையத்தை நிறுவ கிட்டத்தட்ட 60 இலட்சம் ரூபாய் செலவாகிறது. இந்தப் பயிற்சி நிலையங்கள் மிகவும் பிற்பட்ட, வசதி குறைவானவர்களுக்காக உள்ளதால் 40 நிலையங்கள் தமிழ்நாட்டின் எல்லா மாவட்டங்களிலும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நிதிநிலையைக் கருத்தில் கொண்டு உறுப்பினரின் கோரிக்கை பின்வரும் ஆண்டுகளில் பரிசீலிக்கப்படும். 40 ஐ.டி.ஐ தொழிற்பயிற்சி நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. 7-வது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 8 நிலையங்கள் திறக்கப்படலாம் என்ற கருத்து தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். 1985—86-ல் இரண்டு பயிற்சி நிலையங்கள் துவக்கப்படுவதற்கு ஆணைகள் பிறப்பிக்கப் பட்டுள்ளன. 1986—87-ல் அதாவது இந்த ஆண்டில் இரண்டு திறக்க வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

இங்கே உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சொன்னது மாதிரி இன்ஜினியரிங் காலேஜில் இருந்து வெளிவருகிறவர்களைவிட ஐ.டி.ஐ.-இல் படித்துவிட்டு வெளி வருகிறவர்களைப் பொறுத்தவரையில் கிட்டத்தட்ட 100க்கு 90 பேர், 95 பேர் வேலையில் அமர்த்தப் படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. எனவே ஐ.டி.ஐ.-க்களை கூடுதலாகத் தொடங்க வழிவகை செய்யலாம் என்பது என்னுடைய கருத்து. அதை ஆயும்படி சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த ஆண்டு இரண்டு துவக்கப்படுகிறது என்றாலும் கூட எதிர் காலத்தில் இதைக் கூடுதலாக ஆக்க அரசு முயற்சியை மேற்கொள்ளும் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாகர்கோவிலிலுள்ள தொழிற்பயிற்சி நிலையத்தில் தொழில் பிரிவு மாற்றத் திட்டத்தின் கீழ் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்தத் தொழிற்பயிற்சி நிலையத்தில் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான, பயிற்சியாளர்களால் விரும்பப்படும் தொழிற்பிரிவுகள் உள்ளன. இதில் (கம்மியர், மோட்டார் வண்டி) மோட்டார் மெக்கானிக் பயிற்சி, பிட்டர் பயிற்சி, வெல்டர் பயிற்சி, ஒயர்மென் பயிற்சி போன்ற பிரிவுகள் உள்ளன.

அடுத்து ஐ.டி.ஐ. ஆசிரியர்களுக்கு நல்லாசிரியர் விருதுகள் வழங்க வேண்டும் என்று கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். அதுபற்றிய கருத்துரு அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. பயிற்சியாளர்

களின் எண்ணிக்கைக்கேற்ப ஆசிரியர் நியமனம் செய்தல் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். என்.சி.வி.டி. அமைப்பின் பரிந்துரைகளின்படி இந்த விகிதாச்சாரம் அனுசரிக்கப்படுகிறது. வேலை வாய்ப்பகங்களில் அப்ரண்டிஸ் தேர்வு பெற்றவர்கள் பதிவு செய்ய என்.ஏ.சி. சான்றிதழ்கள் வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார்கள். தாமதத்தை தவிர்க்க தற்காலிக சான்றிதழ்கள் அடிப்படையில் மனுதாரர்கள் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் பதிவு செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. தற்போது அந்த நெறிமுறைகளின்படி தற்காலிக சான்றிதழ்களை வைத்துக் கொண்டு, வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில், அப்பரண்டிஸ் தேர்வு பெற்றவர்கள் பதிவு செய்து கொள்ள தடை ஒன்றும் இல்லை என்று இருக்கிறது. அந்த வகைகளிலே அதை நிறைவேற்றலாம்.

(மாலை 6-40)

அதிகப்படியான தொழில்வளர்ச்சி நிலையங்களைப் பற்றி நான் குறிப்பிட்டேன். சிவகாசியைப் பொறுத்தவரையிலும் தேசிய குழந்தைத் தொழிலாளர் நலச் சட்டம் ஒன்று மத்திய அரசின் உதவியோடு அண்மையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சென்ற திங்கள் 20 ஆம் நாள் மத்திய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் மாண்புமிகு சங்மா அவர்கள் வந்து அந்தத் திட்டத்தைத் துவக்கி வைத்தார்கள். அந்தத் திட்டம் 13 கோடியே 89 லட்சம் ரூபாய்க்கான திட்டம். அது ஒரு நல்ல திட்டம். அந்த வகையில் 2 திட்டங்கள் தான் இந்தியாவிலேயே நிறைவேற்றப்படுகின்றன. ஒன்று உத்திரப்பிரதேசத்திலேயும் மற்றொன்று தமிழகத்திலேயும் என்று தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே சிவகாசியை அதற்காகத் தேர்ந்து எடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் 3 ஆண்டுகளிலே நிறைவேற்றப்படும். 13 கோடியே 89 லட்சம் ரூபாய் அந்தத் திட்டத்தின் மதிப்பீடு.

அந்தத் திட்டத்தில் வருவாய் மற்றும் வேலை வாய்ப்பு பெருக்கத் திட்டம் (ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் போன்ற திட்டங்கள் மூலம் குழந்தைத் தொழிலாளர் குடும்பங்களின் வருமானத்தைப் பெருக்குதல்) என்ற வகையில் 9 கோடியே 10 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்படும். முறைசாராக் கல்வி,

1986 மே 7] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

முதியோர் கல்வி மற்றும் ஆரம்பக் கல்வி போன்றவைகளுக்கு 29 லட்சத்து 25 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்படும். குடும்பநலம் மற்றும் மருத்துவத்திற்கு ரூ. 7 லட்சத்து 50 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்படும். குழந்தைத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு ஒரு வேளைக்கு சத்துணவு அளிப்பது போன்றவைகளுக்கு 4 கோடியே 80 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்படும். அந்த வகையில் மொத்தம் 13 கோடியே 89 லட்சம் ரூபாய் திட்டம் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட இருக்கிறது.

தற்போது நடைமுறையில் இருக்கும் முறைசாராக் கல்விக்கான அமைப்பினை ஓரளவு வலுப்படுத்துவது மாநில அரசின் பங்காக அமையும். மருத்துவம் மற்றும் குடும்பநலத்திற்கான செலவினத்தை மாநில தொழிலாளர் ஈட்டுறுதிக் கழகம் ஏற்கும்.

இத்திட்டத்தில் அடங்கியுள்ள சிறார்களுக்கு சத்துணவு வழங்குவதற்கான செயற்குறிப்பு மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டத்தின் கீழ் வராது. முதலில் இதற்கான செலவை மைய அரசு ஏற்கும். தொழிற்சாலை நிர்வாகிகளிடமிருந்து தீர்வை (செஸ்) மூலமாகவும், மற்றும் மைய அரசின் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கீட்டின் மூலமாகவும் இதற்கான நிதி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டால் தான், இச் செயற்குறிப்பை தொடர்ந்து எடுத்துக்கொள்ள இயலும். தீர்வை வசூலிப்பது பற்றிய செயற்குறிப்பு மைய அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இது ஒரு மிக நல்ல திட்டம். இது தற்போது மூன்று ஆண்டுகளுக்குள்ளாகவே நடந்து முடிந்துவிட்டாலும் தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கான வழி வகைகள் செய்யப்பட வேண்டும் என்பது இந்த அரசினுடைய நோக்கம். அதற்கான வழி வகைகளிலே ஈடுபடும்.

மற்றொரு சிறப்புக்குரிய திட்டத்தை நான் அறிவிக்க விரும்புகிறேன். அண்மையிலே நேஷனல் இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனியினுடைய நிர்வாகிகளோடு பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது அவர்கள் ஒரு சிறப்பான திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு ஒப்புதல் அளித்தார்கள். அந்த வகையில் குறிப்பாக தீப்பெட்டி, பட்டாசு தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு

தனி நபர் தொகுதி ஈட்டுறுதித் திட்டம் என்று பெயர் வைக்கப் பட்டு, குறிப்பாக சென்னையிலும் கூட பேக்டரி போன்ற வேறு பல தொழிற்சாலைகளுக்கும் கூட விரிவுபடுத்த முடியும்.

இதன் முக்கிய நோக்கம் என்னவென்று கேட்டால் இந்தத் திட்டத்தில் 14 வயதிலிருந்து 60 வயது வரை உள்ள அனைத்துத் தொழிலாளர்களும் சேரலாம். இந்தத் திட்டம் தன்னிச்சையான வாலண்டரி திட்டம் ஆகும். இந்தத் திட்டத்தில் சேருகின்ற தொழிலாளர்கள், ஆண்டு ஒன்றுக்கு நபர் ஒருவர் 10 ரூபாய் செலுத்த வேண்டும். தொழிலாளர்கள் ஆண்டு ஒன்றுக்கே 10 ரூபாய் செலுத்தினால் போதும். அவ்வளவுதான். அவர்கள் ஒரு ஆண்டுக்கு 10 ரூபாய் மட்டும் செலுத்திவிடுவார்களேயானால், அந்தத் திட்டத்தில் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பணியில் ஈடுபட்டு இருக்கும்போதோ அல்லது பணியில் ஈடுபடாத நேரத்திலோ விபத்து ஏற்பட்டால் விபத்தின் தன்மைகளுக்கு ஏற்ப கீழ்க் கண்டவாறு விபத்து உதவித் தொகை வழங்கப்படும்.

வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது விபத்தினால் மரணம் சம்பவித்தால் அவர்களுக்கு அந்தக் கம்பெனி 16 ஆயிரம் ரூபாய் தரும். ஆண்டுக்கு 10 ரூபாய் செலுத்தினால் போதும். ஆனால் அவர்களுக்கு விபத்து ஏற்பட்டாலோ, விபத்து பேக்டரியிலேதான் ஏற்பட வேண்டும் என்றுகூட அல்ல, வெளியிலே விபத்து ஏற்பட்டாலோ கூட அந்த வகையிலே எல்லாம் அவர்களுக்கு 16 ஆயிரம் ரூபாய் தரப்படும்.

வேலையில் ஈடுபட்டுள்ளபோது விபத்தினால் இரண்டு அங்கங்களை இழந்தாலோ அல்லது இரண்டு கண்களை இழந்தாலோ அல்லது ஒரு கண், ஒரு அங்கத்தை இழந்தாலோ அல்லது முற்றிலும் செயலற்றுப் போனாலோ அதற்கும் 16 ஆயிரம் ரூபாய் உதவித் தொகையை இந்தத் திட்டம் தரும். வேலையில் ஈடுபட்டுள்ளபோது ஒரு அங்கத்தை, ஒரு கண்ணை இழந்தால் அல்லது முற்றிலும் செயலிழந்தால், ஒரு கண், ஒரு அங்கம் இழந்தால் 8 ஆயிரம் ரூபாய் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் கிடைக்கும். மேற் சொன்னவைகளைத் தவிர்த்து விபத்தில் நிலையாக ஊனம் ஏற் பட்டால் 16 ஆயிரம் ரூபாய் தரும். ஆண்டு ஒன்றுக்கு மொத் தத்தில் 10 ரூபாய் செலுத்த வேண்டும். மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு

ரூபாய் கூட வராது. இந்த வகையில் மற்றத் தொழிலாளர்களையும் ஈடுபடுத்தலாம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம். சாதாரண மாக தீப்பெட்டி, பட்டாசு தொழிற்சாலைகளில்தான் விபத்துகள் அதிகமாக ஏற்படுவதன் காரணமாக இதிலே ஈடுபட்டுவிடுவார் களானால் அவர்களுடைய குடும்பம் பிழைப்பதற்கு வேறு பல திட்டங்களை நாம் வைத்திருந்தாலும் இந்தத் திட்டம் நல்ல திட்டம். இந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தலாம் என்று ஊக்கம் தந்திருக்கிறோம். இந்தக் கம்பெனியினர் விரைவில் இதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்வார்கள் என்றும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வேறு பல பிரச்சனைகளைப்பற்றியெல்லாம் உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவற்றிற்கெல்லாம் ஒவ்வொன்றாக விடையளிக்க இயலும் என்றாலும், நேரம் இல்லாத காரணத்தால், அவற்றை ஒவ்வொன்றாகக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. குழந்தைகள் காப்பகம் அமைப்பதில் முப்பது பெண்கள் பணியாற்றினால் அந்தத் தொழிற்சாலையில் ஒரு குழந்தைகள் காப்பகம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டம் இருந்து வருகிறது. 13,150 தொழிற்சாலைகளில் 30-க்கு மேல் பெண்கள் பணியாற்றும் தொழிற்சாலைகள் 800-க்கு மேல் இருக் கின்றன. இதிலே 450 தொழிற்சாலைகளில் குழந்தைகள் காப்ப கங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் 350 இடங்களில் காப்பகங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். அவற்றை அமைப்பதற்கான முயற்சியை நாம் மேற்கொண்டு வருகிறோம்.

பவானி மில்லைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். 17—9—1985 முதல் வேலை நிறுத்தம். நிர்வாகம் 2—10—1985 முதல் கதவ டைப்பைச் செய்துள்ளது. தொழிலாளர் தகராறு என்பதால் கோவை துணை ஆணையர் முன்பு நான் சொன்னதைப் போல பேச்சுவார்த்தை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை எற்பட்டால் அந்த அடிப்படையில் இதற்கு ஒரு தீர்வு காண முடியும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து தொழிலாளர்கள் 480 நாட்களுக்கு மேல் தொடர்ந்து பணியாற்றினால் நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்ற சட்டத்தின் கீழ் 1982-லிருந்து 22 ஆயிரம் பேர்கள் நிரந்தரமாக்கப்பட்டிருக்கி

றார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறுவதைப் போன்று வேறு சில தொழிற்சாலைகளில், மற்ற இடங்களில் 480 நாட்களுக்கு மேல் பணியாற்றிய பிறகும் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதன் மீது தக்க நடவடிக்கையெடுக்கப்படும். அவர்களை நிரந்தரமாக்குவதற்கான முயற்சியை இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

அரசு எப்போது சட்டத்தை நிறைவேற்றி விட்டதோ, அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லி விட்டோமோ, அதை நடைமுறைப்படுத்துவதுதான் அரசினுடைய நோக்கம். அதிலே பின்வாங்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று இந்த வாய்ப்பிலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் சட்டம், 1975 ஆம் ஆண்டில் அமலாக்கப்பட்ட மத்திய சட்டத்தின் கீழ், 1977 ஆம் ஆண்டு முதல் நம்முடைய மாநிலத்தில் ஆலோசனைக் குழு செயல்பட்டு வருகிறது. அதன் அடிப்படையில் 1—5—1981 முதல் சிமெண்ட் தொழிற்சாலையில் கோணிப் பைகளில் அச்சடித்தல், பேக்கிங் செய்யும் இடத்தில் பைகளில் சிமெண்ட் நிரப்புதல் ஆகிய பகுதிகளில் எல்லாம் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் முறை நீக்கப்பட்டுள்ளது. காகிதத் தொழிற்சாலை, இரசாயனத் தொழிற்சாலை ஆகிய இரண்டிலும் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் முறையை நீக்கும் அறிக்கை பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. அதேபோல பொறியியல் துறை, மற்றும் தெர்மல் பவர் ஸ்டேஷனில் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் முறையை நீக்கும் கருத்துருக்களும் இந்தக் குழுவின் பரிசீலனையில் உள்ளன. விரைவில் அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தோட்டங்களில் ஆட்களை வேலைக்கு எடுப்பதைப்பற்றி ஒரு நபர் கமிட்டி 1978 ஆம் ஆண்டில் நியமனம் செய்யப்பட்டு அது அறிக்கை தந்திருக்கிறது. அந்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் Conferment of Permanent Status Act 1981-ன் கீழ் இந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்ற முடிவை அரசு எடுத்திருக்கிறது. சில பஞ்சாலைகளில் ஊதிய உயர்வு பிரச்சனையை பிரிவு 10-ல் தீர்ப்பாயத்திற்கு விடவேண்டுமென்ற

1986 மே 7] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கோரிக்கையை மாண்புமிகு உறுப்பினர் செங்காளியப்பன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே தொழிலாளர் துறையி னுடைய ஆணையர் விசாரித்து அரசாங்கத்திற்கு அறிக்கை சமர்ப்பித்து உள்ளார். அந்த அறிக்கை அரசினுடைய பரிசீல னையில் இருக்கிறது. விரைவில் அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 6-50)

வேறு பல பிரச்சினைகளைப் பற்றியெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும் தோல் பத னிடும் தொழிலாளர்கள் பற்றியும், டெக்ஸ்டைல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் தொழிலாளர்கள் பற்றியும், தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பிரச் னைகள்பற்றியும் வேறு பல பிரச்னைகளையும் இங்கே குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் அரசினுடைய கவனத்தில் வைக்கப்பட்டு இந்தத் தொழிலாளர் நலத் துறையில் தக்க நடவ டிக்கை மேற்கொள்வார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, அதைப் போல வேலை வாய்ப்புத் துறையிலும் பல்வேறு முயற்சிகளை நாம் மேற்கொண்டு வருகிறோம் என்பதற்காக பல்வேறு குறிப்புகள் இங்கே தரப்பட்டுள்ளன. அந்த அடிப்படையில் பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதை மாண்புமிகு உறுப்பி னர்கள் அந்தக் குறிப்புகளிலிருந்து மிக நன்றாக அறிவார்கள். கூடுமானவரையில் பதிவு செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்றாலும் கூட 31—3—1986 ஆம் நாளன்று உள்ள கணக்குப்படி பார்த்தால், 21,45,637 பேர்கள் பதிவு செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். வேலையில் அமர்த்தப்பட்டவர்கள் சென்ற ஆண்டு, 52,390 பேர்கள். 1986 ஆம் ஆண்டு, இந்த மூன்று திங்களில் 12,809 பேர்களை வைத் திருக்கிறார்கள் என்றாலும் கூட, பதிவு செய்யப்பட்டு இருப்ப வர்கள் அத்தனை பேர்களுமே வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று நாம் கொள்ள இயலாது. அதிலே கிட்டத்தட்ட பாதிப் பேர்கள், அல்லது மூன்றிலே ஒரு பங்கினர் ஏதோ ஒரு வேலை யிலே அமர்ந்து கொண்டுதான் இருப்பார்கள். இருந்தாலும் இதிலும் இருக்கட்டுமே, நல்ல வேலை வந்தால் பார்க்கலாமே என்ற அளவிற்குத்தான் இருப்பார்கள். இருந்தாலும் அதிலே வைக்கப்பட்டு கண்காணிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். அந்த

வகையில் பார்க்கும்போது, பல்வேறு பிரிவினர் இருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு தருகின்ற முயற்சியிலே கூட நம்முடைய மாநிலத்திலே கூடுமான வரையிலும் நல்ல ஒரு நிலைமை தான் வருகிறது. பதிவு செய்யப்பட்டவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தருகின்ற வகையிலே கூட, நாம் சென்ற ஆண்டு கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தாலும், 9.81 சதவீதத்தினரை நாம் வேலைக்கு அமர்த்தி இருக்கிறோம். மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தாலும் இது ஓரளவிற்கு நிறைவு தருகின்ற அளவிற்கு இருக்கிறது. முழு நிறைவு தராவிட்டாலும் கூட நிறைவு தருகிறது. இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக வேலைவாய்ப்பு ஏற்பட்டால் நல்லது. அதற்கு பல்வேறு வகைகளிலே நாம் செய்கிறோம். தேர்வாணைக் குழுவின் மூலமாகவும், வேலை வாய்ப்புத் தரப்படுகின்றது. வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தின் மூலமாகவும் வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தரப்படுகிறது. ஆகவே இந்த வேலைவாய்ப்பகத்தின் மூலமாகத்தான் வேலைவாய்ப்புகளைத் தரவேண்டும் என்ற கண்டிப்பான உத்தரவை மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஆங்காங்கு அவரவர் இஷ்டப்படி வேலைவாய்ப்பு தரக்கூடாது என்றும், அரசாங்கத்தின் சார்பாக நடைபெறுகின்ற பொது நிறுவனங்களில் வேலைக்கு ஆட்கள் எடுக்க வேண்டும் என்றால், இந்த வேலைவாய்ப்பகத்தின் மூலமாகத்தான் எடுக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகவே கூடுமான வரையில் தனியார் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த வேலை வாய்ப்பகத்தைப் பயன்படுத்த முன்வருவார்களானால், அதன் மூலமாக நாட்டுக்கு நல்ல பல விளைவுகள் ஏற்படக்கூடும்.

ஆந்திரப் பிரதேசத்தை எடுத்துக்கொண்டால், 5.95 சதவீதமும் பீகாரில் 2.41 சதவீதமும், கர்நாடகாவில் 7.15 சதவீதமும், கேரளாவிலே 3.85 சதவீதமும், மகாராஷ்டிரத்திலே 6.94 சதவீதமும் உத்திரப்பிரதேசத்திலே 3.45 சதவீதமும், மேற்கு வங்காளத்திலே 3.66 சதவீதமும், ஆக இப்படி இருக்கிற நிலைமையில், தமிழகத்தில் 9.81 சதவீதம் என்பது ஓரளவிற்கு நம்முடைய முயற்சியினுடைய தன்மையைக் காட்டுகிறது. அதிலே நல்ல பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துச்

1986 மே 7] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சொன்ன மற்ற பல கருத்துக்களை விடுபட்ட கருத்துக்களாகக் கருத வேண்டிய அவசியம் இல்லை, அவற்றின் மீது தக்க நடவடிக்கைகளை அந்தத் துறையினர் மேற்கொள்வார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, இந்தத் துறை சிறப்பாகவும் செம்மையாகவும், நடந்து வருவதற்கு, பணியாற்றி வருகின்ற செயலாளர் மற்றும் ஆணையாளர், இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள், அலுவலாளர்கள், மற்றும் அதைப்போன்று வேலை வாய்ப்புத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் மற்றும் அலுவலாளர்கள் ஆகிய அத்தனை பேர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிறந்த சீரிய கருத்துக்களைச் சொல்லி அரசுக்கு உதவியாக இருக்கும்படியாக கேட்டுக் கொண்டு, தொடர்ந்து இருக்கும்படியாக கேட்டுக்கொண்டு மாச்சரியங்கள் ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் கூட, உதவி யாக இருந்து, நல்லவைகள் நடக்கட்டும், நல்லவைகளாகவே இருக்கட்டும், நடந்தவைகள் நடந்தவைகளாக இருக்கட்டும், நடப்பவைகள் நல்லவைகளாக இருக்கட்டும் என்று கூறி அமை கிறேன்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் மேற்கு வங்கத்திலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் ஜோதிபாசு அவர்கள் தொழிற் தகராறுகளைப் பொறுத்து பேசி முடிவு ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்று அவர்கள் அறிவித்த அந்தக் கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் அதே முதலமைச்சருடைய அரசு, அங்கே பேசி, ஒரு முடிவு ஏற்படுத்துவதற்கு குறுக்கே நிற்கக்கூடிய நிர்வாகங்களுக்கு எதிராக, அங்கே தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்திலே ஈடுபடக்கூடிய நேரத்தில், காவல்துறையை முதலாளிகளுக்கு ஆதரவாக அனுப்புவதில்லை. ஆனாலும் இங்கே பின்னி இன்ஜினியரிங் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்தவரையில், இங்கே அறிவிக்கப்பட்ட அந்தக் கருத்தை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதற்குப் பிறகும், அவர்கள் ஆலையைத் திறக்கவில்லை. அப்படி இருந்தும், காவல்துறையி னுடைய ஆதரவு அங்கே இருக்கின்ற பொருட்களை எடுத்துச் செல்வதற்கு கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே அப்படிப்

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1986 மே 7

பட்ட கொள்கையை அல்லது நடைமுறைகளை மாற்றி, மேற்கு வங்காளத்திலே இருக்கின்ற முதலமைச்சர் ஜோதிபாசு அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய அந்தக் கொள்கை, வேலை நிறுத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில்—முதலாளிகள் ஒரு நியாய மான முடிவுக்கு வர—இங்கே கடைப்பிடிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, மேற்கு வங்க மாநிலத்தைப் பற்றியோ, அல்லது முதலமைச்சரைப் பற்றியோ விமர்சிக்க நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் மேற்கு வங்க மாநில முதலமைச்சர் சொன்ன கருத்துக்கு ஆக்கம் தருகின்ற வகையில், ஊக்கம் அளிக்கின்ற வகையில் அவர்கள் சொன்னதை ஏற்று, நான் இங்கே எடுத்துச் சொன்னேன். ஆகவே மேற்கு வங்க சூழ்நிலைகளைப் பற்றிச் சொல்ல மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விரும்புவார்களானால், வேறு வகையிலே அது அமையும். ஆகவே அவர்கள் கடைப்பிடித்து இருக்கக்கூடிய கொள்கைகள் வெற்றி பெறவில்லை என்பது என்னுடைய எண்ணம். ஆக, மேற்கு வங்கத்திலே புதியதாக தொழிற்சாலையைக் கொண்டுபோய் வைக்க அஞ்சுகிறார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஆக, அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் இங்கே ஏற்படக்கூடாது. முதலாளிகளுக்கு ஆதரவாக நாம் காவல்துறையினரை அனுப்புவதே இல்லை. நான் இப்போதும் சொல்கிறேன், எந்த முதலாளியையும் காப்பாற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை. எந்த முதலாளியும் காப்பாற்ற வேண்டிய நிலையிலேயும் இல்லை. ஒவ்வொரு முதலாளியும் எட்டு தலைமுறையைக் காப்பாற்றக்கூடிய அளவுக்கு வசதி படைத்தவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். தொழிற்சாலைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஆக, தொழிற்சாலைகளிலே இருக்கிற இயந்திரங்களையும், மற்றவைகளையும் காப்பாற்றித்தான் தீரவேண்டும்.

ஜப்பானுக்கு நான் போய் இருந்தபோதுகூட பார்த்தேன். அங்கே வேலைநிறுத்தம் என்று சொன்னால் கருப்பு பேட்ஜ் அணிகிறார்கள். அப்படியும் வேலைநிறுத்தம் என்று சொன்னால், முதல்நாள் முழுவதும் அந்த இயந்திரங்களுக்கு எல்லாம் எண்ணெய் ஊற்றி, துடைத்து சரியாக வைத்துவிட்டு மறுபடியும்

வந்து தாங்கள் அந்த இயந்திரங்களிலே வேலைசெய்ய வேண்டி வரும் என்று ரெஸ்பான்சிபிலிட்டியோடு செய்துவிட்டுத்தான் வெளியே போகிறார்கள். ஆக, அப்படிப்பட்ட உணர்வு அங்கே இருக்கிறது. ஆக, அந்த முறையிலேதான் தொழிற்சாலையைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்று கருதுகிறோமே தவிர முதலாளிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டிய அத்தகைய தன்மை இல்லை. முதலாளி களெல்லாம் மிக சொகுசாக முதல் மாடியிலும், இரண்டாவது மாடியிலும், அரண்மனையிலும் வாழ்ந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் காப்பாற்றவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்வதற்குக் காரணமே, ஒத்துழைத்தால் எல்லாவகையிலும் நன்றாக இருக்கும். தீங்கு என்றால் கடைசியில் பாதிக்கப்படுபவர்கள் தொழிலாளிகளாகத் தான் இருக்கிறார்கள். தொழிற்சாலை மூடப்பட்டால், முதலாளி களுக்கு கஷ்டம் இல்லை. ஒரு ஐந்து கோடி செலவழித்து ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதைவிட ஐந்து கோடியை ஃபிக்ஸட் டெபாஸிட்டிலே, இண்டியன் பேங்க்-லே போட்டுவிடுவார்களே யானால், 12 சதவிகிதம் பிக்ஸட் டிபாசிட்டிலே வந்தால் அந்த வட்டியை வைத்துக்கொண்டே அவர்களுடைய குடும்பங்கள் பல தலைமுறைகளுக்குக்கூட வாழ்ந்துவிட முடியும். ஆகவே, அவர்களைப்பற்றிய கவலை நமக்கு இல்லை. தொழிலாளர்களைப் பற்றித்தான் நமது கவலையெல்லாம். ஆகவேதான் நான் எடுத்துச் சொன்னதற்குக் காரணம், அவர்கள் சொன்ன கருத்து, நல்ல கருத்து, அவர்களே அந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காக ஒரு நல்ல எண்ணத்தில் நான் சொன்னேனே தவிர ஒரு தீய நோக்கத்தினுடைய அடிப்படையில் அல்ல.

திரு. ஆர். செங்காளியப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள், நான் சொன்னதற்கு பதில் சொல்லும்போது இங்கே அந்த 14 ஆலைகளுக்கு நீதிமன்றத்திற்கு ரெப்பான்ஸ், நம் சர்க்காரிடமிருந்து கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்குப்பின்னாலே சென்ற மாதம் 11 ஆம் தேதியன்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள், அதிகாரிகள் இருந்த நேரத்தில் சொன்ன போது அதை அனுப்பிவிடலாம் என்று ஒப்புதல் அளித்தீர்கள். ஆனால் ஒன்றுக்கு மாத்திரம் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

நேற்றையதினம், நீதிமன்றம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தபோது என்னை நீதிபதி அவர்கள் கேட்டார்கள். மற்ற 13 மில்லும் என்ன ஆயிற்று? வருமா? நான் 'அவார்ட்' சீக்கிரத்தில் கொடுக்க வேண்டும்; வேலையை முடிக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். ஆகையினாலே இந்த ஒப்புதலை சீக்கிரம் அளித்து அவைகளை அனுப்பினால், பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுடைய சம்பளப் பிரச்சனையாவது முடிவுறும் என்பதைத் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுபற்றி முழு விவரங்கள் எனக்கு தெளிவாக அளிக்கப்படவில்லை. அதுபற்றி அதிகாரிகளை ஆராய்ந்து, அந்த நிலைமைகளைத் தெரிந்து தக்க முடிவு எடுக்கலாம். தேவைப்பட்டால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் செங்காளியப்பன் அவர்களையும் கலந்துகொண்டு இருக்கிற சூழ்நிலையை அறிந்து என்ன நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்பதைப்பற்றி நான் முடிவு செய்கிறேன்.

திரு. மா. சின்னராசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பில் மத்திய அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுக்காக வீடு கட்டிக்கொடுப்பதற்கு கொடுத்துவந்த நிதி உதவியை நிறுத்திவிட்டார்கள் என்று குறிப்பிட்டு, மாநில அரசாங்கமே தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கான திட்டத்தை பரிசீலித்து வருகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது எந்தவகையில் நடைமுறைப்படுத்தப் படும். விரைவிலே அது நடைமுறைக்கு வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொல்கிற காரணத்தால் இருக்கிற சூழ்நிலையை நாம் ஆராய வேண்டும். மேலும் மத்திய அரசை வற்புறுத்தி இந்தத் திட்டத்திற்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்றும் அரசு கோரும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது; இப்போது வாக்கெடுப்பு.

திருவாளர்கள் கு. சுப்பராயன், எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம், சு. பாலன் மற்றும் மு. இராசாங்கம் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத்தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றனவாகக் கருதப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 29—'தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும்' என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 14,50,07,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்".

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (8—5—1986) காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 6-59 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

6. பேரவை முன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

80. 1969 ஆம் ஆண்டு கூடலூர் ஜன்மம் எஸ்டேட்ஸ் (ஒழித்தல் மற்றும் ரயத்வாரி முறையில் மாற்றுதல்) சட்டத்தில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து வணிக வரிகள்-சமய அறக் கட்டளைகள் துறையின் 2—1—1986 ஆம் நாளிட்ட 1 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [1969 ஆம் ஆண்டு கூடலூர் ஜன்மம் எஸ்டேட்ஸ் (ஒழித்தல் மற்றும் ரயத்வாரி முறையில் மாற்றுதல்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 24/1969) 60 (5) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS